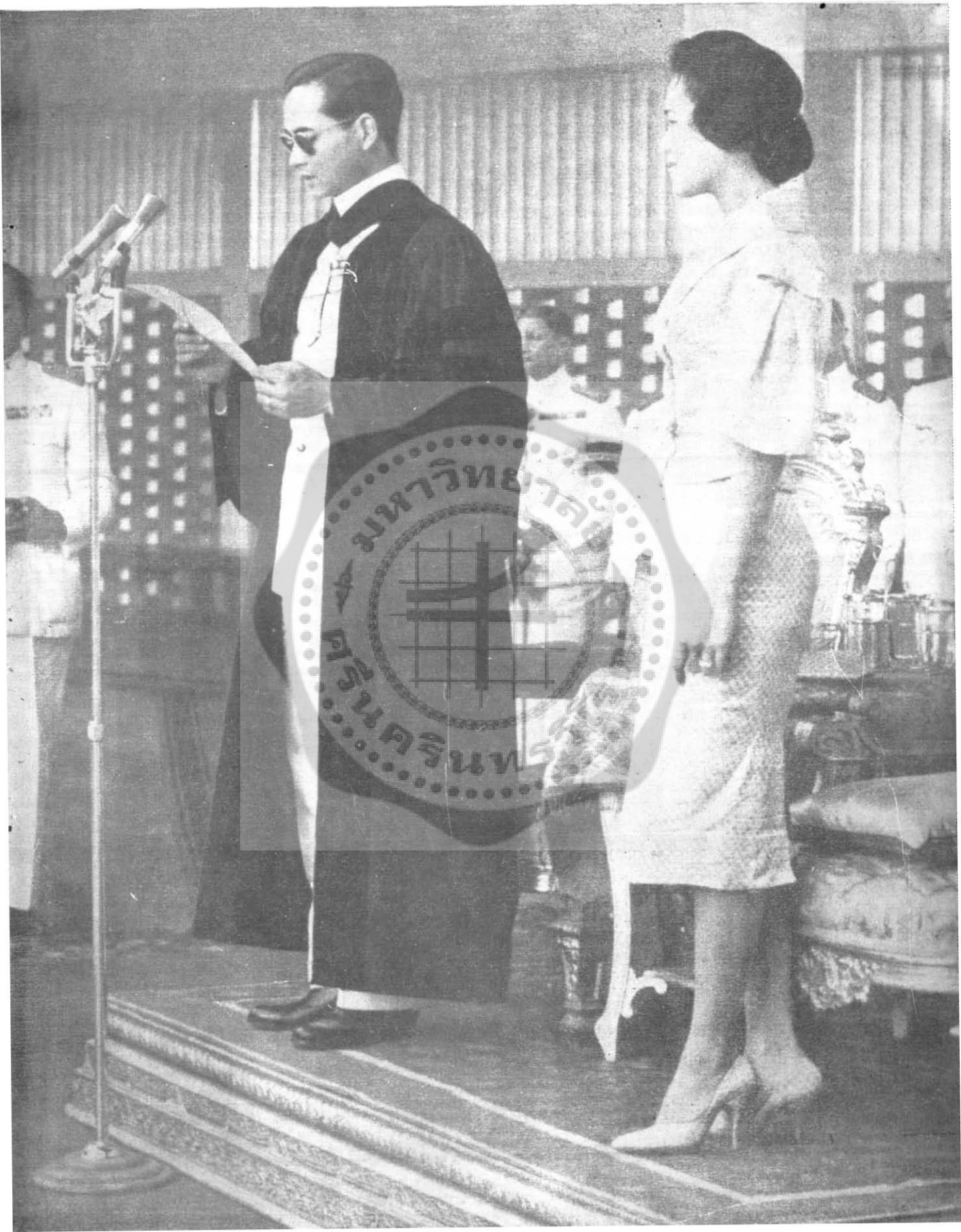

ไขว้กัน
ประสาธน์มิตร ปี 2503

R
1101
2503

ประสาธน์มิตร

คำขวัญจากอธิการ

การไหว้ครูของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา เป็นเรื่องที่นิสิต
คิดเอง ริเริ่มเอง ไม่ได้มีใครสั่งให้ทำ ทางราชการมิได้สั่งและข้าพเจ้าเองก็
มิได้สั่งให้ทำ แต่เป็นการกระทำโดยน้ำใสใจจริงของนิสิตโดยแท้ ซึ่งนับว่า
เป็นสิ่งที่น่าสรรเสริญยิ่ง เป็นการส่งถึงน้ำใจและวัฒนธรรมอันสูงของนิสิต
ทั้งมวล ข้าพเจ้าเองรวมทั้งคณะอาจารย์ของวิทยาลัยย่อมจะรู้สึก
ปลาบปลื้มและพากพุ่มใจในขณะนีสิตอย่างสูงยิ่ง ขอให้งานคราว
นี้ประสบความสำเร็จด้วยความงาม ความดี และความจริงโดยทุกประการ

ดาโรช บัวศรี

๑๕ ก.ค. ๒๕๐๓

ดร. สำโรช บัวศรี
รักษาการ อธิการวิทยาลัยวิชาการศึกษา

สภามหาวิทยาลัยวิชาการศึกษา

ประธานสภามหาวิทยาลัย

ม.ล. บัณฑิต มาลากุล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

รองประธานสภามหาวิทยาลัย

นายนาถ เทพหัสดิน ณ อยุธยา

อธิการ

นายสาโรช บัวศรี

รักษาการในตำแหน่งอธิการวิทยาลัยวิชาการศึกษา

รองอธิการ

นายสฤติ เหล่าสุนทร

รักษาการในตำแหน่งรองอธิการ

เลขานุการสภามหาวิทยาลัย

นายสมบูรณ์ แสงวิเชียร

หัวหน้าสำนักงานอธิการวิทยาลัย

หัวหน้าคณะวิชาการศึกษา
นายสุดใจ เหล่าสุนทร

หัวหน้าคณะวิชาวิจัยการศึกษา
นางสาวละม้ายมาศ ศรีทัด

หัวหน้าคณะวิชามนุษยธรรมศึกษา และสังคมศาสตร์
นายเทือก กุสุมา ณ อยุธยา

หัวหน้าคณะวิชาวิทยาศาสตร์ และ คณิตศาสตร์
นายพิทักษ์ รักษาพลเดช

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

พลวงสวัสดิสารศาสตร์พุทธ

นายอภิย์ จันทวิมล

นายรอง ศยามานนท์

นายสนั่น สุมิตร

นายบุญถิ่น อัครถาวร

ผู้สังเกตการณ์

ม.ล. บุญเหลือ เทพยสุวรรณ

ทำการแทนรองอธิการวิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน

รองศาสตราจารย์ อุดล หุวะนันท์

ทำการแทนรองอธิการวิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน

ทำเนียบอาจารย์

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมธานี ปทุมธานี ๒๕๐๓

คณาจารย์

นาย สาโรช บัวศรี	อ.บ. ป.ม. M.A., Ph.D.
น.ส. จิราต เสรีพันธ์	ป.ม., กศ.บ.
นาย ชัยวัฒน์ ยุกศิริตัน	พ.ม., Cert. in Counseling & Registration
นาย ดำนาจ นครประศาสน์	ป.ม., กศ.บ.
นาง ทองคำ ฐปสววรรณ	ป.ม., กศ.บ.
นาย นนทนา เมื่อก่อง	ป.ป. กศ.บ. (เกียรตินิยม)
นาง นิภา แนวบุญเนียร	ประกาศนียบัตรวิชาการบัญชีชั้นสูงธรรมศาสตร์
นาย บุญสม ก้านสังวร	~~ป.ป., กศ.บ.~~ อนุปริญญาพยาบาลตติยครุภัณฑ์ อำนวยการ และ พยาบาล สาธารณสุขศาสตร์
นาง มารีย์ เหล่าสุนทร	M.A., M.S. in Ed., Ed. D.
นาย เลิศ ชูภาค	ป.ม., กศ.บ.
นาย วัน สังข์สะอาด	ป.ม., กศ.บ.
นาย วิษณุ ทับเที่ยง	ป.ม., กศ.บ.
นาย วิชิต วิสิทธิ์วงศ์	ป.ม., กศ.บ., น.บ.
นาย สงวน กนกกำแพง	ป.ม., Cert in Student Personal & Guidance
น.ส. สมเจตน์ เฉลิมชัย	ป.ม., กศ.บ.
นาย สมบูรณ์ แสงวิเชียร	พ.ม.
นาย สำราญ ถาวรสุขม์	ป.ม., กศ.บ.
นาย ประกอบ ทองมา	ป.ม., กศ.บ.
นาง จารุวรรณ บุญโยบล	ประกาศนียบัตรวิทยาลัยเทคนิค (เกษตรศาสตร์), ป.ม.
นาย สุข เดชชัย	ป.ป., กศ.บ.
นาย สพัฒน์ พินิจภูวดล	ประกาศนียบัตรเลขานุการเทคนิค, ป.ม.
นาย สุภรณ์ ศรีพหล	ป.ม., กศ.บ., M.S. in Ed.
น.ส. อารี สายธรร	ป.ม., กศ.บ.
นาง อำไพ บุรณฤกษ์	อ.บ. ป.ม., M.S. in Ed.

คณะวิชาการศึกษา

นาย สดใจ เหล่าสุนทร

นาย เกียรติ ศรีพงษ์

นาย จรูญ โกมลบุญชัย

ม.ร.ว. จรีพรหม กมลสวดี

น.ส. แจ่ม ลุ่มสวัสดิ์

น.ส. ญิบพันธ์ ชุมสาย ณ อยุธยา

นาย ชม ภูมิภาค

นาย เดโช สวานานนท์

น.ส. ทวีรัสมิ์ ธนาคม

นาง นานาเฉลียว สุมาวงศ์

นาย นิคม หิรัญบุษย์

น.ส. บุญชม ไชยโกษีย์

นาย บุญถึง แน่นหนา

นาย ประสงค์ เอมรัฐ

นาย ปริญา อังศุสิงห์

นาย ไพรัตน์ นวลแสง

นาง มณี ควรรพผล

น.ส. มานิต สาครินทร์

น.ส. ละออ การุณยวนิช

นาง วารุณี วงษา

นาย วิรัตน์ พิชญ์ไพบูลย์

นาย สมบูรณ์ พรรณาภพ

นาย ทรงศักดิ์ ศรีกาฬสินธุ์

น.ส. ขวลิต รัตนกุล

นาย ธวัช วงศ์สุวรรณ

นาย ชัยโรจน์ ชัยอินคำ

นาย สมพงษ์ ศรีเจริญ

นาย สฤษฏีเดช สมบัติพานิช

นาย สำรวล รัตนจารย์

ป.ม., อ.บ., M.A., M.S. in Ed., Ed. D.

ป.ม., กศ.บ., M.S. in Ed.

กศ.บ., ป.ม.

อนุปริญญาสาขาศิลปะ, Cert. of Handicrafts, Cert. of Art and Crafts Design, ส.บ.บ.

ประกาศนียบัตรพยาบาลตติยครุภ, B.S. in General Nursing, M.A. in Health and Safety B.S. (Home Economics)

กศ.บ., ป.ม.

ป.ม., กศ.บ. (เกียรตินิยม) M.S. in Ed.

อ.บ., ป.ม. M.S., Ph. D.

อ.บ., ป.ม. M.A. (Ed.)

ป.ป., กศ.บ.

อ.บ., ป.ม. M.A., Ed. D.

ป.ม., กศ.บ., M.S. in Ed.

ป.ม., กศ.บ.

ส.บ.บ.

ป.ม., กศ.บ.

วท.บ., พ.ม., M.S. in Ed

อ.บ., ป.ม., M.S. in Ed.

อ.บ., พ.ม., M.S. in Ed.

กศ.บ.

อนุ.ส.บ., ป.ม., ค.บ., M.S. in Ed.

ป.ม., กศ.บ., M.S. in Ed.

ป.ม., กศ.บ., M.S. in Ed.

ก.บ., Diploma in Dietetics

ป.ป. (อาชีวศึกษา), พ.ม.

ป.ป., กศ. บ.

ป.ม., กศ. บ., M.S. in Ed., Dip. in A-V

Leadership, Cert. in Professional Pho-

tography

กศ.บ., ป.ม.,

กศ.บ., ป.ม., M.S. in Ed.

น.ส. สิริรัตน์ ยุกศิริตัน
นาย สุเทพ บรรดิ้อสินธุ์
นาย สุธรรม ศุภระกาญจน์
นาย โสภณ วีรัชย์
นาย อารี สุทธิพันธ์
นาย โอฬาร โรจน์หิรัญ
นาง ฉวีวรรณ ประกอบสันติสุข
นาย ประวิทย์ อัสเวสน์
น.ส. กานดา สินธวานนท์
น.ส. จันทนา พรหมเสรณี
นาย เป็รื่อง กุมท
นาย พิชัย ศิริทัศน์กุล

น.ส. เรียง โสภณ
น.ส. สีลา จายนัยโยธิน
นาย สมควร อภัยพันธ์
น.ส. อัมพา โชติกเสถียร
นาง รวีวรรณ ทุมชัย

คณะวิชามนุษยธรรมและสังคมศาสตร์

นาย เทือก กุสุมา ณ อยุธยา
นาย กำธร สนิทวงศ์ ณ อยุธยา

นาย กิตติ จรรย์ยานนท์
นาย กิตติ นพคุณ
นาง โกสุม วรรณติโลก
นาย ชวลิต อังวิเชียร
นาย จำนัญ ประทุมสินธุ์
น.ส. กฤษณา คชเสนี

นาง ทักษิณา สวานานนท์
นาง นงลักษณ์ บุนนาค
น.ส. นวลผจง เสวตเวช
น.ส. เนื่อทิพย์ ล้ออำรุง

ประกาศนียบัตรวิทยาลัยเทคนิค (เคหศาสตร์) และ ป.ม.
Dip. in Mechanics, ป.ม., กศ.บ.

กศ.บ., ป.ม.

กศ.บ., ป.ม.

กศ.บ., ป.ม.ช.

กศ.บ., ป.ม.

ประกาศนียบัตรวิทยาลัยเทคนิค (เคหศาสตร์), ป.ม.

ป.ป., กศ.บ.

อ.บ. (เกียรตินิยม), ป.ม., A.M. in Ed., Ed. D.

ป.ม., อ.บ., M. Ed.

กศ.บ., ป.ม.

ว.บ., พ.ม., Cert. in Vocational Ed., M.A.
in Ed.

อ.บ., ป.ม., กศ.บ. (เกียรตินิยม) M.S. in Ed.
A.A., B.S.E., M.A. (Elementary Ed.)

พ.ม., กศ.บ.

อ.บ., ป.ม., M.S., M.A.

อ.บ., ป.ม., กศ.บ.

อ.บ., ป.ม., M.A. in Ed. (Ohio State)

A.G.S.M., L.T.C.L. F.T.C.L., A.R.C.M.

L.L.C.M., F.L.C.M. และ L.R.A.M.

กศ.บ., ป.ป.

กศ.บ., ป.ม.

อ.บ., กศ.บ.

B.A. (Econ. Hons.)

พ.ม., กศ.บ.

ป.ป.ช., อนุจิตรกรรมและปฏิมากรรมศิลป์ปากร D.F.A.
(Lon.)

อ.บ. (เกียรตินิยม) M.S. in. Ed,

อ.บ., ป.ม., M.S. in. Ed.

อ.บ., กศ.บ. (เกียรตินิยม)

B.A. (History), M.A.T. (History)

นาย นิยม เรียงจันทร์
นาง ประเพ็ญ มหาทักษะ

น.ส. ประภาภรณ์ อากมานนท์
นาย ประสาท หลักศิลา
นาย ประเสริฐ วิทยารัฐ
นาง ปราณี ธนขานนท์

น.ส. ปราณี มลีนทานุช
นาง ปิยรัตน์ โสภณพิศ
นาง เฟลีนจิต ชันใจชน
น.ส. เพ็ญใจ พึ่งพระเกียรติ
นาย มนูญ วัลยะเพชร
นาง มยุรี สุขวิวัฒน์

น.ส. โมรี พิเศษกุล
นาง วชิรญา บัวศรี
น.ส. วรณี สังขนิยม
นาย วิจิตร สิ้นสิริ
น.ส. วิพุธ โสภวงศ์
นาง สมบูรณ์ ธรรมครองอาตม์
นาย สมปอง พิริยกิจ
น.ส. สมโภชพันธ์ สาทรานนท์
น.ส. สมลักษณ์ หิตะศักดิ์

นาง ชวงค์ สอนสมบูรณ์
น.ส. สุพัฒน์ โสภณทัต
นาง ลลิตนา ศิริเจริญ
น.ส. วรณยุพา สนิทวงศ์ ณ อยุธยา
น.ส. สิริมา วรียงยง
น.ส. สาคร ช่วยประสิทธิ์
น.ส. สุไร ทัพพะสุด
นาง เสาวณี อินทรศักดิ์
ม.ล. หุ้ญ อรศรี นวรัตน์
นาง อังไพ ทกคำแหง

อ.บ., ป.ม., M.S. in Ed.
อ.บ. (เกียรตินิยม) ป.ม., ประกาศนียบัตรการจัดห้อง
สมุด, M.S. in Ed.

บ.ช.บ.
ป.ม., ศ.บ., ศ.ม., M.A. (Sociology)
ป.ม., กศ.บ., (เกียรตินิยม) M.A. (Geog.)
ท.บ., B.A. (General) London: Cert. in
Phonetics in English

อ.บ., ค.บ.

อ.บ., ค.บ.

ป.ม.ช.

อ.บ., ค.บ.

กศ.บ., ป.ม.

B.A. (English Honours) Nottingham,
M.A.T.

อ.บ., ป.ม., ค.บ.

อ.บ., ป.ม., M.A.

อ.บ., ค.บ.

อ.บ., ค.บ., ศส.บ., M.A.T. in History

อ.บ., ค.บ.

อ.บ., M.A. Ed., M.A. History

อ.บ., ป.ม., M.S. in Ed.

อ.บ., ป.ม., M.S. in Ed.

อ.บ., ป.ม., อนุพยาบาลและผดุงครรภ์, M.A.
Health (Ann Arbor, Michigan)

อ.บ., พ.ม.

B.S. in Ed.

อ.บ., ค.บ.

B.A. (Hons)

อ.บ., ค.บ.

อ.บ., ค.บ. M.S. in Ed.

อ.บ., ค.บ. M.A.

อ.บ. (เกียรตินิยม) M.A. (English)

กศ.บ., ป.ม.

อ.บ., ป.ม., Cert. in Student Teaching

น.ส. ร่มภา ชัยปาลี
น.ส. นันทา สนิทวงศ์
น.ส. สวาท เสนาณรงค์
นาย อุดม วโรดมสถิตยศักดิ์

ป.ม., อ.บ., B.A. (Hons.) History and Dip. in Ed.
B.A. (Hons.)
อ.บ. ป.ม., M.A. (Geog.) Mass.
กศ.บ. (เกษียรตินิยม), ป.ม.

คณะวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

นาย พิทักษ์ รัชพลเดช
นาย ชัยวัฒน์ ปานพลอย
นาย ชูเกียรติ มณีธีร
นาย เขวง เรียงสุวรรณ

อนุ.ครุมัธยมวิทยาศาสตร์, อ.บ., M.S.
วท.บ. (เกษียรตินิยม), พ.ม.
ป.ป., พ.ม., กศ.บ.
วท.บ., ป.ม., Dip. in Ed. (Q' Land, Aust.)
A.M., Cert. in Public Administration
วท.บ., อนุปริญญาครุศาสตร์
ป.ป., ป.ม., กศ.บ.
ป.ป., วท.บ. พ.ม.
ป.ม., B.Sc. (Hons) Physics Dip. in Ed.
วท.บ. (เกษียรตินิยม) อนุปริญญาครุศาสตร์, M.S. in Ed.
ป.ม., อ.บ., M.S. in Ed.
อ.บ., ค.บ.
วท.บ. (เกษียรตินิยม), ค.บ.
อ.กศ., ป.ป.
กศ.บ., ป.ม.
อ.บ., ป.ม., M.A., Ed. D., Professional Diploma
วท.บ., ป.ม., M.S. in Ed.
วท.บ.
กศ.บ.
B. Sc., Dip. in Ed.
วท.บ., ป.ม. M.A.T.
วท.บ., พ.ม.
ป.ป. B.Sc. (Hons.)
ป.ป., B.S. (Ph), M.A.T.
กศ.บ.
ป.ป., B.Sc. (Hons.), Cert. in Ed.
ป.ม., กศ.บ.
วท.บ., พ.ม., M.A.T. (Math)

น.ส. ดวงแข ทวีสิน
น.ส. บุญมา จาริก
น.ส. พิจิตร ไสภณ
นาย ประสงค์ พงษ์ทองเจริญ
น.ส. ปราณี สุรพัฒน์
นาย ระวี สงวนทรัพย์
น.ส. ลาวลัย สุนทรยาตร
น.ส. วราพร สุรวดี
นาย สมจิต สมศักดิ์พันธ์
นาย สมศักดิ์ แสนสุข
น.ส. สุชาติ รัตนกุล
น.ส. สุนทร กุลศรีโรจน์
น.ส. สุนันท์ ตุงคะเสน
นาง สุนรัตน์ วรรณนะวาสิน
นาย ทองต่อ เข้มประทุม
นาย เจริญ เครือวัลย์
นาย โข สาลีฉิน
น.ส. นิดา สายเชื้อ
นาย ประธาน บรรเทาทุกข
นาย ศรีโรจน์ ปวนะฤทธิ
น.ส. สมทรง รัตนจารีย์
นาย สาคร ตรีนันทวัน
นาย สุพจน์ ชะนะมา

คณะวิชาวิจัยการศึกษา

น.ส. ละม้ายมาศ ศรีพัต

น.ส. บุญส่ง วรรณนะสาร

นาย พจน์ สะเพียรชัย

น.ส. เรืองโร พูนพนิช

นาง วนิดา นิลอดม

นาย วิชาศ สิงหวีสัย

นาง จรรยา จินาชน

นาย ขวาล แพร่ตกุล

น.ส. ลาดทองใบ ภูอภิรมย์

นาย เกษร ลิ่มทอง

นาย ถาวร เกิดเกียรติพงศ์

น.ส. บุญย้ง เจริญยั้ง

น.ส. นवलเพ็ญ โกลสเสรษฐ

นาย ปรีชา ธรรมมา

น.ส. วรีย คอมนันตร์

น.ส. อำไพ อินฟ้าแสง

นาย เอนกกุล กรี่แสง

น.ส. กาญจนา มนุษย์ปัจ

น.ส. สมนึก ทรพรภาณูจน์

อ.บ., ป.ม., M.S., Ed. D., Dip. in Child Study

อ.บ., ป.ม. M.S. in Ed.

กศ.บ., ป.ม.

อ.บ., ป.ม., ค.บ. (เกียรตินิยม) M.S. in Ed.

อ.บ., พ.ม. M.S. in Ed.

กศ.บ., ป.ม.

อ.บ. (เกียรตินิยม), ป.ม., A.M. in Ed., Ed. D.

พ.ม.

อ.บ., ป.ม., Dip. in Ed,

ป.ม., ศ.บ., M.A. in Economics, Dip. in Child Study, Cert. in Economic Development

ป.ม., กศ.บ., กศ.ม.

อ.บ., ป.ม., Dip. in Child Study

อ.บ., พ.ม., กศ.ม.

ป.ม., B.S., M.A., M.S., Professional Dip.

อ.บ.

ป.ม., สส.บ., กศ.ม.

ป.ป. กศ.บ., กศ.ม.

ป.ม., กศ.บ. (เกียรตินิยม)

อ.บ., ป.ม., กศ.ม.

เจ้าหน้าที่

ม.ล. หลิงทัศนีย์ นวรัตน์

น.ส. รัตนา ศรีรัตน์

ประกาศนียบัตรพยาบาลผดุงครรภ์และอนามัย

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (พาณิชยการ)

สารบัญ

หน้า

เกียรติ ศรีพงษ์ . . .	ข้าขอประณตน์อมสัการฯ	๑
ช่วงศ์ สอนสมบรณ . . .	สุริยะเจ้าแห่งแสงสว่าง	๒
ฉัพพรรณรังสี	รำลึก	๘
ปุษ บัญญา	นิตน่อยในเทาแดง	๑๐
เทา แดงแท้	แม่จะก้าวและแม่แต่ไม่ถอย	๑๔
สมปอง พริยกิจ	ครูและศิษย์	๑๗
ล้อม เฟ่งแก้ว	ไม่มีคุณ	๑๘
กศ.บ. ๒ ก	เบนไปได้ไหม	๒๖
สุรางค์ คุรุการโกวิท	ตราบขวชีวิต	๓๑
ทรัพย์ เสริมบุญบารมี	ที่รักของเรา	๓๒

ข้อบังคับองค์การนิสิต

กรรมการองค์การนิสิต

ภาพกิจกรรม

รายชื่อนิสิต

สาส์นจากนายกฯ

สารฯ ๓ แดลง

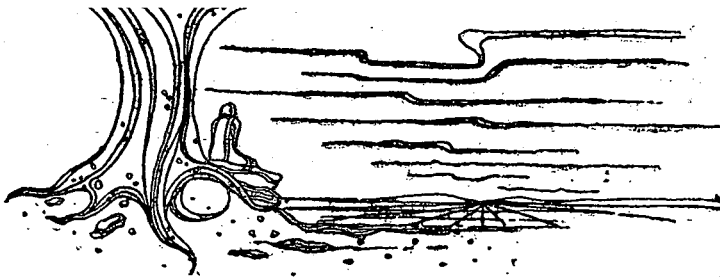
ข้าขอประณตน์อัมสัการ... ฯลฯ

ก่อนสมัยพุทธกาลมาแล้ว บรรพชนผู้เจริญได้มีพิธีกรรมอันศักดิ์สิทธิ์อย่างหนึ่ง เพื่อแสดงถึงความเคารพสักการบูชาพระคุณอันยิ่งใหญ่ของ ครูบาอาจารย์ ผู้ประสิทธิ์ ประสาท ความรู้ พิธีการดังกล่าวได้สืบเนื่องเป็นมรดกตกทอดกันมา ดังที่เราเรียกว่า “การไหว้ครู”

พิธีไหว้ครูมิใช่จะเป็นการกระทำเพื่อระลึกถึงพระคุณของคณาจารย์ดังกล่าวแล้ว เท่านั้น พิธีไหว้ครูยังเป็นการสำรวมจิตใจให้เกิดศรัทธา มีกระแสดวงจิตแน่วแน่ให้เกิด พลังงานความเชื่อมั่น ในอันจะศึกษาเล่าเรียนหรือประกอบภารกิจใดๆ ให้ได้ผลดี ผู้ที่ ปวารณาขอมอบตัวเป็นศิษย์โดยเฉพาะในอาชีพศิลปกรรม และอาชีพการส่งสอนทั้งหลาย จึงต้องสำรวมจิตยึดมั่นคุณพระศรีรัตนตรัย และบูรพคณาจารย์ผู้ล่วงลับไปแล้ว ซึ่งเป็น ผู้มีพระคุณส่งดวงจิตมาหาตนสืบเนื่องกันมา ต่อจากนั้นจึงระลึกถึงบรรดาครูอาจารย์ในกาล บัจจุบัน สมดังคำสวดย่อยๆ ในพิธี

ด้วยเหตุผลดังกล่าวมานี้ เราจึงถือกันว่า การไหว้ครูเป็นพิธีการที่ควร กระทำ ซึ่งอย่างน้อยก็เป็นการสร้างความรู้สึกอันดีต่อกัน (Rapport) ระหว่าง

อาจารย์กับศิษย์ เพื่อผล ประโยชน์ร่วมกัน ด้วย วิธีการการวะต่อกัน ซึ่ง สอดคล้องกับกระบวนการ สังคมประชาธิปไตย ดัง เราปรารถนาอย่างยิ่งนั้น เอง

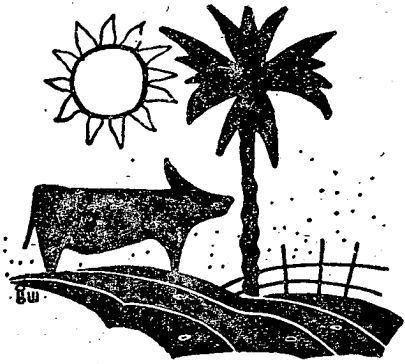
เกียรติ ศิวพงษ์

พอได้ทราบว่าจะต้องเขียนเรื่องลงในหนังสือที่ระลึกสำหรับงานไหว้ครูปีนี้ ข้าพเจ้า
ออกรู้สึกไม่สบายใจ เพราะนึกแล้วนึกอีกก็นึกไม่ออกว่า จะเขียนเรื่องอะไร จึงจะเป็นเรื่องดี
มีคุณประโยชน์ ทั้งยังต้องเป็นที่สนใจของผู้อ่านอีกด้วย (ตามความต้องการของสภามหาวิทยาลัย
องค์การนิสิต) ขณะที่กำลังเป็นทุกข์อยู่นั้น เผอิญมองออกไปนอกหน้าต่าง และเห็นตะวัน
ดวงกลมโตสีแดงแสด กำลังลอยขึ้นมาพ่นหลังคาบ้านข้าง ๆ ข้าพเจ้าก็ตัดสินใจได้ในทันที
เองว่า เขียนเรื่องพระอาทิตย์เห็นจะดีกว่าเรื่องอื่น เพราะเราชาวโลกทุกคน ต่างก็รู้จัก
พระอาทิตย์ดีว่า เป็นมิตรแท้ของผู้สงสัย เข้าซึ้นมาให้เราพบหน้าทุกวันมิได้ขาด เป็นผู้ให้
ทั้งแสงสว่าง ทั้งความอบอุ่นแก่มนุษย์ สัตว์ และพืช ตลอดจนสิ่งไร้ชีวิตทั้งหลายอย่างทั่วถึง
ยุติธรรม เมื่อเป็นเช่นนั้น เรื่องราวของพระอาทิตย์ ก็อาจจะเป็นที่สนใจกันบ้างละกระมัง

เมื่อข้าพเจ้ายังเป็นเด็กเล็ก ๆ ได้เคยถามท่านผู้ใหญ่ว่า ทำไมเราจึง
ต้องเรียก พระอาทิตย์ พระจันทร์ และดวงดาวอื่นๆ ว่า “พระ” จะเรียก “อาทิตย์”
“จันทร์” เฉย ๆ ไม่ได้หรืออย่างไร ก็ได้รับคำตอบว่า ตามคติโบราณของเรา
ถือกันว่า พระอาทิตย์ พระจันทร์ และดาวนพเคราะห์ทั้งหลายเป็นเทพเจ้าใน
สรวงสวรรค์ มีอำนาจบันดาลทุกข์สุขให้กับชีวิตของเราได้ จึงต้องเรียกกัน
อย่างยกย่องเช่นนั้น

ครั้นต่อมาเมื่อข้าพเจ้าเริ่มเรียนวิชาภูมิศาสตร์ ก็ได้รับคำสอนว่า “ดวงอาทิตย์
คือลูกไฟดวงใหญ่” และเมื่อยังเรียนชั้นสูงขึ้นไป ความรู้ที่ได้รับเกี่ยวกับเรื่องดวงอาทิตย์
ก็ยิ่งแตกแขนงละเอียดลออมากขึ้น พระอาทิตย์ในความเข้าใจของข้าพเจ้าตอนต่อมาก็คือ
ดาวดวงใหญ่ดวงหนึ่ง ใหญ่กว่าโลกประมาณ ๑,๓๓๐,๐๐๐ เท่า และหนักกว่าโลก
๓๓๒,๐๐๐ เท่า เป็นดวงไฟร้อน ให้แสงสว่างแก่โลกของเราและดาวนพเคราะห์ดวงอื่น ๆ
อีกมาก

ในขณะเดียวกัน จากการศึกษาวรรณคดี ข้าพเจ้าก็ได้รู้จักพระอาทิตย์
ในฐานะเทพบุตรผู้มบถาพามากมาย ทั้งในวรรณคดีของกรีกและอินเดีย ไทย
เราเองก็มีนิยายปรัมปราเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับพระอาทิตย์เหมือนกัน จะได้รับ
รวมเรื่องราวทั้งหลายเหล่านี้ของพระอาทิตย์มาเล่าสู่กันฟัง ดังต่อไปนี้

สุ รีย ะ

เทพเจ้าแห่งแสงสว่าง

ช่วงค์ สอนลมบรรณ

พระยาสำเร็จภริมย์อุดมราชภักดิ์ ได้เล่าไว้ในหนังสือ เทวกำเนิด ของท่าน ว่า พระอาทิตย์ทั้งสองแสงสว่างให้แก่โลกเราก็คือ พระสุรียาทิตย์ ซึ่งใน คัมภีร์ไตรเพท กล่าวไว้ว่า พระสุรียาทิตย์ มีพี่น้องในจำพวกอาทิตย์ด้วยกันอีก ๗ องค์ คือ ๑. วรรณอาทิตย์ ๒. มิตรอาทิตย์ ๓. อริยมนาทิตย์ ๔. ภคาทิตย์ ๕. อองศาทิตย์ ๖. อินทรอาทิตย์ ๗. ธาตราชทิตย์ พระอาทิตย์ทั้ง ๗ องค์นี้ เป็นโอรสของ พระกัศยป เทพบิดร และ นางอหิตีเทพมารดา

พระสุรียาทิตย์นั้น ว่ากันว่า สีกายแดง มีรัศมีกายรุ่งโรจน์รอบตัว ร่างเล็ก มี สัตถ์ กรหนึ่งห้ามอบทวันตรวย กรหนึ่งประทานพร อีกสองกรมักถือดอกบัว เสือทรง สีเหลืองอ่อน อารมณ์ที่ประดับเป็นทับทิม บางทีก็ประดับบนแท่นดอกบัว มีวิมานชื่อ ภาสวดี

เทพเจ้าองค์นี้มีเมียชื่อ นางสัญญา มีโอรสชื่อ พระมนุไวยุวัตต์ และยังมี ชายาอีกหลายองค์ มีเกร็ดขำๆ เล่ากันว่า เพราะเหตุที่รัศมีกายของพระสุรียาทิตย์ร้อนแรง เกินไป นางสัญญามหาเสทนต์ไม่ได้ จึงได้จัดนางฉายา (ชายาอีกองค์หนึ่ง) ให้อยู่แทนตัว ส่วน นางสัญญาเองหนีไปอยู่ในป่า โดยแปลงตัวเป็นม้า ชื่อ อัศวินี เพื่อมิให้สามีจำได้ พระอาทิตย์ ก็ไม่ยอมแพ้ อดสำที่แปลงกายเป็นม้าบ้าง ติดตามไปสมสู่กับนางจนเกิดโอรสแล้วจึงพากันกลับ วิมาน ร้อนถึงพระวิศวกรรมบิดาของนางสัญญา สงสารธิดาจึงจับพระสุรียาทิตย์มาขูดรัศมี

ออก ๑ ใน ๘ รัศมีจึงค่อยเบาบางลง รัศมีที่ขุดออกนี้ พระวิศวกรรมนำไปสร้างจักรถวาย พระนารายณ์ ตรีศูลถวายพระอิศวร คทาให้ทั่วทุกเวร หอกให้พระขันตกุมาร และยังทำอาวุธ แจกพวกเทวดาอื่นๆ อีก

ตำนานนพเคราะห์ทางโหราศาสตร์กล่าวว่า พระอิศวรเป็นเจ้าของได้สร้าง พระอาทิตย์ขึ้น โดยเอาราชสีห์หกตัวมาปั้นแล้วห่อด้วยผ้าสีแดง พรหมด้วยน้าอมฤต เกิด เป็นองค์พระอาทิตย์ขึ้น มีกายสีแดง และวิมานก็สีแดง ทรงราชสีห์เป็นพาหนะ แต่คิด นึกกับคติของพราหมณ์ ซึ่งก็กล่าวว่า พระสุริยอาทิตย์ทรงรถเทียมม้าเจ็ดตัว สวรรค์ชื่อ อรุณ มีเรื่องเล่าเป็นตำนานเกี่ยวกับเรื่องม้าของพระอาทิตย์ว่า ครั้งหนึ่ง นางวินดา (นางครุฑ) กับ นางกัทรุ (นางนาค) ชายาของ พระกัศยปเทพบิดร (กล่าวอีก นัยหนึ่ง นางทั้งสองก็เป็นมารดาเลี้ยงของพระสุริยอาทิตย์นั่นเอง) เกิดพนันกันว่า ม้าของ พระอาทิตย์เป็นสีอะไรแน่ ผู้ที่ทายผิดจะต้องยอมเป็นทาสของอีกฝ่ายหนึ่ง นางวินดาทายว่า เป็นสีขาว ส่วนนางกัทรุทายว่าเป็นสีดำ ครบรุ่งเช้า พระอาทิตย์ขับรถขึ้นมาตามขอบฟ้า นางกัทรุได้เห็นม้าของพระอาทิตย์ก่อน รู้ว่าตัวทายผิด จึงใช้พญานาคผู้เป็นบุตรให้แอบ ไปพันพิษใส่ม้าของพระอาทิตย์ จนได้เห็นเป็นสีดำ เป็นอันว่านางวินดาแพ้และต้องมา เป็นทาสของนางกัทรุ พญานาคผู้บุตรต้องไปเอาน้าอมฤตมาเป็นสินไถ่ นาคจึงปล่อยนาง วินดาคืนมาเป็นอิสระ นี่เองเป็นเหตุให้ครุฑเกลียดชังพวกนาคยิ่งนัก จนถึงกับขอพร พระนารายณ์ให้เมธิ์ทองจับนาคกินเป็นอาหาร ภาพครุฑยุคนาคจึงกลายมาเป็นลวดลายสลัก ที่ไทยเรานิยมกันมาก

ในรามเกียรติ์ ยังกล่าวถึงตอนพระลักษมณ์ถูกหอกโมกษศักดิ์ ของกุมภกรรณสลบไป พิเภกบอกว่าจะต้องได้ยาสังกรณตรีชวามาทา แผลก่อนพระอาทิตย์ขึ้น พระลักษมณ์จึงจะรอดชีวิต หนุมานจึงต้อง ไปยุครถพระอาทิตย์ไว้ มิให้ไหลออกมาพ้นกลีบเมฆก่อนที่จะได้ยา ความตอนนั้นแสดงว่า ไทยเราก็นึกคติที่ว่า พระอาทิตย์ทรงรถเหมือนกัน

ข้าพเจ้ายังพบข้อยืนยันที่ว่า พระอาทิตย์ทรงรถใน เทพปกรณัมของกรีก (Greek Mythology) ซึ่งมีเรื่องเล่าว่า เฮลิออส (Helios) หรือ สุริยเทพ เป็นโอรสของ ไทตัน ไฮเปอร์เรียน (Titan Hyperion) ที่ประทับของพระองค์เป็นปราสาทมีแสงสว่างเจิดจ้า ควบคุมไปด้วยแสงทองแดงเพชร ในปราสาทปราศจากความมืด และเวลากลางคืน ไม่มีมนุษย์คนใดจะทนแสงอันร้อนแรงนี้ได้ เรื่องสลดใจเกิดขึ้นในวันหนึ่ง มีมนุษย์หนุ่มน้อยชื่อเฟธอน (Phaëthon) อุตสาห์บุกบันขึ้นไปจนถึงปราสาทของ สุริยเทพนั้น (คงจะได้ก่อนเมฆขึ้นไปกระบัง) เขาไม่อาจเข้าไปถึงหน้าบัลลังก์ของเธอ เพราะทนความร้อนไม่ไหว ท้าวเธอจึงถอดมงกุฎที่มีแสงอันเผาผลาญออก และเรียกเขาเข้าไปถามถึงความประสงค์ของการที่มานะขึ้นไปถึงที่นั่น เฟธอนทูลตอบว่า มารดาเขาที่เป็นมนุษย์มีนามว่า ไคลมินี (Clymene) ได้บอกกับเขาว่า พระสุริยะคือบิดาของเขา เขาประสงค์จะได้รับการยืนยันจากท้าวเธอ เป็นหลักฐานมิให้มิตรสหายหัวเราะเยาะว่าเขากล่าวเท็จ สุริยเทพรับว่าเป็นความจริง และเพื่อเป็นการยืนยันถึงความเมตตาที่บิดามีต่อบุตร ท้าวเธอจึงได้ประทานอนุญาตให้เฟธอนขอสิ่งที่ประสงค์ เฟธอนผู้ซึ่งเคยนั่งมองดูพระอาทิตย์โคจรบนท้องฟ้าอยู่เสมอ ด้วยความรู้สึกตื่นเต็นและพร่ำเพ้ออยู่แต่ในใจว่า “นั่นแน่ะ พ่อของข้า” เมื่อได้รับอนุญาตเช่นนั้น ก็เอ่ยปากขอรถของบิดาทันที สุริยเทพรู้สึกตกพระทัย เพราะท้าวเธอทรงทราบดีว่า ไม่มีใครที่จะขี่รถของเธอได้ ท้าวเธอจึงพยายามห้ามปรามเฟธอนอย่างสุดความสามารถ โดยชี้แจงถึงอันตรายที่เขาจะได้รับ แต่เฟธอนก็หาเชื่อฟังไม่ ในที่สุดเวลารุ่งเช้าก็มาถึง เทพโอลิมปัส (Olympus) กำลังเปิดประตูสวรรค์ทางทิศตะวันออก ดวงดาวทั้งหลายปลาสนาการไปหมดสิ้นแล้ว ไม่มีเวลาที่จะเจรจาตัดสินอย่างใดต่อไปอีก ถึงเวลาที่สุริยเทพจะต้องขักรถโคจรไปให้ความสว่างแก่มนุษย์โลกตามปรกติ แต่ท้าวเธอย่อมต้องปฏิบัติตามวาทะที่ได้ลั่นออกไป จึงต้องยอมให้เฟธอนขับรถของเธอตามที่ได้พลังโอรสุ์ประทานไว้

เฟธอนผู้นำสงสารดีใจมาก เขาขับรถของเทพบิดาออกไปทันที แควบหนึ่งที่เขาสำคัญตนว่า เขาก็เป็นเทพเจ้าองค์หนึ่งแห่งสวรรค์ แต่ในบัดดล เหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันก็ปรากฏขึ้น มาที่ทางเหาะไปในอากาศก็ก้าวเร็วจนกลายเป็นวงรถเหวี่ยงไปมาโดยแรง

หนุ่มน้อยเฟออนรู้สึกตกใจ เพราะไม่สามารถบังคับม้าไว้ได้ ม้าเหล่านั้นรู้เสียแล้วว่า มือที่ถือบังเหียนนั้น ทำให้หัตถ์ของสุริยเทพไม่ จึงโผนไปในอากาศโดยเร็ว รถเกือบพินาศเสียหลายครั้งเพราะกระทบกับยอดเขาสูงเฟออนตกใจแทบสิ้นสติ ในที่สุดสายบังเหียนก็หลุดจากมือของเขา เหตุการณ์เลยร้ายแรงยิ่งขึ้น ม้าโผนสูงขึ้นไปในท้องฟ้าและหกหัวกลับลงเบื้องล่างโดยเร็ว ความร้อนที่เสียดสีกับอากาศทำให้เกิดเพลิงไหม้ ลูกกลมลงมาจากยอดเขาสูง และไหม้ตามเกือบไปทั่วพื้นพิภพ น้ำในแม่น้ำลำธารเดือดและกลายเป็นไอโขมง กล่าวกันว่าอัคคีภัยคราวนี้เองที่ทำให้แม่น้ำไนล์ มืดศีรษะเข้าไปซ่อนอยู่ ณ ที่ใดที่หนึ่งด้วยความหวาดกลัวตั้งแต่บัดนั้นมา (คือไม่มีใครหาต้นน้ำพบ)

กล่าวฝ่ายเฟออนซึ่งอยู่ท่ามกลางความร้อนและเปลวไฟ เขาถึงกับร้องหาความตายเพื่อให้ความทรमानอันแสนสาหัสสิ้นสุดลง แม่ธรณเอนเองก็ทนดูภาพอันน่าสยดสยองไม่ได้ เธอจึงส่งเสียงกรีดร้องจนได้ยินถึงทวยโสของ เทพเจ้าทั้งหลาย เทพองค์หนึ่งชื่อ โจฟ (Jove) จึงใช้สายอศับีบาดฟาดลงไปที่ศีรษะของเฟออนผู้เบาปัญญา ทำให้เขาสิ้นชีพลงไปที่นั่น รถของสุริยเทพก็ถูกทำลายกลายเป็นจุนไป ส่วนม้าก็วิ่งเตลิดลงไปในทะเล

ร่างอันลุกเป็นไฟของเฟออน หล่นจากรถลงสู่พื้นพิภพ ณ ริมฝั่งแม่น้ำดีกลับสายหนึ่งชื่อ เอริดานัส (Eridanus) ซึ่งไม่มีมนุษย์คนใดเคยเห็นน้ำในแม่น้ำได้ไหลลงฝั่งขึ้นมาดับเปลวไฟที่กำลังเผาผลาญร่างของเขาอยู่ เทพธิดาในแอคตทั้งหลาย (Naiads) ก็ได้ช่วยฝั่งศพของเขาด้วยความสงสารและสลักคำโคลงไว้ที่หลุมฝังศพของเขาว่า

“Here Phaëthon lies who drove the Sun-god's car. Greatly he failed, but he had greatly dared.”

ถ้าท่านผู้อ่านเกิดสงสัยว่า พระอาทิตย์ออกมีแสงร้อนแรงถึงปานนั้น เหตุใดจึงมีภรรยาเป็นมนุษย์ ถึงเกิดบุตรด้วยกันได้ ก็ขอให้คิดถึงเรื่องราวเกียรติของเรา ซึ่งก่อนที่พระอาทิตย์ลงมาลกลอบเป็นขุ่นนางกาลอัจนา (ในรามายณะเรียกนางอหฺลยา) ภรรยาฤๅษีโคดมจนเกิดบุตรเป็นสุครีพได้เหมือนกัน

แม่พระอาทิตย์จะมีอำนาจ คือแสงอันร้อนแรงที่กล่าวมาแล้ว แต่กระนั้นพระอาทิตย์ก็ยังมศัตร์ตัวดำคณอยู่มุ่หนึ่ง คือ อสุร ที่ชื่อ ราหู ในไตรภูมิเล่าว่า ราหูตนนี้ชอบขึ้นไปนั่งคอยท่าอยู่บนยอดเขาคุณครร อันเป็นเขา ทิวแรกล้อมรอบเขาพระสุเมร พอพระอาทิตย์หรือพระจันทร์ซักรถล่องอากาศมาใกล้ยอดเขาคุณครร ราหูก็อ้าปากอันกว้างได้ ๒๐๐ โยชน์ ออมพระอาทิตย์พระจันทร์ทลายลับเข้าไปในปาก บางทีก็เอน้ำนมอมบงไว้บ้างบางส่วน ที่เราเรียกกันว่าสุริยคราสและจันทร์คราส เมื่อสมัยพระพุทธเจ้ายังดำรงพระชนมชีพอยู่ พระอาทิตย์เทพบุตร และพระจันทร์เทพบุตรเคยวิงวอนร้องทุกข์ต่อพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าจึงตรัสแก่ราหูให้ปล่อยพระอาทิตย์พระจันทร์เสีย ราหูตกใจเกรงพทุธานภาพจึงต้องปล่อยเทพบุตรทั้งสองแล้วหนีไป

ส่วนเหตุที่ราหูจะเป็นศัตรูกับพระอาทิตย์พระจันทร์นั้น ทางวรรณคดีอินเดียกล่าวว่า เพราะเทพบุตรทั้งสองไปฟ้องพระนารายณ์ว่า ราหูลักน้ำอมฤตไปกิน พระนารายณ์จึงทรงขว้างจักรตัดตัวราหูเป็นสองท่อน แต่ไม่ตายเพราะได้กินน้ำอมฤตเข้าไปแล้ว ตั้แต่นั้นมา ราหูก็ผูกพยาบาทเทพบุตรทั้งสองพระองค์ ทางไทยเราเล่าถึงเรื่องนี้ผิดแผกออกไป ซึ่งอันที่จริงก็เป็นเรื่องที่ถูกกันอยู่ทั่วไปแล้ว แต่จะขอนำมากล่าวในที่นี้ เพื่อให้เรื่องสมบูรณ์ขึ้น คือนิยายชาวบ้านเล่ากันว่า เดิมพระอาทิตย์พระจันทร์และราหูเกิดเป็นคน และเป็นพี่น้องกัน พระอาทิตย์เป็นพี่ใหญ่ ร่องลงมาก็คือพระจันทร์และราหูตามลำดับ พี่น้องทั้งสามไปทำบุญตักบาตร พระอาทิตย์ตักด้วยขันทอง พระจันทร์ตักด้วยขันเงิน แต่ราหูตักด้วยกะบุง ครั้นชาติต่อไปพี่ชายใหญ่ก็ไปเกิดเป็นพระอาทิตย์ มีร่างกายรุ่งเรืองเป็นสีทอง เพราะตักบาตรด้วยขันทอง คนรองเกิดเป็นพระจันทร์ สีกายขาวนวลปานเงินยวง เพราะตักบาตรด้วยขันเงิน ส่วนน้องคนเล็กเกิดเป็นราหู มีร่างกายดำคล้ำเพราะตักบาตรด้วยกะบุง และมีปากกว้างเป็นพิเศษ ราหูอิจฉาพิทังสองจึงคิดปองร้าย มีโอกาสเมื่อไรก็จับพระอาทิตย์และพระจันทร์อมไว้ตั้งใจจะกลืนกินเสีย แต่ไม่สำเร็จ เพราะมนุษย์คอยตีเกราะเคาะไม้เสียงดังสนั่นโลก ราหูทนหนวกหูไม่ไหวก็จำต้องคายพระอาทิตย์พระจันทร์ออกมา แต่เหตุที่เกิดสุริยคราสจันทร์คราสนั้น ทางวิทยาศาสตร์กล่าวไว้อีกอย่างหนึ่ง คือถ้าเงาของ

โลกบังพระจันทร์ เราก็เรียกจันทร์คราด และถ้าเงาพระจันทร์บังพระอาทิตย์ เราก็เรียก
สุริยคราด

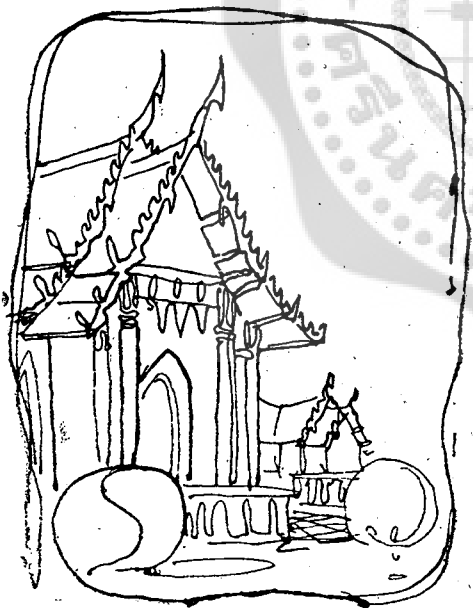
ทางลัทธิชินโตของญี่ปุ่น กล่าวว่า เทพบุตรชื่อ โนมิกโกโต ได้สร้างสุริย
ชั้น โดยวิธีเอาน้ำล้างพระเนตรเบื้องซ้าย ก็บันดาลให้เกิดเป็นเทพธิดาองค์หนึ่งมีนามว่า เจ้าแม่
สุริยยะ (ผิดกับของลัทธิอื่นซึ่งพระสุริยยะเป็นเพศบุรุษ) และเทพบุตรโนมิกโกโตนี้แหละที่เป็น
ต้นวงศ์ของมิกาดะ ผู้เป็นพระราชชายาของประเทศญี่ปุ่นสืบต่อมาจนทุกวันนี้

เมื่อเราเห็นดอกทานตะวัน จะมีใครเคยนึกบ้างไหมว่า ดอกทานตะวัน
นี้เคยเป็นหญิงสาวแสนสวย ผู้เป็นที่หมายปองของมวดบุรุษ แต่เจ้าหล่อนหา
มใจยินดีด้วยบุรุษผู้ใดไม่ เพราะชายในดวงใจนั้นทะเยอทะยานของนางก็คือ
สุริยเทพบุตรองค์เดียวเท่านั้น ตลอดเวลาเช้าถึงค่านางเฝ้าแต่ชะเง้อคอมอง
ตามพระสุริยเทพ ตั้งแต่ท้าวเธอชกกรวดชนจากขอบฟ้าด้านตะวันออก จนกระทั่ง
ลับหายไปทางขอบฟ้าด้านตะวันตก ด้วยความหวังจะให้ท้าวเธอโปรดปรานและ
ลงมาหานาง แต่ความพยายามของนางหาเป็นผลสำเร็จไม่ ในที่สุด เมื่อความ
รักกลับกลายเป็นความแค้น นางก็เอ่ยปากบิภาษสุริยเทพว่าโหดเหี้ยมต่าง
ๆ นานา คราวนี้สุริยเทพบุตรเสด็จลงมาจริง ๆ แต่หาได้ลงมาเพราะโปรดปราน
ไม่ ท้าวเธอพิโรธนางผู้ไม่รู้จักเจียมตน จึงสถาปให้นางเป็นพันธุ์ไม้ดอกชนิด
หนึ่ง มีกลีบสี่เหลี่ยมทอง รูปกลมคล้ายดวงอาทิตย์ และให้คอยแย้มกลีบรับ
แสงตะวัน ไม่ว่าพระอาทิตย์จะโคจรไปยังฟากฟ้าด้านใด ดอกไม้นั้นจะต้อง
หันหน้าไปทางทิศที่ท้าวเธอปรากฏดวงอยู่ เราจึงเรียกพันธุ์ไม้ดอกชนิดนั้นใน
เวลาต่อมาว่า ทานตะวัน

นี่แหละคือเรื่องราวอันพิสดารเกี่ยวกับพระอาทิตย์-ลูกไฟดวงใหญ่ที่เรา
เราเห็นกันอยู่เป็นประจำทุกวัน

เอาลานกว้างข้างวิหารเป็นลานเดิน
หลังโบสถ์เป็นเวทีชูศกตศร
ที่พานก่อนรอกศกตคอกฏ
ห้องหลวงพี่เป็นที่ไชยุกายนอน
กะดิงตงระฆังย่ำทกคาเซา
ช่วยกล่อมเกล้าให้ซาบซึ้งถึงคำสอน

รดพระธรรมาชกน้ำใจให้สุนทร
รู้สังวรวัณเฑาะพาทกอบปรกกรรมดี
เติบโตมาด้วยของทานบ้านตลาด
ข้าวเหลือบาตรนนเลี้ยงไว้ให้สุข
ยังรำลึกตรรกตราทุกนาท
พระคุณนเเหลอดนจำจนตาย

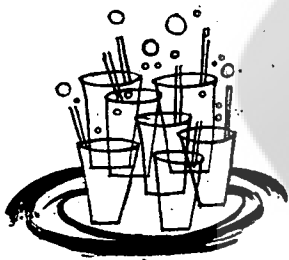
○ นพพรรณรังสี ○

ถึงตอนคำตองพรามนดับหนังสือ
รุ่งเช้าถือปืนโตย่ำจนยามสาย
ตามพระเนตรระเวนไปไม่เว้นวาย
ชนหญิงชายรู้จักจำทุกตำบล
สิ่งที่เราเผาไฟเผ่นกันที่สุด
คือวันตรุษวัดมีงานการกุศล
เรื่องกินอยู่คู้ไขนหนังสือหมดกังวล
ผู้สขลันในตอนนั้นจะมีใคร
ถึงบางครั้งคังแค่นแสนขายหน้า
คนโตกว่ารังแกให้สขไม่ไหว
คราหลบเลี้ยงเพลิงพล้าถล่าไป
สมภารให้เขียนขาน้ำตานอง

ในชาตินี้อยู่วัดความมาหนึ่งครั้ง
นึกความหลังที่ไรพาใจหมอง
แม่นซอเด่นเป็นปฐมในกรมกอง
ไม่ลืมมองว่าตัวมาจากอาราม

นิทานน้อยใน...

เทา-แดง

นิทานน้อยในเทา-แดง เขียนขึ้นด้วยเจตนา
 จะให้คุณๆ ได้รู้จักอะไรๆ ดั่งในกรอบของ "วิทยาลัย
 วิชาการศึกษา" เรื่องนี้จะจริงหรือไม่ตัดสินเอาเอง
 นะครับ คิดว่าคงจะเป็นประโยชน์บ้างนิดๆ หน่อยๆ
 กระจมั่ง บางทีอาจจะช่วยให้คุณเข้าใจบางสิ่งบางอย่าง
 ในประธานมิตรได้ดั่งนี้ หรือถ้าหากคุณเข้าใจดีแล้ว
 ก็เป็นการชี้ให้เห็นได้ (ด้วยดินสอแดง) อีกทีหนึ่ง แต่ผม
 ขอรับรองคุณๆ อย่าได้เชื่อผมทั้งหมดนะ บางท่านอาจ
 จะถือเป็น Fact นำไปตอบในข้อสอบ (ถ้าบังเอิญอาจารย์
 ออกสอบตรงนี้) ถ้าโดน D. เข้า ผมไม่รับรองนะ (ถ้า
 ดี. ไทย โปรดกระซิบผมบ้าง ถ้า ดี. ฝรั่งเศส โปรดอย่าสนใจ
 เพราะ D. ก็เป็นลูกพี่ลูกน้องกับ E.) ถ้าท่านไม่อยากจะคิด E.
 หรือ D. (เทอมกลางก็จะเป็นฝาแฝดแล้ว) โปรดทำงานที่
 อาจารย์มอบหมายให้ดีที่สุด และส่งงานให้ทันตาม
 กำหนด (ตอนนี้ต้องรู้จักอาจารย์ด้วย) ท่านยังไม่พอ
 ต้องเข้าหอสมุดบ่อยๆ ด้วย เออ! พอถึงหอสมุด
 ก็อยากจะบอกอะไรกับคุณๆ บ้าง (ถ้าใครกำลังเรียนวิชา
 หอสมุด คงมีประโยชน์ ถ้าได้ เอ. เลี้ยงผมบ้าง)...

หอสมุดของเรา

สร้าง พ.ศ. ๒๔๘๘

ผู้ออกแบบ

Dr. Pual W. Seagers

Miss Magaret

และ อาจารย์ เจนจิต กุลชลบุตร แห่งวิทยาลัยเทคนิค.

บริษัทที่รับเหมาก่อสร้าง คือ ประเก็บบินจินเนริง

หอสมุดสร้างด้วยเงิน ก.ศ.ศ. ราคาตีประมาณ ๕ ล้านบาท (สร้างโรงเรียน
 ประชาบาลได้หลายสิบโรง) เปิดใช้วันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๐ (ก่อนนี้หอสมุดอยู่ชั้น

๓ ของตึก ๓ ซึ่งขณะนี้ใช้เป็นสโมสรอาจารย์) ชั้นหนังสือและเฟอร์นิเจอร์บางส่วนส่งมาจากต่างประเทศ (อเมริกัน) ตามสัญญาความช่วยเหลือระหว่างวิทยาลัยวิชาการศึกษา และ Indiana University, Bloomington U.S.A. และเฟอร์นิเจอร์บางส่วนสร้างในประเทศไทย และใช้เงินงบประมาณของรัฐบาลไทย เสียใจว่า หอสมุดวิทยาลัยวิชาการศึกษา เป็นหอสมุดที่ทันสมัยที่สุดในภาคตะวันออก (ของโลก-คุณ ๆ เชื้อใหม่)

บรรณารักษ์หอสมุด ได้ปริญญาเอก (Doctor) ซึ่งไม่มีหอสมุดใดในประเทศไทย (รวมทั้งลาว) ที่มีบรรณารักษ์เป็นคหบดีบัณฑิต แต่เขมรผู้เขียนไม่รู้แน่ ถ้าบังเอิญไปรู้เข้า คงไม่ดีแน่ ๆ

เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๗ หอสมุดมีหนังสือไม่มากนัก เป็นหนังสือภาษาอังกฤษ ๒๕๐ เล่ม ภาษาไทย ๒๕๐ เล่ม หอสมุดเจริญขึ้นอย่างรวดเร็ว (โตวันโตคืน) ขณะนั้นหอสมุดมีหนังสือทั้งหมด ๒๖๐๐๐ กว่าเล่ม เป็นภาษาไทย ๖๐๐๐ กว่าเล่ม เป็นภาษาอังกฤษ ๒๐๐๐๐ กว่าเล่ม (หนังสือที่ผลิตใช้กันคว่ำส่วนมากเป็นภาษาอังกฤษ มลายุนิดหน่อย)

หอสมุดรับหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ	๒๗๘	ฉบับ
และรับหนังสือพิมพ์ไทย	๘๐	ฉบับ
มีภาพยนตร์ (Motion Picture)	๓๕๒	ม้วน
Filmstrip	๑๖๘๘	ม้วน
Phonotape	๓๐๔	ม้วน
Phonodisc	๓๑๕	แผ่น
Microfilm	๘๑	ม้วน
Chart และ Diagram ประมาณ	๔๐๐	แผ่น
Slide	๔๐	ชุด
Map	๓๗๘	แผ่น
ลูกโลก	มมนับไม่ได้	

(ใครกำลังเรียน A-V ใช้ประโยชน์ได้บ้าง)

Phamphlets	๕๐๐๐	กว่า
Standardized test	๒๓๕	ชิ้น

นอกจากนี้หนังสือ-นิตยสารอื่น ๆ อีกมากมาย

หอดสมุดจุฬารัตนได้ประมาณ ๕๔๑๖๐ เล่ม และมีที่นั่งอ่านหนังสือ ๕๗๖ ที่ (ส่วนที่ยื่นอ่านตามซอกคองหลายร้อยที่) มีคนยืมหนังสือออกประมาณ ๘๐๐-๑๐๐๐ เล่มต่อวัน (มากที่สุดในประเทศไทย-ลาว-เขมร นอกนั้นไม่ยืนยัน จำนวนผู้ใช้หอดสมุดเฉลี่ย๑๒๐๐ คนต่อวัน (ส่วนมากเป็นนิสิต, นักศึกษา และอาจารย์ของวิทยาลัย) อาจารย์ประจำหอดสมุด ๖ คนกำลังศึกษาในต่างประเทศ ๒ คน มีเจ้าหน้าที่ทั้งหมด ๑๕ คน นิสิตฝึกงาน ๘ คน สถิติยืมหนังสือมากที่สุดคือ นิสิตปีที่ ๓ ปี ๔ เป็นอันดับสุดท้าย ชั้นสองของหอดสมุดบางส่วนเป็นที่ตั้ง สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก (International Institute for Child study) ตามความช่วยเหลือขององค์การ UNESCO-และชั้นล่างส่วนหนึ่งเป็นที่ตั้งศูนย์โสตทัศนศึกษาวิทยาลัยวิชาการศึกษา มีสถานีวิทยุกระจายเสียงด้วยคือสถานี C.C.R.S. นอกจากนี้หอดสมุดยังใช้เป็นที่สอนนิสิตชั้นปริญญาโทด้วย

เอาละครับผมฝอยมามากแล้ว ผมจะคุยเรื่องอื่นละ (อย่าเพิ่งทำเบื้อเสียก่อนนะ) นิสิต (ประสานมิตร) มี ๘๒๒ คน (รวมทั้งทุนยูซอม และนิสิตที่มาจากต่างประเทศ) เป็นผู้ชาย ๔๔๐ คน หญิง ๓๘๒ คน (แต่นิสิตชายส่วนมากบอกว่า นิสิตหญิงมากกว่ามาก) โสตบ้างไม่โสตบ้าง นิสิตชายส่วนมากบอกว่าโสต (ใจเย็นๆ เชื่อไว้ก่อนครับ)

นิสิตที่ได้รับทุนอุดหนุน ๓๐๑ คน นอกนั้นได้รับเงินเดือนและใช้ทุนส่วนตัว

นิสิตที่มีเงินเดือนมากที่สุดคือ คุณสองแสง หงส์ประภักดิ์ นิสิตที่อายุมากที่สุด คุณตุ้เขาเอง (ถ้ารู้บอกผมบ้าง) นิสิตชายที่แต่งงานแล้ว ๑๐๑ คน (ไม่ยืนยัน) นิสิตหญิงที่แต่งงานแล้ว ๘๗ คน นอกนั้นโสด มีหลายรุ่นหลายวัย นิสิตชายที่ว่างสูงที่สุดคือ คุณเกตุ ดวงพิภูล แต่ นิสิตที่เตี้ยที่สุดผมไม่กล้าเอ่ยนาม กลัวจะถูกมอง (เสียว) นิสิตที่เคยผ่านต่างประเทศมาแล้ว (ไม่รวมลาว-เขมร) มีประมาณ ๖ คน นิสิตที่เป็นข้าราชการชั้นโท ๗๘ คน นอกนั้นเป็นชั้นตรีและจัตวา สิ่งที่น่าสนใจที่สุดคือ อักษรภาษาอังกฤษตัวที่ ๕ หลายคนบอกว่ากลัวมากกว่าตำรวจ นิสิตที่กำลังเรียนปริญญาโท (กค.ม.) ๑๔ คน (สาขาจิตวิทยาพัฒนาการ)

ปีพ.ศ. ๒๔๙๗ นิสิตสำเร็จ กศ.บ. ๓๐ คน

ปีพ.ศ. ๒๔๙๘ นิสิตสำเร็จ กศ.บ. ๓๔ คน

ปีพ.ศ. ๒๔๙๙ นิสิตสำเร็จ กศ.บ. ๗๐ คน

ปีพ.ศ. ๒๕๐๐ นิสิตสำเร็จ กศ.บ. ๑๗๘ คน

ปีพ.ศ. ๒๕๐๑ นิสิตสำเร็จ กศ.บ. ๔๖๕ คน (รวมทั้งปทุมวันบางแสนด้วย)

นิสิตเรียนสาขามัธยมศึกษา

นักศึกษา นักศึกษาทั้งหมด ๗๙๑ คน ชาย ๓๒๗ คน หญิง ๔๖๔ คน

นักศึกษาที่สำเร็จกศ.บ.คนแรกคือ น.ส. สมศรี ภิรมย์รัตน์ นักศึกษาที่ได้ออกกศ.บ.แล้ว ๑๖๒ คน นักศึกษาหญิงส่วนมาก หลายคนบอกว่าดีกว่างานนิสิต นักศึกษาจะเรียนมากที่สุดในวันจันทร์ พุธ ศุกร์

อาจารย์ วิทยาลัย (ประสานมิตร) มีอาจารย์ทั้งหมด ๑๖๖ คน อาจารย์ชาย ๗๘ คน อาจารย์หญิง ๘๘ คน ผ่านต่างประเทศมาแล้วเป็นส่วนมาก กำลังศึกษาอยู่ในต่างประเทศ ๓๔ คน (กำลังจะไปก็มี) อาจารย์ที่สำเร็จปริญญาเอกมี ๑๐ คน, อาจารย์หัวหน้าคณะทั้งหมดสำเร็จปริญญาเอก นิสิตส่วนมากบอกว่าอาจารย์อักษร สนทวงศัพท์อักษรต่อท้ายมากที่สุด (ประมาณ ๒ บรรทัด)

คณงาน วิทยาลัยมีคณงานภารโรง ประมาณ ๕๕ คน

(สังเกตยากเพราะเดี๋ยวนี้คณงานภารโรงแต่งตัวเรียบร้อยๆ กับนิสิตอายุมาก)

วิทยาลัยวิชาการศึกษา เป็นสถาบันชั้นสูงสุดในกระทรวงศึกษาธิการ และเป็นสถาบันที่มีบริเวณสนาม อาคาร สะอาดที่สุด (สะอาดมานานแล้วครับ) นิสิตวิทยาลัยทั้งหมดแต่งตัวเรียบร้อย (เขาวัว)...

คิดว่านิศน้อยคงจะเป็นประโยชน์ต่อคุณๆ บ้าง เพราะถ้าบังเอิญมีใครคนหนึ่งถามคุณ คุณก็จะตอบได้อย่างภาคภูมิใจ ผมรบกวนหน้ากระดาษของคุณมากแล้ว ขออวยพรให้คุณจงสอบได้แต่ เอ. บี. และได้รับความสนุกสนานจากการเที่ยว "งาน แล่ดงกิจกรรมของชุมชน"

สวัสดิ์

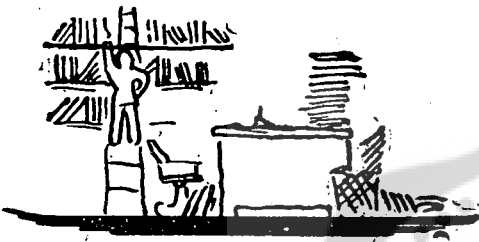
ปยุ บุญญา

แม้จะก้าว และแก้ แต่ไม่ถอย

โต๊ะทำงานเวลา ๑๖.๐๐ น. (นอกเวลาราชการ)

วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๑๓ แรม ๓ ค่ำ เดือน ๘

สหายรัก

แม้การจะไม่ก้าวและแข็งแรงแรงเช่นเฟรงก่อน ไร
หารออกจะเก่าเพราะความแก่ แต่จิตใจสหายยังแกร่งกล้า
พร้อมที่จะล้มกลองประกาศความเกรียงไกรของเทา-แดง อยู่
ทุกเวลา แม้สังขารอาจจะร่วงโรยและสมองออกจะแก่เก่า
ความจำอาจจะเลอะเลือนเพราะประสานมิตรเมื่อ ๘ ปีก่อน
โน้นยังมีได้ตระการตาเช่นนี้ "กระทั่งจามจรมิถนชงชาฯเคย
เตะยอดเล่นเพลาวางก็พากันเคียบโตจนแก่ตาย ไปบ้างแล้วก็มี
โถนเล่ากับสังขารข้าฯ ....

เมื่อแรกนั้นข้าฯ ยังมีได้มีฐานะเป็นนิสิตดอกเพราะที่ตรงนั้นยังเป็นทุ่งนา มีตึกอยู่เพียง
สามหลังและมีฐานะเป็นเพียงโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูงณถนนประสานมิตร มีพี่น้องเป็นชาย
ล้วนอยู่ด้วยกัน ๕๔ คนเท่านั้น จบจบปีพ.ศ. ๒๔๘๗ จึงได้ตราพระราชบัญญัติยกฐานะขึ้นเป็น
วิทยาลัยวิชาการศึกษา เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน นับแต่นั้นเป็นต้นมาข้าฯก็มีฐานะเป็นนิสิตมีพรรค
พวกพี่น้องเพิ่มมากขึ้นทุกที แต่ก็ยังเป็นชายล้วนอยู่เช่นเดิม กระทั่งกาลเวลาผ่านไปถึงพ.ศ.
๒๔๘๘ จึงมีสตรีเพศเข้ามาร่วมศึกษาด้วย ๓๐ คน ตอนนั้นแหละสหายเอ๋ย พวกข้าฯก็เริ่มรู้จัก
กับการรีดน้ำ ตัดผม ตัดเล็บ และใส่น้ำมัน รู้จักหัดพูดให้เพราะหู โอยจิปาถะสหายอย่า
ให้พรรณนาเลยอายุสาว ๆ เขา , นับแต่นั้นมาก็มีพรรคพวกพี่น้องหญิงชายเพิ่มขึ้นมากทุกที จน
กระทั่งข้าฯที่สำเร็จออกไป

แหละแล้วเมื่อวันพระ ๑๕ ค่ำเองพอข้าฯกลับจากกรไปพึ่งเทศน์วัด ก็ได้รับ
จดหมายจาก คุณโกสินทร์ รังสยาพันธ์ นิสิตรุ่นปัจจุบันปีที่ ๔ ใจความว่าอยากให้
ข้าฯเขียนอาตมเกิดสักนิตหน่อยในฐานะคนเก่า ข้าฯตกใจเกือบเป็นลมตาย ดุตู้ข้างทำได้
(คนอะไรใจร้ายไร้ความปรานี) เดินจะมาบังคับข้าฯให้ปล่อยแก่ ข้าฯเองสุดด่าห้ำเจ็ยม
สังขารระทั่งทางโลกเข้าวัดเข้าวา แต่ความเป็นเลือดเทาแดงนี้แหละ ทำให้ข้าฯต้องลาก

สังขารคว่ำกระต่ายแดงปากกาชงชนสนมออกมา ร่ายเพลงกลอนจำนวนเท่าๆ ให้เหล่าสหาย
ได้ฟังกันพอครมอกครมใจ (ข้าก็เสื่อเก่าไม่ถอยเหมือนกัน)

ตามประสานก่าว ช่งค่อนข้างจะแก้ไม่มีอะไรพอจะเป็นเม่นบ้อยดอก สิ่ง
อยากจะได้ให้ฟังก็คือเรื่องการเรียนกับการทำงาน ช่งข้าฯ มีเอ็ดสะบีเหเรียนมาบ้าง
สำหรับด้านการเรียน และการทำงานที่แท้จริงนั้นอยากจะบอกว่าวิชาต่างๆ ที่เราเรียนได้
เอ็ดได้เข้าไบนั่นเอาไปใช้ได้ประมาณ ๓๐ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นในการทำงาน เพราะเวลาเรา
เรียนเราเรียนจากตำราซึ่งไม่มีชีวิตจิตใจ พอเราทำงาน เราทำงานกับคนซึ่งมีชีวิตจิตใจ
มีความโลภโมโทสันยังเวียนว่ายตายเกิดในวัฏสงสาร ดังนั้นหลักเกณฑ์และเนื้อหาต่างๆ
ที่เรียนไปแทบจะไร้ใช้ไม่ได้ทีเดียวที่อาจใช้ได้บ้างก็โดยการแอบพลาย หลักเกณฑ์ต่างๆ
เหล่านั้นให้เข้ากับการทำงานของเรา กิจกรรมต่างๆ นั้นแหละจะเป็นเครื่องช่วยให้การ
ทำงานได้ผลดียิ่งขึ้น และผลงานจะดีขึ้นถ้าหากเรารู้จักแอบพลายหรือพลิกแพลงใช้ความรู้
ต่างๆ ที่เรียนไปให้ได้อย่างที่สุดเท่าที่จะทำได้ ขอให้เขาทำนองที่ว่า “เรียนดี ก็พาแข่ง
แกร่งกิจกรรม” สุภาษิตของข้าฯ เอง

อีกเรื่องหนึ่งที่ข้าฯ ลำบากใจอยู่ในขณะนี้คือ ตำหรับตำราที่ใช้ในการค้นคว้าก็ไม่มี
แต่จะโทษใครก็ได้ เพราะขณะที่ข้าฯ เป็นนิสิตอยู่นั้น ข้าฯ ได้ละทิ้งนาฬิกาทองอย่างไ้ที่สุด
ทั้งๆ ที่มีห้องสมุดชั้นหนึ่ง มีหนังสือมากมาย แต่ข้าฯ หาได้สนใจอ่านไม่ พอออกทำงานจำเป็น
เหลือเกินที่จะต้องทำการค้นคว้าตำหรับตำราหายากเหลือจะกล่าว สหายเอ๋ย นี่เป็นตัวอย่างเลวๆ
ที่ไม่ควรเอาอย่าง อ่านเถอะสหาย อ่านให้เหมือนคนที่เดินทางผ่านทะเลทรายอันร้อนระอุ แล้ว
เกิดพบโอเอสิ้ง อ่านเสียให้ชุ่มและจะได้ไม่ผิดพลาดอย่างที่ข้าฯ ผิดมาแล้ว และสหายจะได้พบ
ว่ามันเป็นกำลังอันสำคัญอันหนึ่งของสหายในการทำงาน (ผิดไปแล้วเป็นครู)

เมื่อวันโกนที่แล้วข้าฯ ไปวัดพบทิดทวยเกลดเก่าที่เคยร่วมสำนักเทาแดงมาด้วย
กันครึ่งกระโน้น (ถ้าสหายเคยอ่านหนังสือประสานมิตรเล่มเก่าๆ คงเคยพบชื่อ ทวย ทอยทอง
มาบ้าง ทวยคนนั้นแหละ) ข้าฯ ได้ยันทิดทวยเขาปรารภว่ามีคนกล่าวหาว่า กค.บ. หัวสูงและ
สอนอะไรก็ไม่ได้ สอนได้แต่การศึกษาอย่างเดียวเท่านั้น สหายเอ๋ย ข้าฯ อยากจะร่าย
ทวนเข้าประณัยคนเหล่านั้นสักเพลง แม้จะตายก็ยอมหากแต่ทวนของข้าฯ มันกรอนด้วย
สนมกหวงพงแต่สหายซึ่งยังหนุ่มแน่นใบทวนยังคมกริบ ช่วยลบรอยแค้นจวนจากอกข้าฯ
สักทีเถิดดีกว่าเราสายเลือดเดียวกันมาถ้าววิชาเราแข่ง กิจกรรมเราเก่ง โดยฝึกฝนดุจลับ

คมทวนไว้แต่ตอนเป็นนิสิตใครเล่าจะกล้าประนามเราเช่นนั้น จะเอาภษาวี คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคม หรือการศึกษา เราพร้อมที่จะสู้ในทุก ๆ ด้าน วิชาเหล่านี้ ข้าฯ เคยทราบดีว่าวิทยาลัยได้จัดไว้ให้อย่างครบครัน ชั่วแต่ขอแรงสหายช่วยรับเอาไว้ให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ อันเรื่องหัวสูงอะไรนี้ ข้าฯ เคยได้ยินหลวงตาท่านเทศน์เปรียบเทียบให้ฟังว่า “อันตนข้าวมักรวดมด้วยเมล็ดลำต้นก็จะอ่อนโค้งแทบจรดดิน” ถ้าหากสหายทุกคนทำได้เช่นนั้น และยึดหลักนั้นไว้ได้ ข้าฯ คิดว่าเกียรติของเราของ กค.บ. จะรุ่งโรจน์ยิ่งชนมมิให้น้อย นิมิใช่ข้าฯ จะสละสังขารขาดคกสหาย (ให้ชื่อเรากระเดื่องทั่วโลก)

แรม ๑๓ ค่ำเดือนที่แล้ว ข้าฯ ได้ข่าวจากขรัวนิมสหายเก่าว่าพวกครูที่จบปริญญาถูกเรียกไปสอบสวน ๖-๗ คน โดยมีข้อหาว่าชุมนุมกันเกินกว่า ๕ คน ข้าฯ ทราบทันทีว่าครูพวกนั้นต้องมาจากเทาแดงแน่ เพราะเลือดเทาแดงของเราสหายเอ๋ย ความรักจันทน์พ้องของพวกเรามีได้มีเฉพาะตอนเป็นนิสิตดอก หากแต่มันจะคงอยู่ช่วงกาลนาน เราจะพร้อมใจกันสู้ และยืนหยัดเพื่อเกียรติคุณของเราของเทาแดง เราพร้อมที่จะหันหน้าเข้าปรึกษาหารือและช่วยเหลือกันเมื่อเกิดทุกขรอน เราจะสนับสนุนกันเมื่อมีโอกาส รวมกัน เรื่อยๆ แยกกันเราตาย นั่นคือคติของเรา (สามัคคี สามัคคี นั่นดีเลิศ)

ข้าฯ เห็นจะต้องยุติเสียที เพราะหูตากฝ้าฟางมือไม้ซกจะสั่น ข้าฯ ขออาราธนาคุณพระพุทธรูป พระธรรม พระสงฆ์ จงช่วยปกป้องคุ้มครองสหายทุกคนให้ผ่านปริญญาออกไปด้วยดี ขอย่ำได้พานพบเจ้า “อ” ทั่วร้าย และออกไปเผยแพร่เกียรติคุณของเรา จะคิดอะไรขอให้สมตามความปรารถนา และมีวิถชีวิตดุจนักปราชญ์ผู้ทรงศีลผู้หนึ่ง (สภานิตที่ข้าฯ จะลืมมิได้... สหายละ)

ด้วยความรักอย่างจริงใจจากข้าฯ

นายเทาแดงแท้

(นิสิตเลขประจำตัว ๕๔)

ปอลอ เจ้าจิก เกลดอรันโบราณคนหนึ่งเคยปรารภกับข้าฯ ว่าอยากจะมาเยี่ยมวิทยาลัยสักครั้ง ข้าฯ ก็เช่นเดียวกัน อยากจะกลับมาพบปะสังสรรค์กับพี่น้องชาวเทาแดง และฟังข่าววิทยาลัยอันเป็นที่รักแห่งเรา วันหนึ่งเราจะกลับมาพบกัน และร่วมสังสรรค์กัน แม้แต่ละคนอาจจะอยู่คนละทิศละทาง คนละขอบฟ้า แต่เราจะลืมแหล่งที่กำเนิด และสร้างเราให้เป็นคนโดยสมบูรณ์ขึ้นมาไม่ได้ (นะ! หูข้าฯ แว่วได้ยินเสียงเพลง กลับมาเกิดหนาดวงใจ)

ครูและศิษย์

ครูดี	เพราะรอบรู้	วิทยา เรื่องเอย
ครูเด่น	บริสุทธิ์สา -	นุศิษย์ชรวง
ครูดี	ที่เมตตา	ต่อศิษย์ ทวนอ
ครูเด่น	ดังท่านพร่อง	พากย์ไวฟังชม

ศิษย์ดี	สมสงสร้าง	คุณสาร ส่งแฮ
ศิษย์เด่น	วิทยาการ	กอบเกอ
ศิษย์ดี	ยอมมีคาร -	วะร็ก ครูนา
ศิษย์เด่น	เป็นเครื่องเอย	อาจให้ครูเกษม

ลมปอง พิริยกิจ

๑๕. ก.ก. ๐๓

ไม่มีคน

ฉบับ ๑๖

- ๑ ฟ้าขาวพราวพราวบนภา มองเดือนเลื่อนลา
อ้อยอิ่งทงแสงรำไร
- ๒ ดาวเปลี่ยวเหือดหวาหาอาลัย เจ้าคงคับใจ
อุทัยรอนแรงแสงดี
- ๓ โหยไหยงทุกขทบทวิ ทวนถึงกานทกว
เสียดายจะเหือดหายสูญ
- ๔ เคยกองสดีไต้ไฟบูดย์ อารังเกอกล
เสริมสร้างดีบตอกันมา
- ๕ ใจถึงบ้างจับพันนอา วยกรวมคู่รงพา
ลิมตั้งงามแห่งตน
- ๖ ทงโยกและคดงองอด ชาแรกแซกปน
แข่งเขมเต็มทวยบ้านเมือง
- ๗ มโหรีบั้งงนองเนื่อง ที่เคยรุ่งเรือง
กลับจมสู่นดินดาล
- ๘ บทกวีเคยแผ้วแหว่หวาน บรรโลมโน้มนาม
กลกานททชงพึงใจ
- ๙ กลับขบสยบล้มขมไป หมตตั้งอำไพ
ฤกั้วมาแล้งแหล่งสยาม

๑ มุ่งตงหน้าพยายาม ดองเขียนไปตาม

ทำนองแบบอย่างปางบรรพ

ยาน ๑๑

๑ หมายใจผจงร้อย
หยดพรางกลางใจน

กรองนำถ้อยค้อยเสกสรร
ผนึกแน่นแผ่นดินทอง
ให้ว่าวุ่นหม่นหมอง
ด้วยว่าเหวอยู่เกรา

๑ รอนนไม่มีคุณ
มีสมอารมณ์ปอง

เชอี่ยมฝากยามเรียมลา
ค้ำงอญูมรูวาย

๑ รัฟงถึงวันพราก
ภาพยังฝังติดตา

หทัยโหยก็เหือดหาย

๑ รอยยิ้มที่เธอไปรย
แรงรอนักผ่อนคลาย

ดุจฝนพราดำชวรา

๑ ขามนซ์หมองใจ
ฝากใจกับลมพา

เพราะเธอไกลเกินเหลี่ยมหา
ถึงพิ้งหรืออย่างไร

๑ รูปน้อยกรอบชมพู
วาววาบซาบถึงใจ

ยิ่งพิศดูประกายนี้
เหมือนมองพิททุกขทน

๑ โฉมเอยเสมอดาว
เรียมมองตะลึงจน

ผกายพราว ณ เวหน
ฤดีหวมและชานทรวง

๑ ออองจะพรางพจน์
เพียงรูปสุดาดวง

ระทดทมเพราะพุ่มพวง
จะให้พร่องนะฉันใด

วสันตดิถี ๑๕

๑ มองฟ้าละห้อยททยความ
ทั้งแสงประดับบนภวิไล

ขณะยามวิไกล
ดุจแต้มประกายกาญจน์

๑๑. ยามเย็นจะมองภพจะผาด	ก็มีอาจสนองมาน
ด้วยขาดสมรณชลุสมาน	ก็จะห้จะชวนใคร
๑๒. โคควายจะค้มแพะแกะจะเดิน	ก็มีเพลินกะสิ่งใด
มองคู่วิทคักและเอน	จะมีคร่ำมิครวญหา
๑๓. ยั้งเย็นมิเว่นอครุเศร่า	อูระเปล้าและเปลี้ยวอ-
ล้วยโคกวิโยคนิรลุดา	ทิวผ่านก็กลกัน

อินทวงศ์ ๑๒

๑๔. คำแล่วระฆังย่า	นภคล้ำยับบตะวัน
หมดรุงและสิสร	จะละท้อยมิเว่นมิวาย
๑๕. พบคุณก็ด้วยใจ	ผัวจะโคลกักสุดจะหมาย
ไกลเกินจะพากาย	และมีรัฐสถาน
๑๖. จนใจเขลงถ้อย	วจิร้อยสมครสมาน
ร่ำร่ำผจงจาร	ก็จะเห็นมิเว่นคณิง

อิทสัง ๒๐

๑๗. บ่านฉะนิกนิษฐิจะตฤทม	ประหวัดถึง
หทัยจะเหมือนนทุทตรม	
๑๘. ดมชิววิวตยิควมนัสคณิง	ยะย่าใจ
กระหม ณ ศัพทกอลก้อง	
๑๙. ข้าสมรเสมอประทีปไฟ	ระควาบจับ
และส่องสว่าง ณ กลางหทัย	
๒๐. เรียมเซลง ณ ถ้อยและร้อย ณ ศัพ-	
ทจากฤทัยที่สดร้างบ	คณิงถึง

๑ โสมสกาวิชฌองกิมองตะดัง
อะไระช่างสะกิดและตึง ว่างไป

๑ ตารกาประดับนภาละมัย
ฤเนตรสมรอนงค์ใด ณ จัองมอญ

๑ ดมประทีนระรินระรวยละดอง
กำซาบฤดีก็สุดจะพร้อง ณ ถอยคาง

๑ ฉานมรดกกรุณวะหวิจและนำ
วจพิศุทธิและพร้องประจำ กระชิบเชอ

๑ ภาคนคะนึ่งและรักเดมอ
ทิวาและรัตติกาลมิเจอ ก็หม่นหมาง

อุษัณฐิตา ๑๑

๑ จริงใจจนุพร้อง วจิพราคะนึ่งนาง
ร่อนรักจะปรักกลาง อู่ระผ่าระด้าวมาน

๑ ไกลเธอก็ระทด และระทมมิเว้นวาร
ยังคิดฤดีชาน ฤจะหมายณสิ่งใด

๑ เหมือนนัยนบอด จะเสาะสอดมิพบใคร
พอช่วยทนุใจ ก็มีเหมือนณนงพาล

๑ นางเอยदनุมน และจะรักนรินทรกาล
วากษ์วอนมธุชาน จิตแน่วเสมอมา

สัททูลวิกัฬิต ๑๕

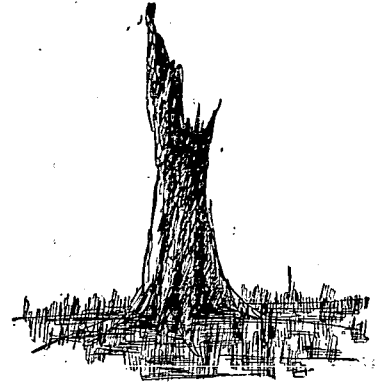
๑ คินคำแม่ทิวะเรียมก็เสราหทยหวิจ
เหมือนเมฆระเรื้อยลิว นภา

๑ ร้อนรุ่มกลุ่มจิตะเกินมีอาจะธรรมดา
จึงได้นิราศลา

สถาน

๑ สู้ถิ่นรุกขะประเวศณเขตวนะและธาร
ชานชาพุงผ่าน

ไศล

อินทรวีเชียร ๑๑

๑ งามธารอุทกริน
วังเวงวิเวกใจ

เซราะหินระงมไพร

ขณะมอญท่องธาร

๑ ที่ชาพุงฟอง
ก่องรุ่งตระการปาน

รวีส่องประกายฉาน

จะเข้เฆาะให้ถวิลหา

๑ ที่เอื้อยณแองน้ำ
มากมายจะพรรณนา

ก็คละคล้ำประดาปลา

ก็มีหมดประมวณพันธ์

ภุชงคประยาต ๑๒

๑ ณริมฝั่งสระพริงไม้
กระหิมก้องพนมวัน

ระหงต้นขจีบรรณ

เพราะสำสั่วคละครวญคราง

๑ ก็คงเหมือนหทัยพี
สวาทหวังณवलนาง

ทวิทกข์ทเวษหมาง

มิเคยสมก็ตรมใจ

๑ นิราศป่าณครานี้
มิพบสิ่งประสงค์ใด

ฤดีเปลี่ยวจะเหลียวโทษ

เพราะขาดเชอมิเพื่อชม

โตถก ๑๒

๑ “ขณะนฤติเศร่า
พนะหนาม และพนม

นิรเจ้าก็ระทม

คณะสัตว์ละเลาะเนิน”

๑ จะเป็นเพื่อนกลางซู้
ระทือกกระทกเมิน

ตั้งเจียบศิขรเขิน
มิมนหมายกระทงมอ

มาผนวก ๘

๑ ยามนิรเจ้า
จึงจรทอ
คุ่มบตเดิน
คดาษระอูดง

เศรำมนะทมอ
ตู่พนพง
เพลินจะเจาะจง
แต่กมิวาย

๑ จำจะมิโค
แต่กฤดี
กดับทวิเพิ่ม
แม่จะมีตาย

โรครตั้น
ตขตลา
เต็มจะมีคดาษ
แต่กระทม

อุปนทรวีเชียร ๑๑

๑ ตะวันกบายแล้ว
วนารสุรันร่ม

จะละแนวมิวายตรม
ระตะรูกขรายเรียง

๑ จำจากฤทัยเศรำ
โฉนจะได้เคียง

เสนาะเร้ากระทิมเสียง
ละเมาะไม้ตลอดไป

๑ จะคินและเนาเหยา
คกรุ่นโฉนใจ

อูระเราประคจไฟ
จะระรันมิเห็นทน

ยานี ๑๑

๑ ไม้เอียงจอยู่เถิด
นนานักกว่าจักยล

จะร้างเร็ดไกลพงพน
และเที่ยวเล่นเหมือนเช่นเคย

๑ หมุ่นกที่เรีงร้อง
ใครเล่าจะมาเซย

๑ จากไกลไปคร้งนี้
คงเพียงคะนึ่งหา

๑ ธารใสไหลจากผา
เอิบอาบซาบฤคิ

๑ จำพรากไปสู่อื่น
ทุกข์เร้าทุกเพลางาย

๑ รักเธอเสมอจิต
เหมือนเสฟของมั้นเมา

๑ จงใจจะมีโศก
เร้ารวดปวดระบม

๑ ผากใจไปหานาฏ
รักพี่ที่ส่งให้

๑ เมื่อรู้ด้วยแรงจิต
เราจะได้หรรษา

๑ ยามค่านาฏจงมอ้ง
ดาวรายพรายสรวงนั

๑ มองเถิดหากเป็นสุข
พบเธอในดวงใจ

ฉบบง ๑๖

๑ เพียรเขียนตามดบองกรวงเกลา
ร้อนน้ไม่มคุดเคียง

เสียงกุกองสำสั่วอ้อย

มาชมเล่นเช่นทุกครา

เห็นเกินที่จะคั้นมา

ณทิวาและราตรี

พุงชานช่าชั่วตาปี

ระอรุ่นเคยผ่อนคลาย

ที่เคยซ้นเหมือนลับหาย

เป็นไฉนหนอใจเรา

คร่ำครวญคิดด้วยหงอยเหงา

มีรุพนคั้นระทม

ยามวิโยคย้งตรอมตรม

เฝ้าเพื่อพรำรำไพโร

เพื่อสายสวาทประจักษ์ใน

ยามลมหวิวพร่วมหา

โปรดได้คิดถึงพี่ยา

เมื่อใจร่วมคิดถึงกัน

ศศินส่องด้วยใจฝัน

เป็นสังเดี้ยวเพื่อนเปลี่ยวใจ

สลัดทุกข์ให้ห่างไกล

ที่หม่นหมางพอบางเบา

ยามทุกข์หงอยเหงา

๑ คำเรือ่งพว้างคำคำเนียง
แบบครุดทุเรียง
ยากนักสุดจักเลือกสรร

๑ ไซเอตทักคะประพันธ์
ไก่ออนสอนชน
คิดฝันสรรเลนเป็นไร

๑ ผิดพลาดโปรดให้อภัย
หากมีสิ่งใด
แก้ไขเพิ่มเติมเสริมคำ

๑ ก็โปรดได้ช่วยแนะนำ
ตามแบบตามตำ-
รับเบองบรมบรรณ

๑ ด้วยรักอยากยลกลกานท์
แม่ไปไพศาล
แซ่ช่องล้ำนากวี

๑ ข้าแต่ทวยเทพเรืองศรี
กายบเทวี
โปรดเฮออำรุงเอภากร

๑ คอยกล่อมเหมือนระฆังกังวาน
กำซาบอาบมาน
ทวยทกกลุบุตรไทยเทอญ

ลอม เฟิงแก้ว

พ.ศ. ๑๓

แต่เนิราศอาจแต่งได้
บ่นดั่งบ้ำว่าไกล
กรสอดกอดทรมาวัย
โคลงแต่งแสร้งว่าคลุ้ม

โดยนัย
กลัดกลุ้ม
ไว้นั้น
คลั่งร้างห่างสมร

(พระนิพนธ์ น.ม.ส.-สามกรุง)

เป็นไปได้ไหม ?

กศ.บ. ๒ ก.

เมื่อวิทยาลัยวิชาการศึกษาของเรา เริ่มก่อตั้งใหม่ ๆ นั้น ความกังวลใจของบุคคลภายนอกก็มีอยู่หลายประการต่าง ๆ นานา บ้างก็ห่วงไปว่า เรากำลังจะทำให้รูปของการศึกษาของบ้านเมืองเราให้เป็นอเมริกันนิยมไปเสียหมด บ้างก็เกรงไปว่า จะต้องมึนงงเกิดเขินออกมากหน้าหลายตา ซึ่งมึนงงเหล่านี้ส่วนมากจะมาจากพื้นเพสังคมข้างล่าง ซึ่งการที่เขาหวาดว่า ไม่น่าจะเป็นบัณฑิตที่ดีได้ . . . และบ้างก็เบียดเบียนร้อนไปในแฉວอน ๆ อีกมาก ซึ่งหลายแฉວอนในจำนวนนั้น ก็ไม่น่าที่จะเป็นเดือดเป็นร้อนตรงไหนเลย

นิสิตหรือเพื่อนร่วมสถาบันที่รักยิ่งทุกคน . . . กาลเวลาผ่านไปหลายปีเข้าแล้ว ความหวาดกังวลของคนภายนอก ทั้งที่มีเจตนาบริสุทธิ์และเจตนาไม่ค้อยบริสุทธิ์นัก ค้อย ๆ หมดไป ทั้งนี้เป็นเพราะวิทยาลัยอันเป็นที่รักยิ่งของพวกเรา ได้พยายามและทุ่มเทความพยายามทั้งหมดเพื่อที่จะได้พิสูจน์ความจริง ความจริงที่ว่า วิทยาลัยวิชาการศึกษาได้ผลิตบัณฑิตที่ดี และพวกเรา (หมายถึงรุ่นพี่ ๆ ของพวกท่านทั้งหลาย) เป็นบัณฑิตที่ ยากแก่การที่จะหาทางกังวลกันได้อีกต่อไป

บัณฑิตทางการศึกษา มีศักดิ์และสิทธิ์แห่งบัณฑิตทุกประการ พวกเราเป็นบัณฑิตจากนาฬิกาแรงของคณาจารย์ ทุ่มควมทุ่มส่งนาฬิกาเดิมใส จากนาฬิกาอันมุ่งมั่นและเด็ดเดี่ยวของคณาจารย์ที่หวังจะให้ผลิตเป็นบัณฑิตที่ดีกว่า และดีที่สุดในราคา—ห้องสมุดที่พวกเราภูมิใจ และถือเป็นหัวใจของพวกเรา และจากแรงใจอันสูงส่ง นำบุชาติที่จะเป็นผู้ปรับปรุงส่งเสริมการศึกษาของชาติที่ดีของพวกเราแต่ละคน . . .

นิสิตทั้งหลาย . . . บคน แมความหวาดกังวลของบุคคลภายนอกแบบที่ได้กล่าวมาจะคลายเกลียวลงไปแล้ว แต่เป็นที่น่าเสียใจอย่างยิ่งของพวกเรา ที่จะต้องเผชิญกับความหวาดกังวลแนวใหม่ และเป็นแนวที่น่าตระหนกตกใจอยู่ไม่น้อย . . . เพื่อนรุ่นน้อง ๆ ของข้าพเจ้าทุกคน ท่านไม่เคยได้ยินได้ฟังหรือคิดว่า เขาว่าพวกเรา ความร้อนให้สอนอะไร ก็สอนไม่ได้!

ถ้าเป็นเช่นนั้นจริง ศิษย์เก่าคนหนึ่งจะไม่ได้เป็นเดือดเป็นร้อนแทน และชวนให้หวาดเกรงต่อไปอีกว่า พวกเราจะไม่ได้เป็นบัณฑิตจริงเสียแล้วหรือ นิสิตจะไม่แก้ไขหรือ

ความพยายามและอุดมการณ์อันสูงส่งของผู้เป็นอาจารย์และนักคิดเก่า ๆ จะไม่สูญหายไปเปล่า ๆ อย่างน่าเสียดายหรือ

อยากจะทำให้ความเป็นธรรมแก่ความกังวลอันน่ากลัวนั้นให้มากขึ้น ๆ แต่ก็คิดไม่ได้ที่จะลำเอียง เนื่องด้วยได้เป็นผลิตภัณฑ์ของสถาบันแห่งนี้ด้วย และจากผลของความคิดที่มีคุณค่าเพียงอยู่ในที่ ผลก็ออกมาในหัวข้อว่า “เป็นไปได้ไหม?” ซึ่งความเต็มใจที่ว่า เป็นไปได้ไหมที่บัณฑิตของวิทยาลัยวิชาการศึกษา หาได้เป็นไปตามคำกล่าวหา หรือความหวาดกังวลอันใหม่นั้นไม่....

นิสิตและผู้เกี่ยวข้องที่รักยิ่ง โปรดตรวจดูหัวข้อข้างล่างนี้ (โดยไม่ต้องคำนึงถึงการแปลความของผู้เขียนซึ่งก็ได้รับแล้วว่ามีความลำเอียงอยู่) และใคร่ตรองให้เป็นธรรมที่สุด มีอะไรจะแก้ก็แก้เสีย ถ้าไม่มีอะไรจะแก้ ก็จงเอาหัวข้อเหล่านั้น ปล่อยให้ตัวเอง เพื่อที่จะไม่ให้เป็นที่กังวลต่อจากที่เขาได้เกิดกังวลในตัวเรา และจะได้ตั้งอกตั้งใจฝ่าฟันอะไร ๆ ให้ผ่านไปด้วยดีต่อไป งานข้างหน้าของเรายังมีอีกมากนัก เป็นไปได้ไหมที่ความกังวลดังกล่าวมาจาก

1. อายุปฏิทินของวิทยาลัยยังน้อยอยู่ ใช้หรือเปล่าก็ไม่ทราบ ที่เมื่อเด็ก 7 ปี อยู่ร่วมกับผู้ใหญ่ ๆ ทั้งหลายเข้า ก็เกิดอาการขว้างขว้างขว้างขว้างกันชน ธรรมชาติของเด็ก ๆ ย่อมจะมีอะไรตลกซนคล่องแคล่วอยู่ ตรงข้ามกับผู้ใหญ่ทำอะไร ๆ ก็ถึงจุดเสอมนคลาดเลยมีผลทำให้ ความสนใจ ความต้องการ และน้ำใจ แตกต่างกันออกไป... แต่ทั้งนี้ผู้ใหญ่ได้เปรียบ เพราะมีความเป็นผู้ใหญ่

ท่านผู้เกี่ยวข้องที่นับถือ ท่านทราบไหมว่า สูตรการหา IQ นั้น จะต้องคิดอัตราส่วนระหว่างอายุสมองกับอายุปฏิทิน อายุสมองของวิทยาลัยวิชาการศึกษา นั้น ประมาณเอาว่า มีเป็นสิบเท่าของอายุปฏิทิน

∴ IQ (วิทยาลัยวิชาการศึกษา) = $\frac{70}{7} \times 100 = 1,000.!!!$

2. Over expectation มนุษย์เราแต่ละคนนั้นมี สองมือ สองขา หนึ่งสมอง และหนึ่งหัวใจ มนุษย์ไม่ใช่ทศกัณฐ์ หรือ พระนารายณ์ ถ้ากระนั้นลองสำรวจ ระดับ ความหวังธรรมดา ของสาถกคตทุทหรือ

ผู้เรียนสำเร็จตามหลักสูตรปริญญาเอก (การศึกษา) จะต้องเรียน 1. วิชาเอกทางการศึกษา บวกด้วย 2. วิชารอง (minor) ซึ่งอาจจะไม่ใช่วิชาการศึกษา ทั้งสอง หรือไม่ใช่แต่เพียงทั้งสอง

ผู้เรียนสำเร็จหลักสูตรปริญญาโท (การศึกษา) จะต้องเรียน 1. วิชาเอกทางการศึกษาและ 1 วิชารอง ซึ่งอาจจะเป็นทางการศึกษาหรือไม่ก็ได้

ผู้เรียนสำเร็จตามหลักสูตรปริญญาตรี (การศึกษา) จะต้องเรียนวิชาพื้นฐานความรู้สามัญ และอาจจะเรียนเพิ่มเติมในแขนงวิชาใดวิชาหนึ่งอีกนิดหน่อย บวกกับความรูทางการศึกษาที่มากพอสมควร

น่าที่จะได้พุมใจกับที่จะได้เป็นบัณฑิตทางการศึกษาจาก วิทยาลัยวิชาการศึกษา ไม่ใช่หรือ ในเมื่อความต้องการ ได้เพิ่มระดับสูงขึ้นไปเป็นว่า ให้บัณฑิตของวิทยาลัยวิชาการศึกษา เรียนทุกวิชาให้เป็นวิชาเอกและให้เอกพอที่จะสอนได้ทุกวิชา เรียกบัณฑิตของวิทยาลัยนี้ว่า พระนารายณ์ดีใหม่

3. การถ่อมตนตามวิสัยปัญญาชน: คงจะจำกันได้ว่า แต่ก่อนนี้ ดิกรของครูไทยที่สูงสุด (ทางครูเท่านั้น) คือ ป.ม. และก็มีผู้สอนระดับเตรียมอุดมศึกษา ส่วนมากเป็นครู ป.ม. จริงไหมครับ? จริง!... ถ้าเช่นนั้น วิทยาลัยวิชาการศึกษา รับผู้สำเร็จจากครุมัธยมมาเรียนต่ออีก ๒ ปี โดยเพิ่มให้ทั้งภาควิชาการและภาคการเป็นครูดี และเมื่อสำเร็จออกไปแล้ว สอนห้อง ๘ ไม่ได้! แปลกไหมท่าน

ทางที่จะให้แปลความทางหนึ่งคือ บัณฑิตทางการศึกษาของเรา ถ่อมตน โปรดสังเกตจินตนาการของผู้เขียนต่อไปนี้ดูให้ดี

“คุณวิทย์ ที่นี้เราขาดครูสอนสถิติ คุณรับสอนหน่อยนะครับ”

“คุณครูใหญ่ครับ คือว่า ผมไม่ได้ major ทางคำนวณมาครับ”

“น่า ไม่เป็นไรหรอก.. สอนไปเถิด”

“แต่คุณครูครับ ผมอยากจะสอนวิชาที่ผมถนัดจริงๆ ครับ”

“เอาตกลง อยากสอนอะไรว่ามา” ตอนนั้นครูใหญ่ซึกเตือต “แล้วผมจะให้คุณ
บันทึกเขาสอนสถิติก็ได้ เท่านั้นแหละครับ คุณกลับไปได้”

คุณบันทึกของครูใหญ่ เรียนจบ ป.ม. ครับ !!!

4. บัณฑิตทางการศึกษาไม่ยอมสอนยึดพระภิกษุโบราณ วิทยาลัย
วิชาการศึกษาไม่มีความประสงค์จะให้บัณฑิตของวิทยาลัยมีความรู้แคบ ตรงข้าม เราส่งเสริมให้ค้นคว้าหาความรู้กันให้กว้างขวาง เราทุ่มเทลงทุนสร้างห้องสมุดที่ใหญ่โตที่สุด
และดีที่สุดในประเทศอีกด้วยหวังว่าจะให้ความรู้ของนิสิตของเรา กว้างออกไป และกว้าง
ออกไป

ด้วยเหตุนี้ หากจะมีผู้ถามข้าพเจ้าผู้เขียนว่า บุคคลิกภาพคืออะไร คำตอบที่จะ
ได้รับจากข้าพเจ้าจะมีหลายแง่หลายมุมซัดแย้งกันอยู่ในตัวบ้าง เอ้อออกันไปบ้าง ซอຍิน
ย่นว่า ท่านจะไม่ได้รับคำตอบรูปนี้ “เฮ้อจค! บุคคลิกภาพ มีรากศัพท์มาจากคำว่า Persona
ในภาษากรีก แปลว่า หน้ากากที่ตัวละครสวมเวลาออกโรง มนุษย์แต่ละคนกำลังเล่นละคร
อยู่ด้วยกันทั้งนั้น.....”

5. เอาเก่งไปฝ่าฟัน รถเก่ง เขาทำขึ้นมาเพื่อเป็นพาหนะขับขี่ยิ่งไหน ๆ ที่มี
ถนนนำไปไปถึงได้ ใครเอารถเก่งไปฝ่าฟัน แล้วจะบ่นว่า แม่เจ้า ราคาตั้งเป็นแสน
ฝ่าฟันสู้ขวานราคา ๕๐ บาทก็ไม่ได้! อย่าหาอย่าซอกันมาเลยพรรคพวก

ข้าพเจ้าไม่อยากจะสรุปหัวข้อนี้ให้มากไปกว่าคำว่า “ไร้เอ๋ย! น่าสงสารจริง”

6. ความหมายทางสถิติ จำนวนมากมีที่ไหน ความไม่เสมอกล้นย่อมจะมีที่
นั้น คนไทยทั้งประเทศจะให้สูงเท่ากัน อ้วนขนาดเดียวกัน ผิวสีเดียวกันนั้นย่อมไม่มีทาง
ที่จะให้เป็นไปได้โดยนัยเดียวกัน นิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษารวมทั้ง จะให้เก่งพิเศษไป

เสียหมดทุกคน ย่อมเป็นไปได้ บัณฑิตของเราก็มีทั้งแก้วชา และอ่อนวิชา (อย่างไรก็ตาม เราก็ได้วางเกณฑ์ในการให้ความพอดีอยู่แล้ว อ่อนนัก เราก็ไม่ยอมให้ผ่าน) ที่อ่อนปลายสุดก็มีบางประปราย ไม่มากนัก ถ้าท่านจะเชื่อกฎสถิติ จະยุติธรรมหรือ ถ้าหากท่านจะจับเอาคนอ่อนที่สุดของเราเข้าเป็นเกณฑ์ตัดสินบัณฑิตของเราทั้งหมด

7. ความรู้อ่อนจริง จะอ่อนจริงหรือแก่จริง พอจะพิสูจน์กันได้ ด้วยเกณฑ์ใหญ่ ๆ ดังต่อไปนี้

๑. วิทยาลัยวิชาการศึกษา มีอาจารย์หมคนุดมสูง—สูงกว่า และสูงที่สุดทั้งนั้น
๒. วิทยาลัยวิชาการศึกษา มีหนังสือ มีค่าดี นับเป็นหมื่นเล่มขึ้นไป และก็ไม่ได้อ่านหนังสือไว้สำหรับอดบารมี แต่เรามีไว้สำหรับอ่านหาความรู้เพิ่มเติม

๓. หลักสูตรของวิทยาลัยวิชาการศึกษาขณะนี้ มีอัตราส่วนอย่างหยาบ ๆ ดังนี้ คือ เรียนวิชาการเสียร้อยละ ๘๐ และเรียนวิชาการศึกษาเพียงร้อยละ ๒๐ ลองคิดถึงอย่างเป็นธรรมชาติเถิดว่า จะลดวิชาการศึกษาให้น้อยกว่าที่เป็นอยู่ได้ไหม และถ้าตอบว่าลดได้ ข้าพเจ้าอยากจะถามให้ท่านได้คิดที่เด่นที่จริงไว้เสียด้วยว่า เราจะเปลี่ยนชื่อวิทยาลัยของเรา จากวิทยาลัยวิชาการศึกษา มาเป็นวิทยาลัยวิชาการ เสียเลยจะดีไหม

ท่านนึกถึงหลาย วิทยาลัยของเราอายุปฏิทิน ๗ ปีแล้ว ข้าพเจ้าก็จะฝากข้อคิดไว้เพียง ๗ ข้อดังกล่าวแล้วเท่านั้น ท่านจงใช้ “ความน่าจะเป็น บัณฑิตที่แท้จริง” ของท่าน คิดกันคนละ ๗ ข้อ เพื่อแก้ปัญหา ความกังวลใจ ที่น่ากลัว ของคนนอกและคนใน ดังที่ได้ว่ากันมาแต่ตอนต้นแล้วนั้นได้ไหม

เราไม่หยุด เราพยายามปรับปรุงตัวของเราอยู่เสมอ และเราจะลดความกังวลของผู้อื่นไปได้อย่างไม่น่าเชื่อทีเดียว

ก่อนจะจบ ข้าพเจ้าอยากจะฝากข้อคิด โดยยิ้มสุภาพมิตรไทยแท้ของพวกเราเองมาอย่างไว้ด้วยว่า จะรู้สึกเกลียด ก็เมื่อแก่จัด จะสัมพันธ์กับเรื่อง ที่ข้าพเจ้าเขียนเพียงไร โปรดลองคิดถึงเอาเองจะดีกว่า.

๒๕๖๓ ตราบชวชีวิต

ยอดดวงจิต...

เธอครุ่นคิดสิ่งใดในความหลัง
จึงเกิดทุกข์ทรวงสะท้อนถอนใจดัง
บัญญัติยังรับปรับกลับตัวตน

สุดประหลาด...

เคยของอาจโยหดหู่ดูจน
ถึงเจ็บปวดคร่ำวรานสดทานทน
ยอมจำนนหรือไรในศกดา

เคยเข้มแข็งแกร่งกล้าทำองอาจ
เคยสามารถเคยร้นชั้นพรรษา
เคยเป็นดาวรุ่งเรืองเปรื่องปัญญา
เคยสง่าในท่าที่ศักดิ์ศรีตน

แสนอนาถ...

เมื่อพลงพลาดถึงวิบัติคราขาดสน
มิตรสหายกลายกดับต้องอับจน
เฝ้าแต่ก่นให้แสดงเสียดแทงใจ

จงกลับตัวกลับตนเหมือนคนเก่า
สลัดความไ้ก่เศร้าให้แจ่มใส
สักวันหนึ่งจะต้องถึงซึ่งหลักชัย
สักวันหนึ่ง...จะสมในจินตนา

ดวงใจฉัน...

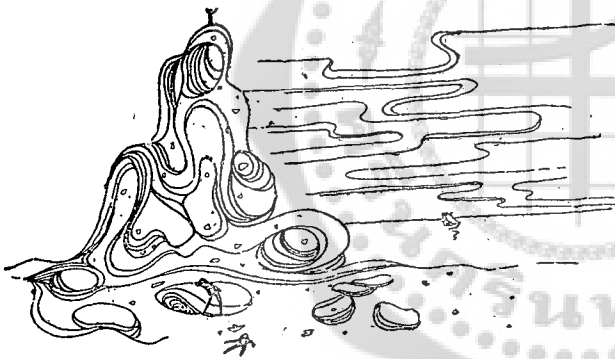
ยังไม่ผ่านคิดถึงคณิงหา
เธอตรอมตรมฉันทรมขมขื่นอรุรา
ใครแบ่งภาระเศร้าให้เบาบาง
ฉันแสนซื่อถือสัจย์รั้ดดวงจิต
ไม่เคยคิดหลักไกลไม่เห็นห่าง
ไม่ปล่อยปละจะช่วยเธอสร้างทาง
รักไม่จาง...ตราบสิ้นช้วนวาย

□ สุรางค์ คุรุการโกวิท □

ที่รักของเรา

ทรัพย์สินเสริมบุญบารมี

ดวงใจของเรามี “ที่รัก” เราทนถนอมและระวังรักษาด้วยใจรัก เราชักและภาคภูมิใจในความใหญ่โตโอโถง และชื่อเสียงอันโด่งดังของที่รักของเรา เรากล้ากล่าวได้อย่างเชิดหน้าชูตาว่าในดินแดนเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ที่รักของเราเป็น “หนึ่ง” ที่ไม่มีที่ไหนทัดเทียมได้ ถ้าที่รักของเราเป็นราชินี ก็คงเป็นราชินีที่สวยงามที่สุดในโลก ถ้าเป็นนางฟ้า ก็คงเป็นอัปสรที่สวยงามที่สุดในสวรรค์เช่นกัน แต่น่าเสียดายที่ “ที่รัก” ของเราเป็นบริการสถานที่ จึงมีแต่ความสง่างามและชื่อเสียงที่โด่งเด่นที่สุดเท่านั้น

ที่รัก เป็นมิตรที่ซื่อสัตย์ ซึ่งอำนวยความสะดวกให้เราอย่างฉะฉาน ตลอดทุกขณะที่เราให้ความใกล้ชิด เราจะได้ความชื่นชมจากแอร์คอนดิชัน เราได้เห็นการแสดง (display) ต่าง ๆ ล้อตอย่างน่าตื่นใจ เราได้พบความสงบเงียบอย่างน่ารื่นรมย์ ได้เห็นสภาพที่เป็นระเบียบเรียบร้อยอย่างน่าอัศจรรย์ และนอกจากนั้นเรายังได้รับความรู้ใหม่ ๆ ตัดสมองออกไปเสมอ ที่รักของเราเป็นอุทยานวิทยาที่น่าชื่นชมโดยแท้จริง

ที่รักของเรามีเจ้าหน้าที่คอยให้ความช่วยเหลือ แนะนำ และรับใช้้อย่างเป็นกันเองและสุภาพอ่อนโยน เราเปิดทำงานตั้งแต่ ๘ โมงเช้าจนกระทั่งถึงหนึ่งทุ่มเศษทุกวัน

เว้นวันหยุดราชการ เรายินดีต้อนรับทุกท่านที่เป็นสถาปนิก ซึ่งรวมถึงการแต่งการอันเรียบร้อย ไม่ปล่อยชายเสื้อ ไม่พับแขน และรู้จักมารยาทคือเคยอ่านหนังสือสมมติมาแล้วอย่างน้อย ๑ ครั้ง เราให้ยืมหนังสือได้เฉพาะผู้มีบัตรประจำตัวซึ่งจำต้องควักออกมาให้เจ้าหน้าที่ในเวลาที่ยืมหนังสือเท่านั้น

ที่รักของเรา ยินยอมมั่นคงอยู่ได้ก็เพราะพวกเราช่วยกันดูแลรักษา และทนถนอม เราต่างมีสิทธิในความเป็นเจ้าของเท่าเทียมกัน แต่เป็นสิทธิในทางสร้างสรรค์ไม่ใช่สิทธิในทางทำลาย เรายึดถือหลักปฏิบัติ และมีมารยาทอันดีเสมอมาว่า

๑. เราไม่เคยเห็น “ที่รัก” ของเราเป็นคลังสินค้า ที่สามารถเก็บสินค้านานาชนิดได้ ก่อนที่เราจะเดินผ่านประตูกระจกเข้าไป เราจะเก็บสินค้าเหล่านั้นไว้ในตู้หรือโต๊ะที่เราจัดไว้บนเตียงก่อน เราจะเอาแต่ของสดที่จำเป็นเช่นนมสด ๑-๒ เด็ม ซึ่งเราจะต้องใช้ในการจัดบันทึกเข้าไปเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อมิให้เกาะกักกันโต๊ะอ่านหนังสือซึ่งมีคนต้องการจะใช้อยู่ ถ้าสินค้าของเรามีค่ามาก เราจะขอกุญแจจากเจ้าหน้าที่โต๊ะตรวจหนังสือไปไขเก็บไว้ในตู้ได้อย่างปลอดภัย อนึ่งพวกเราไม่ชอบคนตาฟางที่ชอบหยิบสมุดผิดอยู่เนืองๆ เราจะดูให้รอบคอบเสียก่อนว่าเป็นของเราแน่ เราจึงจะหยิบเอาไป

๒. เราไม่เคยเห็น “ที่รัก” ของเราเป็นวังนกกกระจอกหรือตลาดนัดสนามหลวง เพราะพวกเราไม่ใช้นกกกระจอกหรือแจ็กโซโซนาชายของ เราจึงไม่ส่งเสียงอึกทกครึกโครม รบกวนโสตประสาทคนอื่นเขา เราต่างคนต่างทำงานจะพูดคุยกันก็แต่เพียงแผ่วเบาพอฟังตัว เรื่องเท่านั้น

๓. เราไม่เคยเห็นว่า “ที่รัก” ของเราเป็นภัตตาคาร หรือร้านอาหารอันน่ารื่นรมย์ เราไม่นำอุปกรณ์การกินทั้งหลายเข้าไปแสดงบทบาทในสถานทีนั้นอย่างเด็ดขาด

๔. เราไม่เคยคิดว่า “ที่รัก” ของเราเป็นสถานพักผ่อนของนักนิยมควีน เราห้ามสูบบุหรี่อย่างเด็ดขาด แม้กระทั่งในห้องน้ำและบริเวณวิทยาลัย มาตราว่าใครผู้ใดกรรหายหัวจนเหลือกลิ่น ก็ขอเชิญท่านไปอดพันที่แคนตันเล็กได้แห่งเดียว

๕. เราไม่เคยคิดว่า “ที่รัก” ของเราเป็นสนามหมากรุก หรือร้านขายกาแฟที่

จะเคลื่อนย้ายโต๊ะเก้าอี้ได้ตามอำเภอใจ เราจะเดินเก้าอี้ออกมาแล้วพอเวลาเลิกเราจะ
เดินเอาออกกลับเข้าที่เดิมเสมอ

๖. เราไม่เคยเห็นว่า “ทรก” ของเรานั้นเป็นถึงขยะที่จะทิ้งวัสดุเหลือใช้เช่น
เศษกระดาษ, กากดินสอและวลาได้อย่างสะดวกสบาย เรารักที่จะแสดงตนเป็นผู้ที่มี
นิสัยสะอาด โดยจะนำไปทิ้งถึงขยะโดยเฉพาะ

๗. เราไม่เคยคิดว่า “ทรก” ของเราเป็นโรงแรมชั้นหนึ่งที่มีเครื่องปรับอากาศ
เย็นสบาย เราจะไม่แสดงท่าพิบบกับโต๊ะบุหนังสือ หรือทำพิบบกัแห่งนคูฟ้าอำปากนำ
ลายไหลไอ้อวดประชาชนอย่างเด็ดขาด เพราะเวลาแขกเหอมาเห็นเข้าเขาจะพากันสนใจ
และนำไปพูดได้ว่า เราใช้ห้องสมุดเป็นโรงแรม

๘. เราไม่เคยแสดงตนเป็นหนอนหนังสือตัวตะกตะ คือเอาหนังสือไปนอนแช่
เย็นเดินโก๊ ๆ หรือเป็นสนั้หวงก้างแตคนเดียว

๙. เราไม่เคยแสดงตนเป็นโกเซยคนทาเมลดชาวดสาร คือเป็นนักค้นแบบกระ
จุยกระเจิง เราจะค่อยค้นค่อยหา และถ้าเราไม่ต้องการวดชุนนเราจะนำไปเก็บไว้ที่เดิม
อย่างเป็นระเบียบ เราจะไมคิดว่า “ไม่ใช่หน้าที่ของเรา เขามเจ้าหน้าทอยุ่แล้ว”
เราผู้ ด้กสงสารเจ้าหน้าทผู้รับกรรมมาก เพราะเขาก็เป็นคนมีหัวใจ

๑๐. เราไม่เคยแสดงตนเป็นนักสะสมคนสำคัญที่เห็นแก่ตัว คือมีมืออันไว มีใจ
อันเลว เราไม่เคยเขียน,ขีด,ฆ่า,ฉีกตัดหรือเติมรูปภาพหรือตัวหนังสือ ในหนังสือและวาร
สารต่าง ๆ แล้วนำไปสะสมเป็นของตัวเอง

๑๑. เราไม่ชอบเป็นลูกหนัใคร เพราะเวลาสอบได้เรามากได้รบความเดือดร้อน
เราจะจ่ายค่าปรับโดยไม่บิดพิรวและใช้กลโกง เรารำลึกไว้เสมอว่า “เงินเป็นทรัพย์สิน
ถูกปรับเราจะต้องจ่ายเงิน”

ตามทกกล่าวมาทง ๑๑ ขอนดาเราอยู่ในตัวแล้วอย่างสมบูรณ์ ทรกของ
เราจะเปิดประคหัวใจต้อนรับเราอยู่ตลอดเวลา และจะเผยโณมหน้าให้เราเห็น
อย่างขมแย้มแจ่มใสแล้วกล่าวคำสคคุดว่า เราเป็นทรกของห้องสมุดเท่า ๆ กบั
ห้องสมุดเป็น “ทรกของเรา”

คำขวัญ “No I-D Card No Book. Books returned on time, no fine”

แต่ . . . .

มิตรใหม่

ขวัญชัยไกลลิ่วพรวิเสบัต
มณรัตน์เรื่องรองสองฉาย

ธงเทา-แดงทอแสงพราวพราย
ค่อทหมายเราปองพ้องกัน

มิตรใหม่ . . .

ด้วยดวงใจปรีดีเปรมเกษมสันต์

ด้วยวิญญานรักใคร่ใฝ่สัมพันธ์

ขอรับขวัญมิตรใหม่ด้วยไมตรี

เรา—ต่างมั่นครรถองผองโสภิต
ร่วมชีวิตแนวเดียวเกลียววิถี
ร่วมจุดหมายปลายทางสร้างควมดี
ณ บดินควรตระหนักประจักษ์ใจ

เรา—จะเป็นนักปราชญ์ฉลาดคิด
เป็นบัณฑิตเลิศล้ำนำสมัย
เรายึดหลัก “ก้าวหน้า” อ้าอ้าไฟ
มุ่งสร้างไทยแจ่มจรัสพัฒนา

เรา—เพียบพร้อมด้วยกาคุณคุณธรรม
เป็นผู้นำในด้านการศึกษา
มีดวงใจกล้าแกร่งแรงศรัทธา
ไทยก้าวหน้าควรเพราะ “เรา” เหล่าเทา-แดง

บ. เสริมทรัพย์

นิสิตใหม่

ปี ๒๕๐๓

๕๓

กุหลาบ ชัยชนะ
 จันทร์เพ็ญ สุ่มอ้อม
 จุไรรัตน์ อุตมะ
 จำแลง เชื้อภักดิ์
 ชันอารมณั์ ภาระพฤติ
 ทศนีย์ รัชฎพิทยากุล

กฤษณะ สุขัพจน์
 เจียร ดุษณัษ์วงศ์
 จำนง อุสำห้
 เฉลิม รอดเฉย
 ทวี นาคบุตร
 ทศนีย์ โตประเสริฐ

ดาราวรรณ พัฒนศักดิ์
 ทศนีย์ เพชรจรัส
 เทียม สมบุญ
 ธนู เมษะมาน
 นิภา ต້องวัฒนา
 น้อย ลายคราม

เต็มพร บุรณวุฒิ
 ทศนีย์ อินสร
 ทรงศรี ตรีสุคนธ์
 นฤมล อุตตมางกูร
 นิทรา สมสวัสดิ์
 นงนุช กุลบุญ

น้ำทิพย์ แสงประเสริฐ
บรรณเวช บุษปะเกศ

บุรี ศรีมงคล
บุญชู ใจสุข

บุญมา สำนัด
บุญยง แสงวรรณ

บุญอ้อม บุญขบ
ประกาย ตันกุล

ประกิต มณีฉาย
ประจวบชัย สุวรรณศรี

ประวิทย์ เทียรทรัพย์
ประหยัด ปานดี

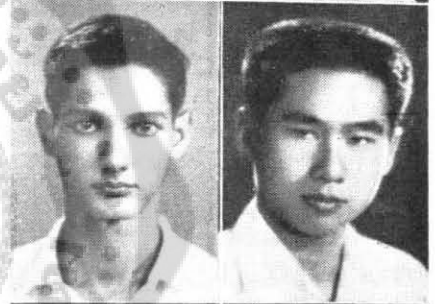
ปรุงสุคนธ์ กุ่ประเสริฐ
เปรมจิตต์ อุดระชัย

ผ่องพรรณ บุญวิจารณ์
พัชร สายอบล

พิทยา สุมิตร
ไพโรจน์ ทองเพ็ญ

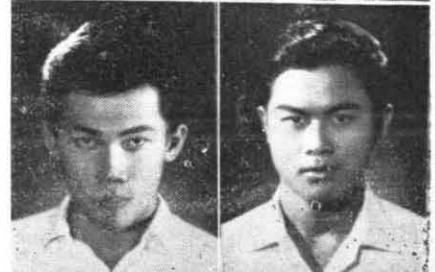
พิสสม อเนกสุข
พูนศรี ยลัญสัจจา

พายัพ เพียรผล
มันทา พวงมะลิ

มณฑิธร วุฒิกุล
ยงยุทธ ไชยพุกภัย

รังสรรค์ สิงห์เขียวพงษ์
เรณู สกุนตะฤทธิ

เรณู สุกรปัทม์
ละเมียด บันพนิช

คำเจยก เตราชูสงฆ์
วาสนา สิ้นสวัสดิ์

วิชา บุญญากาศ
วิมลณี บุรินทร์วัฒนา

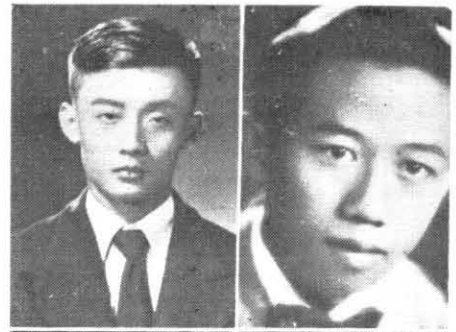
วิจิตร กงทรัพย์
วิชัย สมอารมณ์

วิรัช กาญจนกุล
วินัย สุขย์ด

วุฒิชัย วงศ์วิไล
ศุภวัส ญังธนิศรา

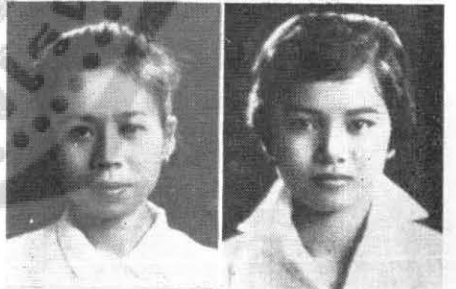
ศุภศักดิ์ แก้วขาว
สัจจา เม่นแดง

สมาน สมานศักดิ์
สมจิตร โพธิ์พฤษ์

สมจารี ภัทรมุล
สมใจ หนูนชู

สมจิตร จูมทอง
เสนีย์ ชอบบี่ยมหอม

สมพักตร์ โกมารทัต
สนอง สงเคราะห์

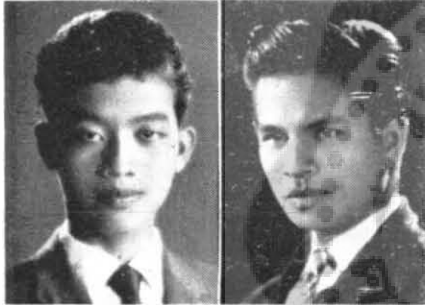

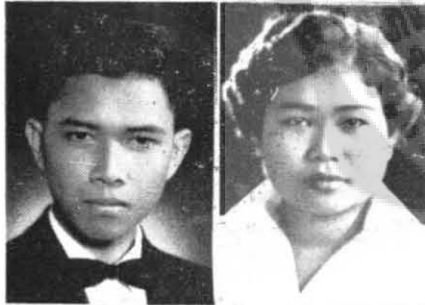
สุนนา คุณผล
สร้อย พุทธอรุณ

สันทัต ภิบาลสุข
สุดจิต ถิ่นนคร

สุพัฒน์ อมมานัส
โสภณ หนทอง

หงษ์ บุญโยดม
อนสรณ์ พชพันธ์

อนันต์ เพชรภัก
อารมณ ชูจันทร์

อุดม นิลสกุล
เอมอร แสงคุณท์

ชั้น ปี ที่ ๓
สาขาประถมศึกษา

เก็จแก้ว บรรลุศิลป์
คิด พงศทัต
จำเนียร เมืองชัย
จิตต์ โชติอุทัย
ช่วง รัตนกุสมภ์
ชัยสิทธิ์ อินทรลักษ์ณ

เกษร พิมพีกา
จิรพันธ์ เอี่ยมสกุล
จำเนียร เพ็ชรพิทักษ์
จำนง ฉายาขวลิต
ไชยการ ทองแก้ว
เชนขฐู ศรีทอง

ฉันทน์ แพเพซซ์

ถาวร สุกงกช

แถวทอง จันทรสิงห์

เทอดศักดิ์ ตะละภักดิ์

ธวัช จุนนารัตน์

นราภรณ์ สมุทรศรี

บังอร ทรงวรวิทย์

บุญภักดิ์ ขวัญเจริญ

ประพา ณ สงขลา

บุญยืน ประภาสสวัสดิ์

ประสงค์ ไวว่อง

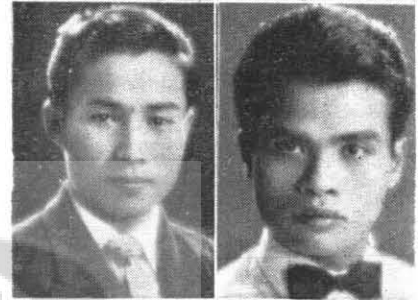
ประสิทธิ์ ม่วงคัล

ประยูร สมบัติธระ
ปราณี วิเชียรลักษณ์

ประสาร จันทรคามคำ
ฝน แก้วเขียว

พา อภิธรเสื่อ
พงศา งามละเมียด

ไพจิตร สุขเกษม
พิชิต วงศ์บริสุทธ์

ยง วัชชวัตต์
ลิขิต ขันอาสา

วิจิตร อัดตพันธ์
วิทย์ แก้วเกษม

ระวี ศรีสุนาครวั
ระเบียบ อัครสุริย์

รัตนา ประยูรพรหม
เรียม อุบลเลิศ

ศรีอุบล ทศนภักดิ์
สละ โพธิ์บุญ

สนธิ เกาเจริญ
สมใจ ฤทธิสนธิ

สร้อย คำป้ง
สวรรค์ อ่อนนาค

สำรวย จันทรเจริญ
โสภณ วงศ์ทวีทรัพย์

รชนี จันทรเจริญ

สุนันทา ปราณศิลป์

อารี กาหย้

อรุณรัตน์ บุญปลั่ง

อุดม กุลสิงห์

๓
ก
ค
ปี
๒๕

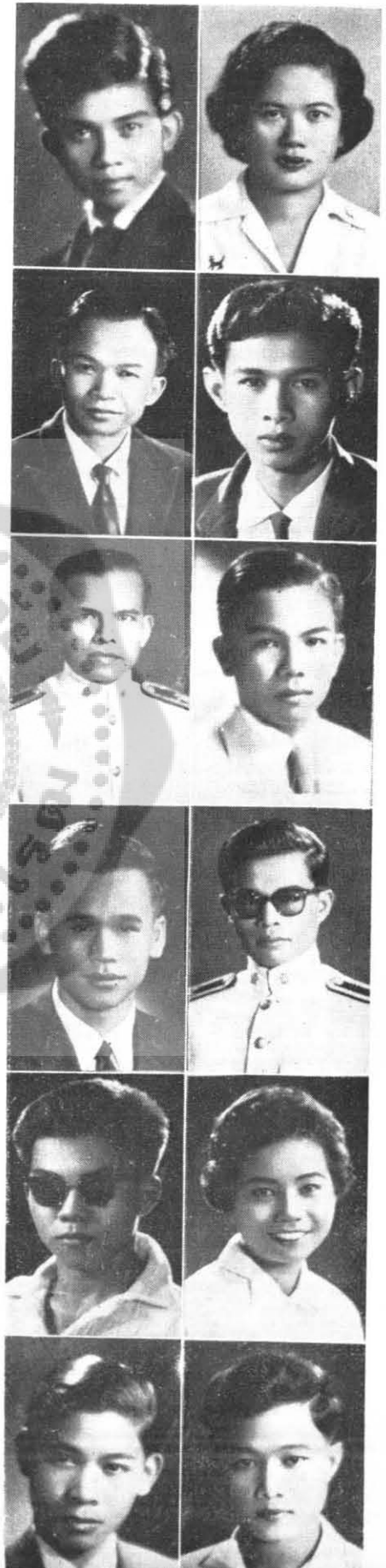
เกษม สุขเขียว
กุลเทพ นาคพรหม
จิริยา สุขสิงห์
เจตนา อ่อนอำไพ
จำนูน ศรีสมุทร
เฉลิมศรี สีนพานิช

กระจ่าง วงษ์วระ
เคล่อม บุญย์แก้ว
เจริญ คลังบุญครอง
จวบ จีร์โรจน์
จันทร์เพ็ญ กลิ่นพานิช
ชลดอ นครินทร์

ดำรง ริมพลึงศรี
 ชิต ศรีเวียงธวัช
 ชุบ กายสิทธิ์
 ชุเกียรติ ลิขสิทธิ์
 ธรนนท์ ลิ้มเกตุรัตน์
 ทรงชัย สายหงษ์

ศิรินุช ชูแห
 เชิญ วีระฉายา
 ชุชาติ วีรยันทะ
 เชี่ยวชาญ เพชรจรัส
 เทวินทร์ วงศ์จันทร์
 ณรงค์ ศรีงาม

สาขามัธยมศึกษา

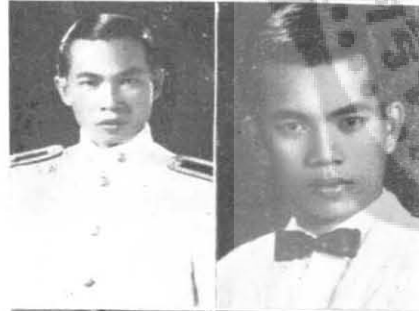
นิภา ฉายประเสริฐ
บุญนิจ คัคโนภาส

บุบผชาติ เฟ่งพินิจ
บุญส่ง บังเกิด

ประชุม ประยรรค
ประดิษฐ์ มั่นสิงห์

ประพันธ์ สุวรรณราช
ประมวดี อุดลสะอาด

ประวิทย์ บำรุงกิจ
ประวัน ช่อสัตย์

ปราณี คุสุกุล
ปราสาท กระตุกฤษ์

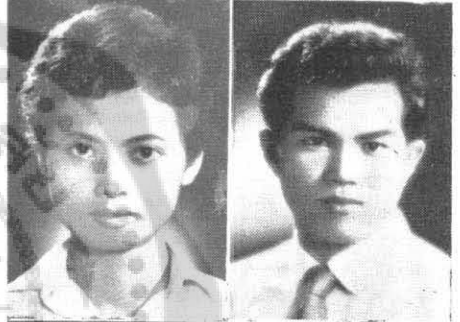
ผดุง รักทองหล่อ
ปรีชา เมืองอ่ำ

ปรีดา เหมทานนท์
พะเนา สุดสวัสดิ์

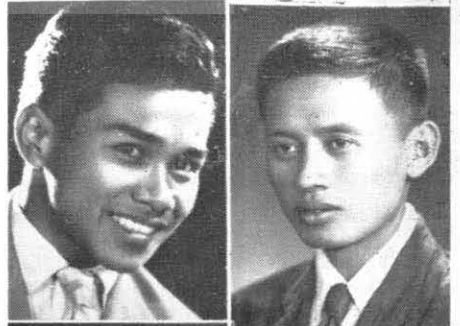
พัชรินทร์ รุ่งแสง
พรหม หน่ายม

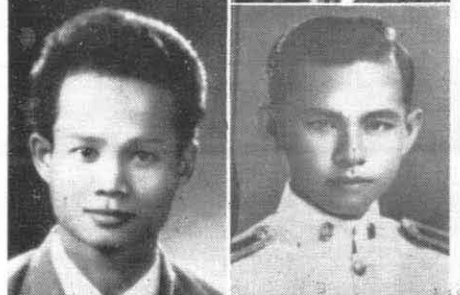
พิมพ์จันทร์ พวงทิพย์
พิมพ์นร ตันศลารักษ์

เพชร ละลอกแก้ว
ไพฑูรย์ ภูสนาม

ไพฑูรย์ วงศ์สงคราม
ภิญโญ จิตต์ธรรม

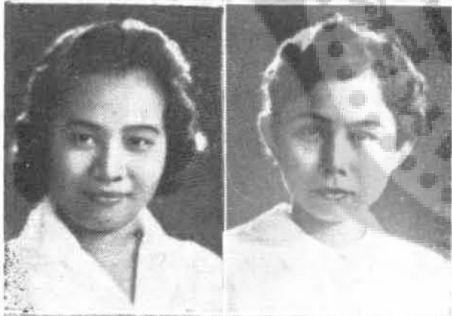
วิจิตร เทวฤทธิ์
วิชย์ คุประสีทษ์

มานะ หนุณชู
ยุบล ชนสัจกร

รวมใจ ควรสภา
รังสรรค์ วงศ์คำดื้อ

ดัดดา แสงสว่าง
วัฒนา สุนทรพุกัก

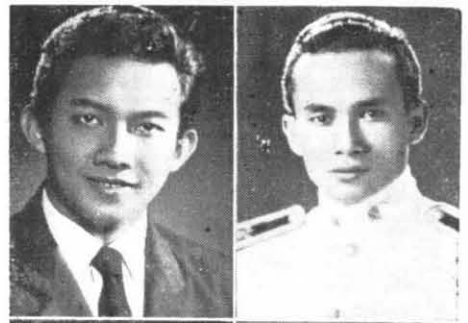
วงเดือน ดิษฐำ
วิภาวี ศรีศักดิ์

วินัย ภู่งทอง
วรจิตต์ วรรณสถิตย์

วิรุพท์ ใจสมุทร
วิโรจน์ เนตรสุวรรณ

วิวัฒน์ แซ่อ้าว
วีระชีพ ช. ทองประเสริฐ

ศรีสะอาด บุรณะโกศล
สงวน รัตนบุรี

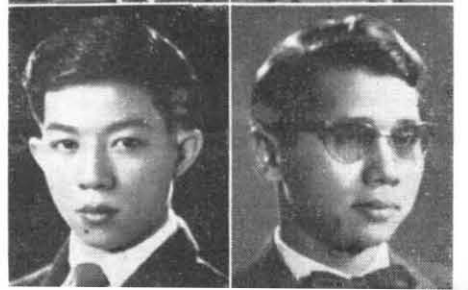
สมร ดารากระจ่าง
สมวงศ์ สุกงาช

สมพงษ์ สมภักดิ์
สมคิด สุทธิศรี

เสน่ห์ บุญญะหงษ์
เสถียร จันทสุบรรณ

เสงี่ยม สอนไวยาตร์
สวัสดิ์ แซ่กู่

สายสนม เขาว่มณี
สารโรช นาคะวิโรจน์

สุชาติ กอสนาน
สุพรรณ สุรสัทธ

สุนทร เทพขน
สุธารัตน์ คุหามุกต์

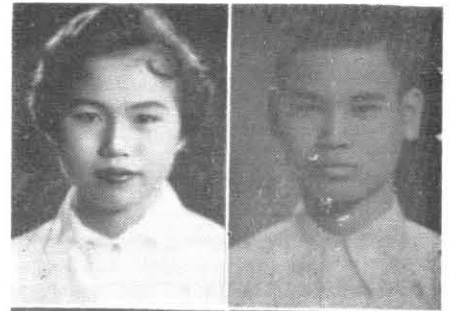
สุธรา วัชรบวร
สุเมธ ช่วงฉ่า

เสาวภาคย์ บุญยกักต์
สำเนียง พาแพง

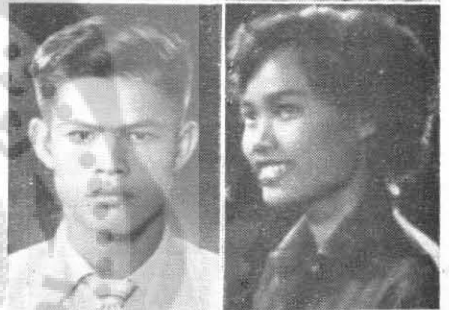
กิติมา ปัทมาลัย
ประเทือง เย็นเยือก

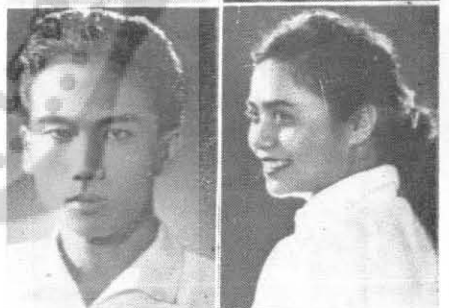
ปรียา จริงจิตร
มาก อินทร์ใหญ่

วัลลภ อินทรอดม
วรรณแจ่มใส

สมเพชร นาวิกวานิชย์
สุดใจ สองเมืองสุข

สายพิน เวชรังษี
สุรจิตร ภัทรคามินทร์

สุพล ภาษา

อนงค์ เจริญสุข
ลลิตา ประยูรหงษ์

เอกรัตน์ แก้วมณี
เสวี เจริญศิริ

อดม จันทโกโต
สุพจน์ ขจัดภัย

อดม พิมพ์
สุวรรณา วัฒนสิงห์

อุสาห์ พลอินทร์
สังวาลย์ เลิศมงคล

อภิชาติ ดลโสภณ

ทิม ผลภาค

รำพึง ขจัดภัย

รัตนา วิสุทธิกาญจน์

สุปราณี เขียมจิตร

ผ่องศรี ข่ายม่าน

สุภาภรณ์ สุวรรณรัตน์

ฉบับที่ ๓

ครองสุข ธรเสนา	จงรักษ์ พงษ์โสภณ
จารุณี นิลกระจ่าง	ชูศักดิ์ เทียบเสน
ช่วง พรหมทสาร	บรรจง กู่ระหงส์
บุญดื้อ จันทรเดช	ประมวล ตรีตรอง
ผลิน อำพลจันทร์	เพียว สาธการ
พัชรินทร์ โมกษะสมิต	ระพีพรรณ นาคเสวี

สาขาวิชาศึกษา

รัตนา มณีสัน

ราตรี แสงผล

วลัยวรรณ สุขัญญรัตน์

วิลาวัลย์ นารถศิลป์

วีรัช แสงสว่าง

เวียง กापวงศ์

รัชนี้ คงศิริ

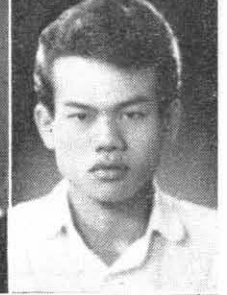
วรรณศิริ มาลากรอง

วิฉลละ จิตรจรรยา

วิชิต พรหมแสนวิเศษ

วงศ์ ปิ่นกำเหนิด

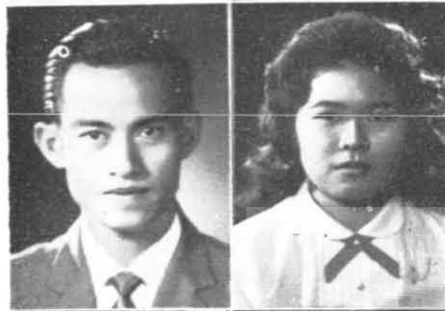
สจිර์ สุทัศน์ ณ อยุธยา

สง่า สืบสหการ

สุจิตรา เมฆธน

สุจิต เมืองศรี

สุมนา อิมอารีย์

เสาวณีย์ วรรณชาติ

หวน พันธุ์พันธ์

อัจฉรา เสนีวงศ์

อังกาบ วนะรมย์

อัฐิศา อุดมเดชกะ

อรพินท์ วงศ์นาคะ

อำนวยการ ทวีศรี

อำไพ โสรจจะพันธ์ุ

เดชา เจริญศรี

ธิดา พรหมสุภา

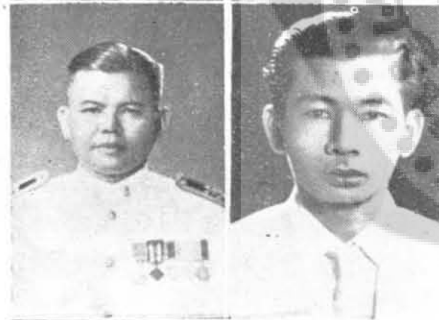
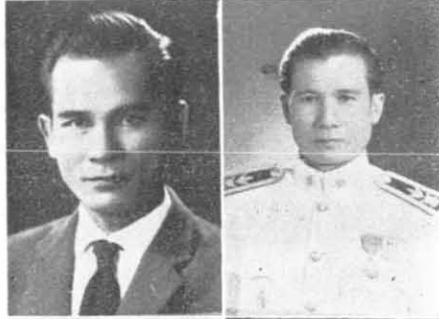

วลี เรืองศิริ

สมพร ฉายากุล

๓
ก
บ
น

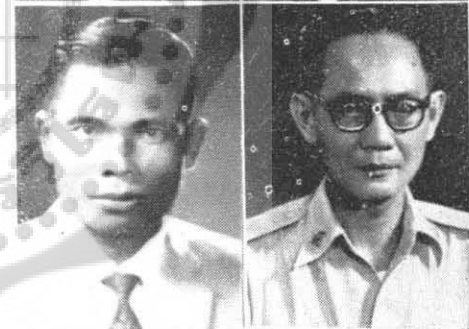
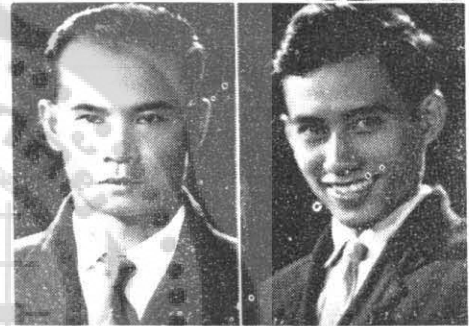
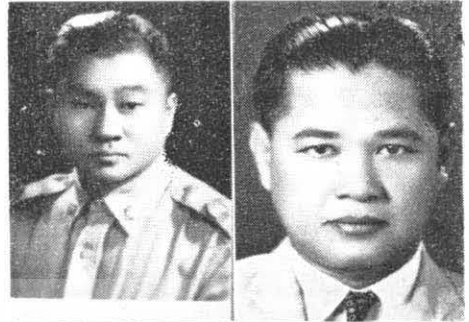
กาญจน์ อินทองคำ
เดชา วงศ์ดี
ธำรง สุริยะ
บัญญัติ ส. จั่นวงษ์
พิกุล พรหมพันใจ
วัชร โพธิ์รัมย์

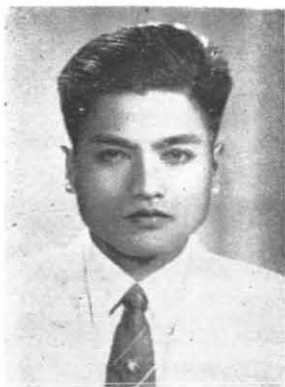
เกตุ ดวงพิกุล
เตรียม ทิพวงศา
นิรมล ศังชะฤกษ์
บุญเลิศ สนธิประสาธ
ยงยุทธ แสงอรุณ
วสันต์ ฐดีจันทร์

สาขาบริหารการศึกษา

วาสิต ศรีชัยรัตน์
สนิท นำแสง
สมบูรณ์ ทองน้อย
ทรง รามฤทธิ

ศุภชัย สาขลวิจารณ์
สมาน พริยะตระกูล
สิทธิ์ คีระพัฒน์

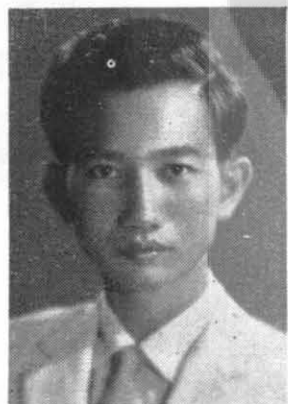

กมล สุดประเสริฐ

ชูจิตต์ พัททกษผล

นำทรพย จันทน์หอม
บุญกอบ เกตะวันดี

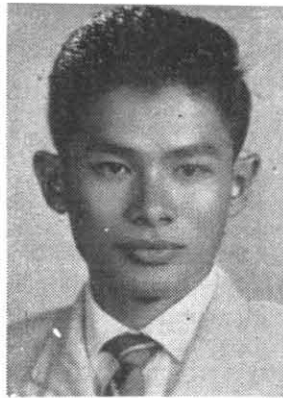

ภัทรา สุคนธ์ทรัพย์
เปรมปรีดี ศกุนะสิงห์

ชั้นปริญญาโท

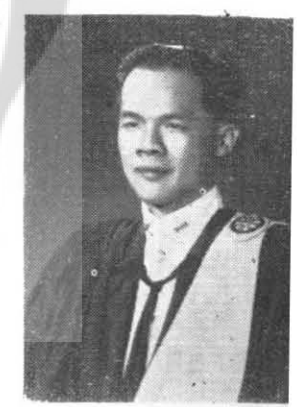
วันชัย สังข์สะอาด
วีระ บุญยะกาญจน

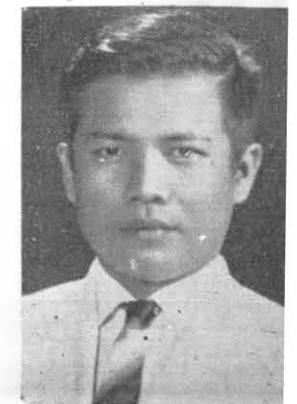
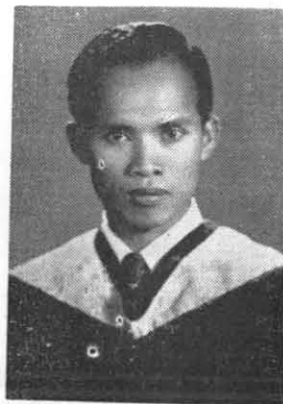
ศรีสวัสดิ์ ชลวิสุทธ์
สมบูรณ์ บุญยกุล

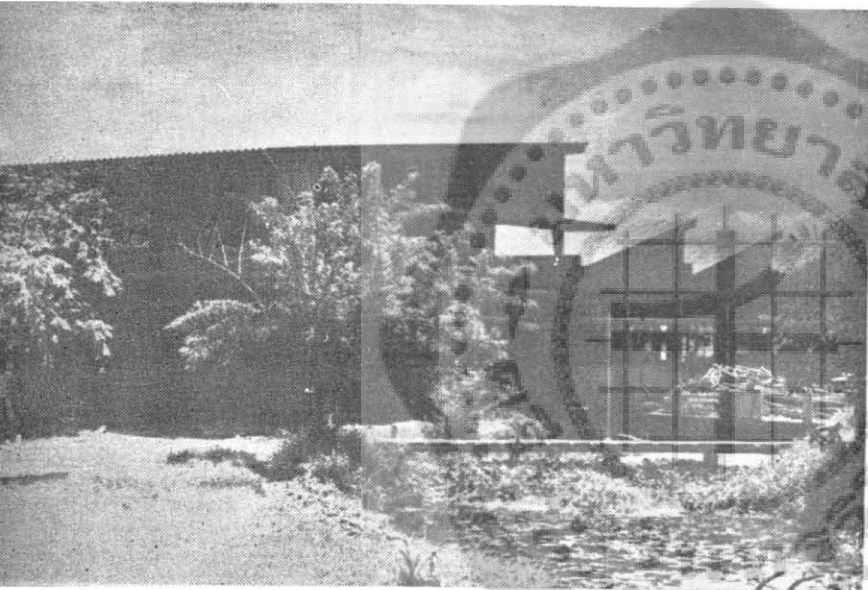
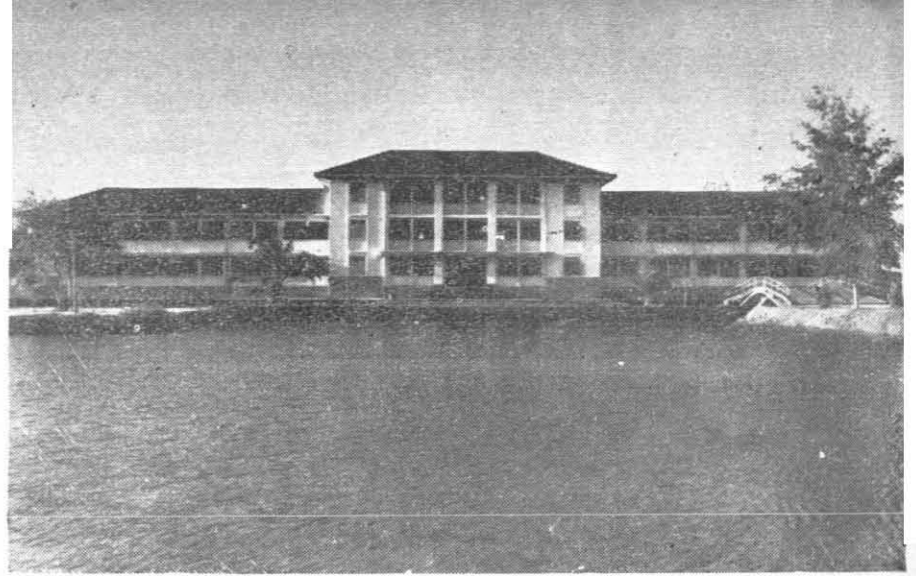
สวัสดิ์ ประทุมราช
ร.ท. เส็งยม อินภิรมย์

สุเมธ สุภาสัย
อิสรา จรรย์ยานนท์

หอนอน

โรงฝึกงาน

โรงอาหาร

ข้อบังคับ

องค์การนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา พ.ศ. ๒๕๐๐

แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๐๓

หมวด ๑ ชื่อและวัตถุประสงค์

ข้อ ๑ องค์การนี้ให้ชื่อว่า "องค์การนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา" ให้ชื่อย่อว่า "อ.ว.ศ." ใช้ภาษาอังกฤษว่า The Students Organization of the College of Education (SOCE)

ข้อ ๒ วัตถุประสงค์

- ก. เพื่อส่งเสริมสวัสดิภาพและพลาณามัยของนิสิต
- ข. เพื่อส่งเสริมการสังคมของนิสิต
- ค. เพื่อเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของวิทยาลัย
- ง. เพื่อส่งเสริมกิจกรรมต่าง ๆ ของนิสิต
- จ. เพื่อจัดและส่งเสริมชุมนุมประเพณีไทย

หมวด ๒ สมาชิก

ข้อ ๓ ประเภทของสมาชิกขององค์การนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา มีดังนี้

- ก. สมาชิกสามัญได้แก่นิสิตปัจจุบันทุกคน
- ข. สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ผู้ทรงเล็งการเชื่อเชิญให้เป็นสมาชิกเพื่อเป็นเกียรติแก่องค์การ โดยที่วิทยาลัยเห็นชอบด้วยและได้รับตอบคำเชิญแล้ว

หมวด ๓ สิทธิของสมาชิก

- ข้อ ๔
  - ก. สมาชิกขององค์การมีสิทธิจะร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่องค์การจัดให้มีขึ้น
  - ข. สมาชิกขององค์การมีสิทธิเสนอแนะให้องค์การดำเนินกิจการใด ๆ เพื่อความเจริญขององค์การโดยผ่านกรรมการองค์การเป็นลายลักษณ์อักษร
  - ค. สมาชิกสามัญเท่านั้นที่มีสิทธิออกคะแนนเสียงในกิจการใด ๆ ขององค์การ

หมวด ๔ การดำเนินงานขององค์การ

ข้อ ๕ องค์การนี้จัดดำเนินงานโดยคณะกรรมการองค์การ

ข้อ ๖ คณะกรรมการองค์การประกอบด้วย

๑. นายก

๒. อุปนายก

๓. เลขานุการ

๔. เภรัญญิก

๕. สารานุกร

๖. ปฏิคม

๗. สวัสดิการ

๘. โฆษก

๙. ผู้แทนชั้นปีที่ ๑, ๒, ๓, และ ๔ ชั้นละ ๑ คน รวม ๔ คน

๑๐. ประธานชุมนุมต่างๆ

ชุมนุมต่างๆ อาจเพิ่มเติมหรือยุบได้ ตามแต่คณะกรรมการจะเห็นสมควร

ข้อ ๗

วิทยาลัยจะแต่งตั้งบรรยวเขตยประจำคณะกรรมการ องค์การ เป็น ตัว แทน
อธการ เพื่อคอยแนะนำ มิให้องค์การปฏิบัติงานไปในทางที่ไม่ตรงกับหลัก
การของวิทยาลัย และสภาวิทยาลัย

ข้อ ๘

การเลือกคณะกรรมการให้ดำเนินการเลือกตั้งผู้

ก. นายก

๑. จะต้องเป็นนัสดชั้นสูงสุดในระดับปริญญาตรีของวิทยาลัยในปีการศึกษา
ที่ตนเป็นนายก

๒. จะต้องมีการสมัครรับเลือกตั้ง

๓. คณะกรรมการชุดปัจจุบันจะต้องจัดให้มีการเลือกตั้งในเดือนกุมภาพันธ์

๔. จัดการเลือกตั้งโดยให้สัตทุกคนมีสิทธิลงคะแนนเสียง

ข. กรรมการตั้งแต่ลำดับที่ ๒ ถึง ๘ นายกเป็นผู้เลือก

ค. ผู้แทนชั้น เลือกตั้งจากนัสดในชั้นนั้นๆ โดยวิธีลงคะแนนเสียง นัสดในชั้น
นั้นๆ ทุกคนมีสิทธิลงคะแนนเสียง

ง. ประธานชุมนุมต่างๆ จัดเลือกขึ้นโดยสมาชิกของแต่ละชุมนุม

ข้อ ๙

กรรมการองค์การอยู่ในตำแหน่งได้คราวละ ๑ ปีการศึกษา ถ้าตำแหน่งว่าง
ลงโดยยังไม่ถึงวาระจะออกให้มีการเลือกตั้งหรือซ่อมขึ้นใหม่ ตามนัยแห่ง
ข้อ ๘ แล้วแต่กรณี ภายใน ๑๕ วัน

ข้อ ๑๐

การประชุมเลือกตั้งกรรมการเหล่านี้ เว้นข้อ ๘ ก. จะต้องทำให้เสร็จสิ้นไป
ภายใน ๑๐ วัน นับจากเปิดเรียนภาคต้น

หมวด ๕ การพ้นตำแหน่งของกรรมการ

กรรมการองค์การจะพ้นตำแหน่งต่อเมื่อ

๑. ตาย
๒. ลาออก
๓. สิ้นอายุของคณะกรรมการ
๔. คณะกรรมการลงมติให้ลาออก
๕. กรรมการที่ไม่มาประชุมตามนัด จะต้องแจ้งให้เลขาธิการทราบเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนเปิดประชุม และให้จัดตั้งตัวแทน ถ้าผู้ใดขาดการประชุมและไม่ปฏิบัติตามทักท้วงมานับ ๒ ครั้งติดกัน ให้ถือว่าพ้นตำแหน่ง
๖. สมาชิกสามัญมีสิทธิลงมติไม่ไว้วางใจให้กรรมการองค์การนิตยบุคคลคนหนึ่งพ้นตำแหน่งได้ด้วยคะแนนเสียง ๔ ใน ๕ ของสมาชิกทั้งหมด

หมวด ๖ บรรยเวกษ

ข้อ ๑๐ บรรยเวกษคือ อาจารย์หรือศาสตราจารย์ของวิทยาลัย ซึ่งวิทยาลัยแต่งตั้งให้เป็นตัวแทนของอธิการวิทยาลัย ทำการแนะนำส่งเสริมและควบคุมกิจการทุกด้านขององค์การนิตย เพื่อให้องค์การดังกล่าวได้ดำเนินงานไปด้วยความเรียบร้อย สวยงาม มีเกียรติ มีวัฒนธรรม และถูกต้องตามกฎหมายบ้านเมือง และตรงตามนโยบายของวิทยาลัย และสภาวิทยาลัย

หมวด ๗ การประชุมคณะกรรมการองค์การ

- ข้อ ๑๒. ภายใน ๑๕ วัน หลังจากเลือกตั้งกรรมการครบทุกตำแหน่ง จะต้องมีการประชุมนิตยทั้งหมด เพื่อแถลงนโยบาย
- ข้อ ๑๓. อย่างน้อย ๑ ใน ๕ ของสมาชิกสามัญจะร้องขอให้นายกเรียกประชุมนิตยทั้งหมด โดยเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรให้เลขาธิการทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๑๖ วัน
- ข้อ ๑๔. ให้คณะกรรมการ มีการประชุมสามัญอย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง โดยความเห็นชอบของนายก
- ข้อ ๑๕. การประชุมจะเป็นองค์ประชุมได้จะต้องมีกรรมการประชุมอย่างน้อยกึ่งหนึ่ง
- ข้อ ๑๖. นายกเป็นประธานของที่ประชุมทุกครั้ง
- ข้อ ๑๗. ถ้าทั้งนายกและอุปนายกไม่สามารถเข้าประชุมได้ ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานในการประชุมครั้งนั้น ๆ
- ข้อ ๑๘. มติของคณะกรรมการให้ถือเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์ ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานเป็นผู้ขาด

หมวด ๘ การมอบหมายการงาน

ข้อ ๑๙. ในกรณีกรรมการชุดใหม่ ยังมีได้รับมอบหมายการงานจากคณะกรรมการชุดเก่า

ให้คณะกรรมการชุดเก่ารับผิดชอบบริหารงานต่อไป จนกว่าจะได้รับมอบหมายการ
งานเสร็จสิ้น

หมวด ๘ การเงิน

ข้อ ๒๐. รายได้ขององค์การ

๑. จากงบประมาณที่ได้รับจากทางวิทยาลัย
๒. จากสมาชิก
๓. รายได้พิเศษอื่น ๆ

ข้อ ๒๑. การควบคุมเงิน

- ก. เงินงบประมาณให้อยู่ในความควบคุมของบรรยเวกษ
- ข. เงินพิเศษนอกเหนือจากงบประมาณให้อยู่ในความควบคุมของเหรียญกฐิ

ข้อ ๒๒. การเบิกจ่าย

- ก. เงินงบประมาณให้ประชาชนชนมมต่าง ๆ เสนอประมาณการต่อเหรียญกฐิของ
องค์การ เพื่อบรรยเวกษจะได้พิจารณาอนุมัติ
- ข. ในกรณที่องค์การจะจ่ายเงินจากงบประมาณให้ดำเนินการเช่นเดียวกับข้อ ก.
- ค. เงินพิเศษอื่น ๆ ถ้าชนมมหรือองค์การจาย ก็ให้ผ่านนายกหรืออุปนายก
เมื่อจำนวนเงินที่จะเบิกจ่ายสูงกว่า ๑๐๐ บาท ให้ผ่านคณะกรรมการองค์การ
- ง. การจ่ายเงินทุกครั้ง จะต้องมใบสำคัญจ่ายมาแสดงด้วย

หมวด ๓๐ อำนากหนาทของกรรมการองคการ

ข้อ ๒๓. คณะกรรมการมอำนาก

- ก. ดึงหรือยุบชนมมใด ๆ โดยความเห็นชอบของคณะกรรการองคการมไม่น้อย
กว่า ๒ ใน ๓ ของที่ประชุม
- ข. แต่งตั้งกรรการพิเศษ เพื่อดำเนินงานเฉพาะเรื่อง
- ค. ๑ ใน ๓ ของคณะกรรการทั้งหมดมสิทธิ์ที่จะให้นายก หรือผู้ทำกรรแทน
นายกเรียกประชุมวิสามญได้

ข้อ ๒๔. นายกองคการมหนาท

- ก. จัดดำเนินการประชุมตามระเบียบขององค์การ
- ข. เป็นผู้แทนขององค์การในพิธีกรรต่าง ๆ
- ค. เป็นผู้ตงอนุกรรการเพื่อช่วยเหลืองานที่องคการจัดขึ้น

ข้อ ๒๕. อุปนายกมหนาททำกรรแทนนายก

ข้อ ๒๖. เลขานการมหนาท ดึง

- ก. บันทึกรายงานการประชุม
- ข. เป็นผู้ติดต่อกับคณะกรรการองคการ
- ค. รักษาชานามสมาชิกและรายงานต่าง ๆ
- ง. เรียกประชุมคณะกรรการ

- ข้อ ๒๗. เหนือญกรมหน้า
- ก. ควบคุมเงินจากรายได้พิเศษ
  - ข. พิจารณางบประมาณของแต่ละชุมนุมนำเสนอขรรยเวท
  - ค. ควบคุมบัญชีการเงินของชุมนุมต่าง ๆ
  - ง. ควบคุมบัญชีการเงินขององค์การและทางบคลยขององค์การ
  - จ. เก็บเงินจากสมาชิก เพื่อดำเนินกิจการขององค์การ
- ข้อ ๒๘. สารวณยกรมหน้า จดทาหนังสือพิมพ์ของวิทยาลัยและรับผดชอบในเรื่องต่าง ๆ ที่นำมาลงและสงค้พิมพ์ได้รับอนมตจากคณะกรรมการองค์การ
- ข้อ ๒๙. ปฎิคมหน้า
- ก. เชิญและต้อนรับแขกในงานทงองค์การจัดขัน
  - ข. จัดเลี้ยง
  - ค. ติดต่อขอความร่วมมือจากสมาชิก และบุคคลภายนอก
- ข้อ ๓๐. สวัสดิการหน้า
- ก. รักษาพัสดุขององค์การ
  - ข. จัดสถานที่
  - ค. อำนวยความสะดวกและบริการแก่สมาชิก
- ข้อ ๓๑. โฆษกหน้า
- ก. เป็นประธานในการเขยรทพา
  - ข. โฆษณากิจกรรมต่าง ๆ ขององค์การ
- ข้อ ๓๒. ผู้แทนชุมนุมหน้าเป็นตัวแทนขนของตน
- ข้อ ๓๓. ประธานชุมนุมต่าง ๆ มีหน้าที่ดำเนินกิจการในชุมนุมของตน ตามนโยบายที่ตกลงไว้ และเสนอผลงานต่อที่ประชุม

หมวดเบ็ดเตล็ด

- ข้อ ๓๔. การก่อตั้งชุมนุมใด ๆ ขันใหม่ในวิทยาลัย จะต้องแจ้งให้องค์การนิสิตทราบเป็นลายลักษณ์อักษร ภายใน ๑ วัน นับแต่วันก่อตั้ง และจะต้องได้รับความเห็นชอบจากขรรยเวทและวิทยาลัยก่อนจึงจะตั้งได้ ทั้งนี้เพื่อให้เป็นที่แน่ใจว่าทุก ๆ ฝ่าย ได้รวมมอกนคคดแล้ว โดยระบุรายระเอียดดังนี้
๑. ชื่อของชุมนุม
  ๒. วัตถุประสงค์
  ๓. เจ้าหน้าที่ดำเนินงานของชุมนุม
  ๔. จำนวนสมาชิกของชุมนุม
- ข้อ ๓๕. การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับ ข้อมกระทำได้โดยมติของคณะกรรมการ ๒ ใน ๓ ของที่ประชุม
- ข้อ ๓๖. ให้ขรรยเวทชุมนุมหน้าทกรษาระเบียบขัน
- ข้อ ๓๗. ระเบียบขันผลบังคับใช้ ตั้งแต่วันทประกาศใช้เป็นต้นไป

ประกาศใช้ ณ วันที่ ๒๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๐๓

องค์การนิสิต ฯ ปี ๒๕๐๓

คณะกรรมการที่ปรึกษา

นายเชอ เสนะวงศ์	นายธงชัย ศรีบริ	นายประวิทย์ บำรุงกิจ
นายประมุด พลโกษฐู	นายวสันต์ อุดจันท์	นายเหล็ก ตมยา
นายยงยุทธ แสงอรุณ	นายสนธิ บุญทรง	นางอโณทัย ปาดกะวงศ์ ณ อโยธยา

คณะกรรมการองค์การนิสิต ฯ

นายก	นายพิตร ทองชน
อุปนายก (ชาย)	นายพิเชษฐ มากช่วย
อุปนายก (หญิง)	น.ส. พนอ กำเนิดกาญจน์
เลขานุการ	นายบุญญา ปุ้ยเปีย
เหรัญญิก	น.ส. ส่องแสง หงส์ประภักตร์
สารานุกรม	นายโกสินทร์ รังสยาพันธ์
ปฏิคม (ชาย)	นายสมชาย นิยมสำรวจ
ปฏิคม (หญิง)	น.ส. ศิริรัตน์ ปันสิทธิ์
สวัสดิการ	นายสันติ บุญสมภพพันธ์
โฆษก (ชาย)	นายลำราญ สังขตะอำพน
โฆษก (หญิง)	น.ส. ทศนีย์ แก้วสีเหลือง
ผู้แทนชั้นปีที่ ๔	นายเชอ เสนะวงศ์
ผู้แทนชั้นปีที่ ๓	นายบุญภักดิ์ ขวัญเจริญ
ผู้แทนชั้นปีที่ ๒	นายบุญชลอ อุดมพันธ์
ผู้แทนชั้นปีที่ ๑	นายประจวบชัย สุวรรณคร
ประธานชุมนุมกีฬา	นายสงบ มณีแสง
ประธานชุมนุมดนตรี	นายโกเมศ เหล่าคำ
ประธานชุมนุมวิชาการ	นายประมุด พลโกษฐู
ประธานชุมนุมคหกรรมศาสตร์	นางจรัสศรี ลัธธนันท์
ประธานชุมนุมสุนันทนาการ	นายธงชัย ศรีบริ

อนุกรรมการองค์การนิสิต ฯ

ผู้ช่วยเลขานุการองค์การนิสิต ฯ	นายประสาสน์ แก้วประเสริฐ
ผู้ช่วยเหรัญญิก ,,	นายโชคดี ภูประเสริฐ
ผู้ช่วยสาราณียกร ,,	นายล้อม เพ็งแก้ว
ผู้ช่วยสวัสดิการ ,,	นายอนันต์ ภัคดีเจริญ
ผู้ช่วยปฏิคม (ชาย) ,,	นายวินัย เชอตนกุล
ผู้ช่วยปฏิคม (หญิง) ,,	น.ส. รวีวรรณ ศุภประเสริฐ
เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์,,	นายสนอง ทองวิเศษ
	นายมนูญ ตนะวัฒนา

ช ม นุ ม ก ี พ า

ประธานแผนกรกบฟุตบอล	นายสามารถ รัฐสมุทร
,, ฟุตบอล	นายประพงศ์ กลางท่าไค
,, บาสเกตบอล	นายเล็ก ทองมา
,, เนตบอล	น.ส. ประทุม ชวนิชย์
,, เทนนิส	นายไผท เพชรจำรัส
,, ซอฟบอล	นายสง่า สืบสหการณ
,, กรีฑา	นายเตรียม ทิพวงศา
,, กีฬาในร่ม	นายประพนธ์ เกียรติกุล
,, เเพาะกาย	นายกว้าง รอบคอบ
,, แบดมินตัน-ตะกร้อ	นายปรีมล นครินทร์
,, วอลเลย์บอล	นายเวทย์ วิศทเวทย์
	น.ส. วณิตา สุตสงวน

ช ม นุ ม วิ ช า ก า ร

ประธานแผนกภาษาไทย	นายสุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์
,, ภาษาอังกฤษ	นายเชน แก้วยศ

ประธานแผนก สังคม วัฒนธรรม	นายชาติ ศรีเวียงธวัช
„ บริการห้องสมุด	นายสันติ บุญสมภพพันธ์
„ โสตทัศนศึกษา	นายพิชัย ไสยสมบัติ
„ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์	นายประมุล พลโกษฐ

ชุ ม นุ ม ค ห ก ร ร ม ศ า ส ต ร์

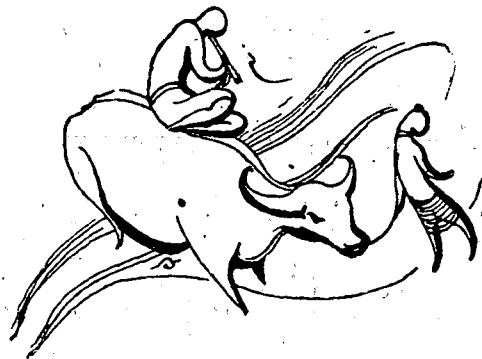
ประธานแผนกอาหารและเสื่อผ้า	นางอัฐิธิดา อุณหเลขกะ
„ จัดดอกไม้และแต่งบ้าน	น.ศ. อรุโรวรรณ นาวารัตน์

ชุ ม นุ ม ต น ต ร์

ประธานแผนกดนตรีสากล	นายเตชะ ธนาวงษ์
„ ดนตรีไทย	นายเชอ เสนะวงษ์

ชุ ม นุ ม ส ัน ท น า ก า ร

ประธานแผนกทัศนาวจร	นายแสวง เอี่ยมองค์
„ นาฏศิลป์	น.ศ. ตวิณ หนูกำแหง
„ Ballroom Dancing	น.ศ. พิกุล สุชาติ
„ ศิลป์	นายสนอง ทองวิเศษ

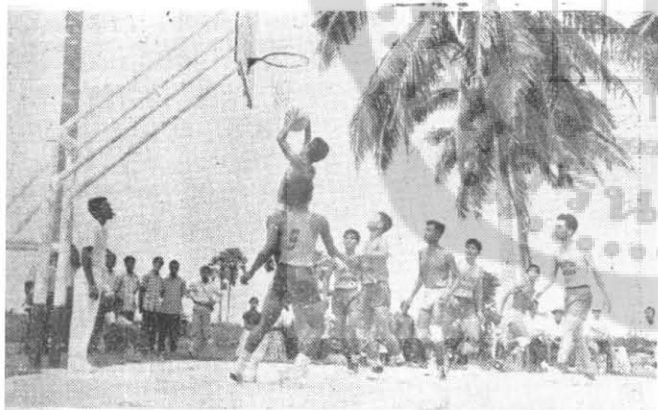

กีฬา

เตรียมพร้อม

วอลเลย์บอล

ประสานมิตร-บางแสน

นกรักของเรา

ดนตรี

วิชาการ

๔
อุดรธานี

๕
ภักะคง

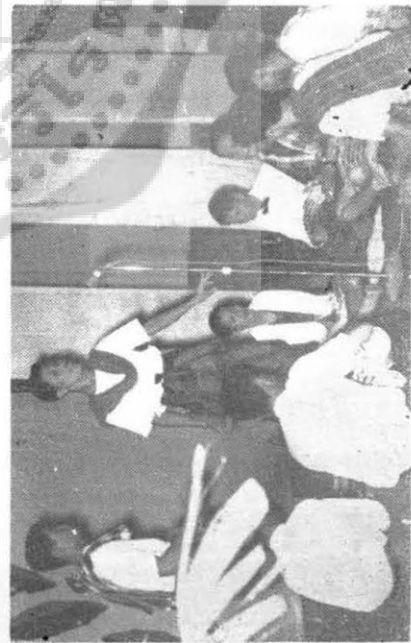

๖
ถาพระยานคร

สันตนาการ

--- ภาว

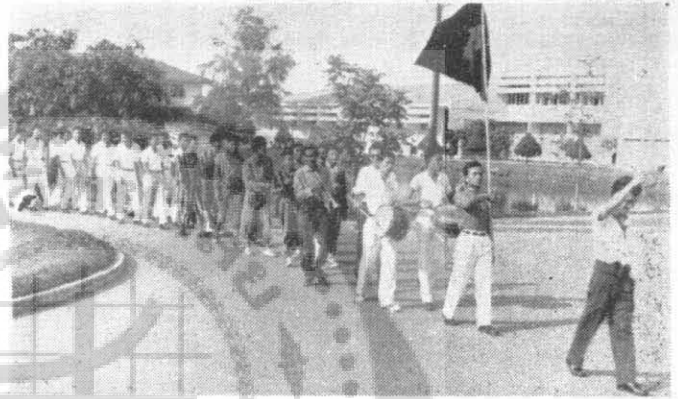

--- ภาต

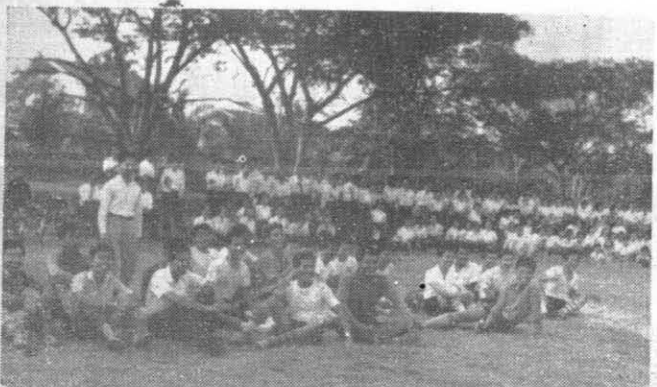
ประชาธิปไตย

วันข้าวหอม

Fairwell Party

เชียร์ฟุตบอลประเพณี

รายชื่อคณะนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา

ปี ๒๕๐๓

ชั้นปีที่ ๑

กฤษณะ สวีพจน์

จำนง อุดาห์

เจียร ดุชนิยวงศ์

คาราวรรณ พัฒนศักดิ์

ทวิ นาคบุตร

ทัศนีย์ เพ็ชรจรูส

ธนู เมษะมาน

นงนุช กุดบุญ

นันทรา สมสวัสดิ์

บุรี ศรีมงคล

บุญอ้อม บุญขบ

ประวิทย์ เทยอิทธิพิสัย

ปรุ่งสุคนธ์ ภูประเสริฐ

พิทยา สุมิตร

พัชรี สายอบล

พูนศรี ยลัญญ์สัจจา

ยงยุทธ ไชยพุกฤษ

เรณู ศกุนตะฤทธิ

วิจิตร คงทรัพย์

กมลดาบ รัชชนะ

จันทร์เพ็ญ สุ่มอม

เฉลิม รอดเฉย

เต็มพร บุรณวดี

ทัศนีย์ ไตประเสริฐ

ทัศนีย์ ธัญพิทยากุล

น้อย ฉายคราม

นิภา ตองวัฒนา

ยรรณเวช มุขประเกศ

บุญชู ใจสุข

ประหยัด ปานดี

ประจวบชัย สุวรรณศรี

เปรมจิตต์ อุดรชัย

ไพฑูรย์ ฉลวยศรี

พิศสม อเนกสุข

มณฑิยา วุฒิกุล

รังสรรค์ สิงห์เขียวพงษ์

ละเมียด บันพนิช

วิชัย น้อยสถิตย์

จุไรรัตน์ อุดมะ

จำแลง เชื้อภักดี

ชนอรามณ์ ภาวะพฤติ

เทียม สมบุญ

ทัศนีย์ อินคร

ทรงศรี ตรีสุคนธ์

นฤมล อุตตมางกูร

นาทิพย์ แสงประเสริฐ

บุญยัง แสงวิวัฒน์

บุญมา ลาดิรัตน์

ประกิต มณีฉาย

ประกาย ต้นกุล

ผ่องพรรณ บุญวิจารณ์

พ่ายพิ เพ็ชรผล

ไพโรจน์ ทองเพ็ญ

มันทา พวงมะลิ

เรณู ศุกรบัณฑิต

ลำเจียก เตราสูงชัน

วิชัย สมอรามณ์

วินัย สุขยัต
วิชา บุญญาภาค
ศุภวัศ ญิงธนิศรา
สุดจิตวิ ถินนศร
สุพัฒน์ จูมานัส
สุริย์ พุทธอรุณ
สันทศ ภิบาลสุข
สมพักตร์ โกมารทัต
หงษ์ บณโยดม
อนสรณ พิชพันธ์

วุฒิชัย วงศ์วิไล
วิรัช กาญจนกุล
ศุภศักดิ์ แก้วขาว
สมคิด จุมทอง
โสภณ หนูทอง
สนอง สงเคราะห์
สมจาว ภัทรมุล
สมสุข คงเจริญ
อนันต์ เพชรภู
เอมอร แสงคณทิ

วาสนา สิ้นสวัสดิ์
วัฒน์ บูรินทร์วัฒนา
เดนิย์ ชอบยิ้มหอม
สมาน ดีไชะ
สมจิตวิ โพธิ์พุกษ
สัจจา เม้นแดง
สมใจ หนูหนู
สุมนา คุณผล
อดม นิลสกุล
อารมณ ชูจันทร์

๒๑๘
ชนบท ๒

กลยามณี จรูญศักดิ์
จตุรงค์ ผลารุจิ
จำเนียร เส็งศิริ
เฉลิมศรี คำณะ
เชวง จุลกมล
ทองคำ กระระโสภณ
นงลักษณ์ ไกรฤทธิ
นันทพร นิติเกตุโกศล
เบญญา ชาวสำอางค์
บุญเพ็ญ ทองช่วย
ประหยศ ทรวงคุณ
ปรีญา สิ้นเจิมศิริ
ประพิณ แสงทวิสุข
พัชรี สุริยกาญจน์
เมือง ทองย้ง

กิตติศักดิ์ อารมณ
จินตนา พันทา
ฉวีวรรณ ยอดมิ่ง
ชนจิต สุวรรณภักษ
เตน ชะเนติยง
ทองอยู่ พัฒนาการ
นวลจันทร์ งามบุญสืบ
นิคม เทียนชัย
บารุง คคณา
บุญส่ง สวาสดิพนธ์
ประพันธ์ ชัยเจริญ
ปัญญา ศรีเจริญ
พวงทอง เสริมนรา
พันธ์ กองเจริญ
มานิตย์ ธีรวัธ

แก่นจันทร์ ปดิมวงศ์
จำนงค์ สายโสภา
เฉลิม ครอบญาติ
ชูชาติ ศุภมันตา
ดวงเดือน สัมจารุณ
ทิววรรณ สุจิต
นวลปรวงค์ บุญทริก
บรรดิษฐ์ ห่วงสุข
บุญชลอ อดมพันธ์
ปริญญา นาคฉัตรีย์
ปรีมด นครินทร์
เปรมใจ วงศ์อินทร์
พยนต์ โพธิ์เจริญ
มาลี ปณทริกพิมพ์
มานพชาติทองคำ

ยุพดี บุณทริก
วังสวรรค ขึ้นนม
วิไล ศุภสาร
วิสุทธิ ยวเหยง
วณ เพ็ชรวิเศษ
วศการ ชวญชวงษ
ศิลป์ชัย สายศรีแก้ว
เสนาะ ข้างแย้ม
สุพรรณิ ลัทธิน
สมพงษ์ เจริญสง
สายณห์ กุสุมาลัย
สุข ศิริผินแก้ว
สุพร มณีวรรณ
อาพันธ์ เมืองสง
อุทัย อินทนกล
อมพร แก้วหลวงโคตร

ร่วมชาติ มาตวพิทักษ์
ละออล ไชยพันธ์
วันชาติ เพ็ชรรัตน์
วรรณารักษ์ รักษามัน
วิเชียร วฒนจิตต์
วิภา ทรรพสุทธิ
สุเวช ณหนองคาย
สุมาลี ศรีวาลัย
สมปอง สุวรรณโณ
สุรภี ควรรพผล
สุวดี ไชยเสน
สอง สถาผล
สุนทร บุญบุตร
อนันต์ ปิ่นแก้ว
เอมอร สร้อยสุวรรณ

โรจนา สุวรรณโรจน์
ลัดดา รุจน์พงศ์
วิไล ภะมะรินทร์
วิระ บำรุงวิเศษ
วิจารณ์ เวชกุล
สิริพร หลิมศิริวงศ์
สมนึก จันทร์แจ่ม
สุรพงษ์ ช่อตวง
สงบ สุวรรณโรจน์
สมพงษ์ อินทร์แบน
สายใจ สวัสดิ์ฤกษ์
สุพจน์ สิงห์อมพล
สะอาด อ่อนละออล
อุไร ต้นประยูร
อานวย คนชม

บท ๓ สาขาประถมศึกษา

เก็จแก้ว บรรดิศศิลป์
จิต ไซตอภัย
จำเนียร เพ็ชรพิทักษ์
ชัยสิทธิ์ อินทราลัย
ถัน แพทพชร
เทอดศักดิ์ ตะละภัก
นิภา เล็กบำรุง
บุญยืน ประภาสะวัต
ประยูร สมบัติธวัระ

เกษร พิมพ์พาว
จิรพันธ์ ไฉยมสกล
จำเนียร เมืองชย
ช่วง รัตนกุศล
ถาวร สบงกช
ธวัช จันทรวรณ
บังอร ทรงวรวิทย์
ประจิต ทิยะพานิช
ประสงค์ ไหววอง

คิด พงศทัต
จ่าง ฉายาชลิต
เชนชฐ์ ศรีทอง
ไชยการ ทองแก้ว
แถวทอง จันทร์สิงห์
นราภรณ์ สมุทรศิริ
บุญศักดิ์ ชวญเจริญ
ประภา ณ สงขลา
ประสาร จันทร์ความคำ

ประสิทธิ์ บวคฺค
ฝน แก้วเขียว
พิชิต วงศ์บริสุทธิ
ยง วิชชวลิต
รัตน ประยูรพรหม
ดิชิต ชันอาสา
ศรีอุบล ทศนภกต
สุวรรณ อ่อนนาค
สำรวย จันทร์เจริญ
อรุณรัตน์ บุญปถัมภ์

ปราณ วิเชียรลักษณ
พงศา งามละเมียด
ไพจิตร สุขเกษม
รชนี จันทร์เจริญ
ระเบียบ อัครสุรีย์
วิทย์ แก้วเกษม
สมใจ ฤทธิสนธิ
สุนันทา ปราณศิลป์
สนิท เกาเจริญ
อารี กาหย

ไผท เพชรจำรัส
พา อักษรเสื่อ
มะเดื่อ เตมา
รวี ศรีสุนาครวิ
เรียม อุบลเลิศ
วิจิตร วัตตพันธ์
สร้อย คำบัง
โสภณ วงศ์ทวีทรัพย์
สละ โพธิ์บุญ
อุดม กุลสิงห์

บท ๓ สามามัธยมศึกษา

กระจำง วงษ์วระพันธ์
กุลเทพ นาคพรหม
จรรยา สุขสิงห์
จันทร์เพ็ญ สุขสิงห์
จำนูน ศรีสมุทร
เฉลียว วงศ์ปักษา
ชลด นครินทร์
ชุบ ภายสิทธิ์
ชวลักษณ์ ไวจนกุล
เชิดชาย วงศ์
คำวิ เนตรสุวรรณ
ตรีนุช ชูแซ
ทรงชัย สายหงษ์
ธนา ฐิตินันท์
ณรงค์ ศรีงาม

เกษม สุขเขียว
เคลอม บุษย์แก้ว
เจริญ คลังบุญครอง
จรรยา กงมญาติ
เจตนา อ่อนอำไพ
เฉลิมศรี ดินพานิชย์
ชวนาท รัชตกุล
ชูเกียรติ ดิขสิทธิ์
ชูชาติ วิวิญนทะ
เชิญ วิระฉายา
ดำรง สิมพลีวงศ์
ทองอร่าม กสิปแก้ว
เทวินทร์ วงศ์จันทร์
ธเรศวร บุญจุนัน
นภา เจือทอง

กิตติมา บัฒมาลัย
จรัญ แสงผล
จันทร์เพ็ญ วัฒนผล
จินตนา จินตกานนท์
จวน จิรวโรจน์
ชลด แก้วไชโย
ชิต ศรีเวียงธวัช
ชูทวี ละม่อม
เชิด คงทอง
เชียวชาญ เพชรจรัส
ตริงจิตต์ ตันตระกูล
ทิม ผลภาค
ธนา ธาตุทอง
ธรรนถ์ ลิมเกตุรัตน์
นิภา ฉายประเสริฐ

บุญญา คัคโนภาส
บุญสืบ วรทศ
บุบผชาติ เพ่งพินิจ
ประวิทย์ บำรุงกิจ
ประเทือง เขินเขือก
ปราณี ทองรววย
ปรีชา เมืองอำ
ปรียา จริงจิตร
พะเนา สุดสวัสดิ์
พิชัย ไสยสมบัติ
พูนศรี บุญช่วย
พรหม หมายมี
ภิญโญ จิตต์ธรรม
มุนินทร์ นวดมณ
รังสรรค์ วงศ์คำลือ
รำพึง ขจิตภัย
ลิดลา ประยรรหงษ์
วรจิตร วรณสถิตย์
วิวัฒนา วิสุทธิกาญจน์
วิชัย คุประสิทธิ์
วินัย ภู่งทอง
วิโรจน์ เนตรสุวรรณ
สมพงศ์ สมภักดี
สมพร มุณีกิจ
สมเพชร นาวิกวานิชย์
สวัสดิ์ แซ่ภู
สะอาดศรี บุญช่วย

บุญมี เสริมทรัพย์
บุญรักษา ศิริโชติ
บ้านาญ ณ ภาพสินธุ์
ประพันธ์ สุวรรณราช
ประชุม ประยรรคช
ปราณี คุศกฤ
ปรีดา แซ่ตั้ง
ผดุง รักทองหล่อ
พชรินทร์ รุ่งแสง
พิมพ์จันทร์ พวงทิพย์
เพียร ละลือกแก้ว
ไพฑูรย์ ภูสนาม
มานะ หนนชู
ยบด ชนศรีลังกูร
วชน ศิริเจนวดี
ละออ รั่มพมณีนิด
เล็ก ทองมา
วรวิทย์ พงษ์สวัสดิ์
วัลลภ อินทรอุตม
วิรุพท์ ใจสมุทร
วิภาวี ศิริศักดิ์
วีระชีพ ช. ทองประเสริฐ
สมทรง จันทร์สมบัติ
สมสมัย ประเสริฐสม
สมร ดารากระจำง
สวัสดิ์ บรรเทิงสุข
สังวาลย์ เลิศมงคล

บุญเลิศ เข้มกำเนิด
บุญส่ง บังเกิด
ประวัน ช่อสัตย์
ประภา รุ่งเรือง
ประมวดี อุบลสะอาด
ปราสาท กระตุกฤษ
ปรีดา เขมทานนท์
ผ่องศรี ชำนาญ
พัชรี มณรัตน์
พิมพ์นุช ตณศดารักษ์
พวงพรรณ สายสะอาด
ไพฑูรย์ วงศ์สงคราม
มาก อินทร์ใหญ่
วีจิวรรณ ศุภประเสริฐ
รวมใจ ควรสุภา
ลัดดา แสงสว่าง
รุ่งเดือน ดิษฐา
วิวัฒนา สุนทรพุกกะ
วรรณิ์ แจ่มใส
วิจิตร เทวฤทธิ์
วิรัตน์ แซ่อ่าว
วีระพงษ์ เพชรคำ
สมคิด สุทธิศรี
สมวงศ์ สุปกษ
สมาน ฉันทรักษ์
สงวน รัตนบุรี
สาโรช นาคะวิโรจน์

สายพิน เวชรังษี	สายสนม เขาวมณี	สุชาติ กอสนาน
สุชาติ กุพงษ์ศักดิ์	สุรางค์ คุรการโกวิท	สมน สังฆผลิพนธ์
สุพล ภาษา	สุพรรณิ สุรดิษฐ์	สุธีรา วัชรบวร
สุภาภรณ์ สุวรรณรัตน์	สุจิตระ ภัทรคามินทวี	สุธารัตน์ คุหามกต์
สุภาณี เอี่ยมจิตร	สุพจน์ ขจิตถัย	สุเมธ ชวงดา
สุวรรณ วัฒนสิงห์	สุชชา บุญหอม	สุดใจ สองเมืองสุข
สุนทร ธนาสนะ	สุนทร เทพชน	เสงี่ยม สอนใจสาตรี
เสน่ห์ บุญหงษ์	เสรี เจริญศิริ	เสริม เสกชนทด
เสริม มิกล่า	สัมฤทธิ์ อินทรไพโรจน์	ดำเนิน พูแพง
เสาวภาคย์ บุญภักดี	ศรีออน ภาวดีศรี	ศรีสะอาด บุรณะโกศล
ศุภวัฒน์ ชินชอบ	อภิชาติ คณโฑภณ	อนงค์ เจริญสุข
อรนุช แก่นจักษ์	อดิศักดิ์ วิชาชู	อรุณ อาสาห์
อุษา พลอินทร์	อุดม จันทร์โกโต	อุดม พิมพ์
เอนก พชรินทร์ศักดิ์	เอกรัตน์ แก้วมณี	

บทที่ ๓. เล่าขานอาชีพศึกษา

ครองสุข ธรเสนา	จรงค์ พงษ์โสภณ	จารุณี นิดกระจำจ
ชูศักดิ์ เทียบเสน	เดชา เจริญศิริ	ธิดา พรหมสภา
บรรจง ภูระหงส์	บุญลือ จันทร์เดช	บุญสม ติษากัรัมย์
ประมวล ตรีตรอง	ผดืน อำพลจันทร์	เพียว สาธการ
พัชรินทร์ โมกษะสมิต	ระพีพรรณ นาคเสวี	รัชนี้ คงศรี
รัตนา มณีสิน	ราตรี แสงวงผล	วลี เรืองศิริ
วิจฉละ จิตรจรรยา	วิลาวรรณ นาราศศิลป์	วงศ์ ปิ่นกำเหนิด
วรรณศิริ มาดากรอง	วลัยวรรณ สุบุญญรัตน์	วิจิต พรหมแดนวิเศษ
วิรัช แสงสว่าง	เวียง ภาพวงค์	สง่า สืบสทกุลธรณ
สจ๊ว สุกข์คัน ณ อพยธยา	สุดจิต เมืองศรี	สุจิตรา เมฆธน
สมพร ฉายากุล	สมนา อิมอารีย์	เสาวณีย์ วัชรชาติ

ละออ ชุตีกร
เลี่ยม เสถียรรัตน์
วนิดา สุดสงวน
วาสนา บุญบรรณานนท์
วิเชียร ศิริธรรม
ศิริลักษณ์ ตัมพวิบูลย์
สมจิตต์ สัจจวานิช
สมภพ สินธุมาลัย
สันทนา พิสนเทศย์ทศการ
สาคร สาริมาณ
สุคนธ์ จิตรปฎิมา
สุนีย์ บุญศรี
เสริมศรี เจริญผล

เล็ก รัตนสรังค์
เลี่ยม พุ่มใหม่
वलลภ ทวพยศิริ
วาริ หงษ์ทอง
วีระ เกษภษา
สงบ คุ่มดี
สมชาย พฤษะวัน
สมหมาย สังข์ทองพันธ์
สัจจา ระวงษ์นาม
ศิริวัลย์ วนิชจินดา
สุทัศน์ วนเพ็ญ
สุนีย์ ชงดี
อาริ นิมนบ้านไร่

ลักษณา สดากการ
วนิดา วิเศษสินธุ์
วไล สฤทธิบุรณ์
วินัย เชอสดกุด
วีระ พิลึก
สนิท บุญทรง
สมหมาย รอดโพธิ์ทอง
สมศรี ภูมิวรรณ
สันต์ สุขวิบูลย์
สำราญ วรรณศรี
สุวรริน วรรณมะ
เสริมสุข ประทุมสุวรรณ
อัมพรศรี ไก่ไคยกานนท์

บท ๔ สาขามัธยมศึกษา

กมล มณีนาวา
กว้าง รอบคอบ
โกศลันทร รัชสาพันธ์
ขันแข็ง ปิ่นน้อย
เครือศรี ลอยแก้ว
จันทร์โชติ รอดโพธิ์ทอง
เจริญ คุณอุดม
จำรัส ลอยมา
จรัสศรี ลอธนนท์
จวน พานิชเจริญ
ฉลอง บุญญานันต์
เฉลียว ไทสวัสดิ์

กัลยา ผดุง
แก้ว พบศิริ
กถิน ระดีตานนท์
เครือวัลย์ พันธินากุล
เจริญ ดิวรางกร,
จำนวน อ่อนอำไพ
เจียมจิตต์ บุญญานรักษ์
จริยา พรหมภักดี
จุมพิต ชาวสวน
จารุณี งามจบวิทยานนท์
ฉงน จุฑะพันธ์
ชูรัฐ ชูวงศ์

กวรรณิการ์ ชลเทพ
โกเมศ เหล่าคำ
กัญญา เดชพิบูลย์
คำพันธ์ คงนิล
จันทร์เพ็ญ บำเพ็ญผล
จิตรา สองทิศ
จันทรา ชัยมงคล
เจือมาศ พัฒนมนี
จตุลันทร ตรีชัยศิริ
จ่านง ทรายแย้มแซ
เฉดช โภมลฤทธิ
ชัชวาลย์ อ้ามาตย์มณี

ชาญนรงค์ กัดนเลขา
โชคดี ภูประเสริฐ
เชิญ ม่วงเดียม
ครุณี หนุกำแหง
ไทรรัตน์ พุทปัดันธน์
เทพ ไชยชาญ
ธีระ อัมจักร
นิมิต ราชาคณะ
นงลักษณ์ วรินทร์เวช
นันทนา บุญสนิท
บรรจง สุนทรสุจ
บุญเลิศ ธงภักดี
เบญจา โภคามา
ประทุม ชวณิชย์
ปรียา กำลัง
ประจวบ นาคเสน
ประสพ ธรรมพิทักษ์
ปราณีต แก้ววิไล
พนอ กำเนิดกาญจน์
พิสิทธิ์ สารวิจิตร
พจน์ ธงภักดี
ไพฑูรย์ ทพยสาร
มลิวัดล โรจนตมะ
มาลี ถนอมศักดิ์
ยุพิน ดุษิยามี
รำไพ เต็นไพบูลย์
ลัดดา แสงทอง

ชัยฤทธิ์ อิศรไกรคิด
ชำนาญ เจียวักก
เชาวน์ เพิ่มพูล
ติลก วัจนสุนทร
เตรียมจิตร บุญยรัตพันธ์
เที่ยง มโหธร
ธีรชัย ทองวิชาติ
นงเยาว์ แสงเขียว
นงลักษณ์ วงษ์รัตน์
บัญญัติ สุนทโร
บุญชู ภูศรี
บุญธรรม ศรีจันทร์ตร
บุญเกิด ศรีดีสุด
ประพนธ์ เจียรกุล
ประกอบ รุ่งสัมพันธ์
ประเทือง อุษยานนท์
ประสิทธิ์ พรอมมุล
เปรมวดี แก้วลลอบ
พิบูล ทัพะปาด
พรรณี แซ่ม
พงษ์ศักดิ์ ปักบ้อง
ไพเราะ อ่องพิบูลย์
มานี นิลสุวรรณ
ยินดี เทพาพิชัย
ยุวดี สมสกุล
รัตนา วรรณพงษ์
ลอนดอน รักษาตา

ชวลี ชัยสุข
โชติ เพชรชื่น
เซ็น แก้วยศ
ดุสิต เทพไพฑูรย์
ทองอินทร์ เพ็ญเขียว
ธวัช เบญจวรรณ
ธงชัย ศรีบุรี
นงลักษณ์ แนวนรงค์
น้อม เรืองไพศาล
บัณฑิต อุตมมา
บุญสม ศิริวงษ์
บุบผา รุ่งโรจน์ดี
ประกอบ เกตประดิษฐ์
ปรีชา สืบศักดิ์
ประณีต อักษรทับ
ประยูร อุดรพิมพ์
ปัญญา ปุยเป็ย
เผียน ไชยสร
พิเชษฐ มากช่วย
พิศวง ศิวีไล
ไพบูลย์ - ฉิ่งทองคำ
เพ็ญศรี กัดอมมิตร
มาลินี สีหาคม
ยินดี พรหมเกิด
ระยั้งดี นิลประพันธ์
ฤทัย จารจินดา
ล้อม เฟ่งแก้ว

วไลยภรณ์ ทองมี
 วิเชียร วรรณพงศ์
 วิลาวัลย์ เขยสุวรรณค์
 เวทย์ วิศทเวทย์
 เศรษฐี พลอินทร์
 ส่อง อินทน์วิทย์
 สุชา จันเอม
 สุภารัตน์ รุ่งแสง
 สุภารักษ์ รัชอินทร์
 สุธิวงศ์ พงศ์ไพบุลย์
 สมชาย นิยมตำรวจ
 สมศักดิ์ คณิศวงศ์
 สมฤทธิ ศรีบูรณ
 สีนี ทับแปลง
 คำวัญ สังขตะอำพน
 แสงจันทร์ อินธิแสน
 สุเทพ ชันทอง
 สมฤทธิ คงสุข
 อรพิน หล้าเกษม
 อังกาบ ต้นสุวรรณรัตน์
 อุทัย สร้อยสุข
 อรุณศรี สุขโหด

วัลลภา ปรัชญานนท์
 วิจิตร เม่งช่วย
 วิมล ทองเงิน
 ศิริวรรณ ร่วมสุข
 สวัสดิ์ กดินศุคนธ์
 สาศกร ผลกลวญ
 สุจิต อุทิศบุตร
 สุพรรณ โชติรัตน์
 สุภาภรณ์ เทพสิทธิ์า
 สมควร หตะเมขลิน
 สมมิ่ง เลิศไกร
 สมหวัง คณาวิชาประเสริฐ
 สัจจวาลย์ พุทธิรัตน์
 เสริมศิริ ทองธรรมชาติ
 คำววย ศาสตราคม
 เสาวลักษณ์ แสงจุง
 สุวัฒน์ บุญเลิศ
 สุภาพ ศรียกตศุทธ
 อนันต์ ภักดีเจริญ
 เออน แซ่ชู
 อำไพ ประดิษฐศิลป์
 ธนุ สมบูรณ์
 อรพรรณ ปรัชญาพันธ์

วิชาญ จตุรบัณฑิต
 วิจิตรา สามนเสน
 วิศิษฐ์ วงศ์วิวัฒน์
 ศวีรประภา สนธิพันธ์
 สวัสดิ์ สุคนธา
 สุคนธ์ เทพเสนา
 สุติ บุญญะ
 สุทธิชัย ตังสุรัตน์
 สุรวีทย์ หิรัญคำ
 สมจิต สืบเผ่าไทย
 สมภพ พันธุมโน
 สันติ บุญสมภพพันธ์
 สอน มารีพิทักษ์
 เสวี พวงคำ
 เสริมสุข สร้อยสนธิ
 สุชาติ สุรเกียรติ
 สมหมาย บุญเหลือ
 แสง เอี่ยมองค์
 อังกาบ กดินมาดี
 อารี สมถวิล
 อรพินธ์ วิฑยะวิโรจน์
 อุทัยวรรณ เวียงแก้ว
 อวยพร ทองอุปการ

บท ๔ สาขาอาชีพศึกษา

กิตติ เสนากิจ
 ดารณี วงษ์สุนทร

เกียรติ ธีระกุล
 ปฐมมา เจนพานิชการ

ฉะฉอน บักปิ่นเพชร
 ประคอง นกแก้ว

ประพงษ์ กลางท่าไค้
เพทาย เทพาธิป
รัชณี สุวรรณะชฎ
วันทา พฤฒิกณิ
สามารถ รัฐสมุท
สุนทร พานิชกุล
สุรีย์ ศิวารัตน์
อารี ศรีสว่าง

ประมวณ ศาครพันธ์
ไพบุลย์ ศรียุกตศุทธ
วณ มัลลานู
ศิริรัตน์ บันสิทธิ์
ลำเรียง คุณประทุม
สุพัตร เขียวสุคนธ์
อนงค์ สุคนธ์สรรพ
อำนาจ ระวังนาม

พิกุล สุชาติ
มานิตา หุตะติลก
วัชรี กนิษฐสวัสดิ์
สนอง ทองวิเศษ
สุโขเพ็ญ บุญยติรณะ
สุภาพ คอวนิช
อาภา จันทวิมล
อุไรวรรณ นาวารัตน์

บท ๔ สาขาบริหารการศึกษา

จิตรา เพชรวิสัย
ถนอม มากะจันทร์
บุญเขื่อน จันทรมหา
ประเสริฐ บรรลุดศิลป์
พิศิษฎ์ ห่อประทุม
รวบศักดิ์ ศักดิ์แก้ว
สมภพ จันทรวรดี
สุพาสน์ ศิริพันธ์
อโณทัย ปาลดะวงศา

เชอ เสนะวงศ์
ถาวร จันดอนแดง
บุญเรือง แมนย่า
เมษิญ ชาวเรือ
ไพบุลย์ พงศ์ไพบุลย์
วิทวัส แสงชาติ
ส่องแสง หงส์ประภัก
สุรเชษฐ ศรีสวัสดิ์
อาทร รัตนค่านวน
เออ เทศศิริ

โชติ รุ่งอุทัย
บัณฑิต ประยูรคง
ประสาน ศีตะโกเศศ
พินิจ รังคะประยูร
มานะ อินทรเจริญศักดิ์
สงบ มณีแสง
ลำราญ วชิรโกเมน
เหล็ก สมยา
อุทิศ ทวีวงษ์

สาส์นจากนายก

สวัสดีแด่เพื่อนนิสิตที่รักทุกท่าน

ในโอกาสที่ได้มีพิธีไหว้ครู และงานแสดงกิจกรรมของชุมนุมต่าง ๆ หวังว่าเพื่อนนิสิตคงจะมีจิตใจเบิกบาน และสนุกสนานรื่นเริงอย่างเต็มที่ในวันงานนี้

สิ่งที่สำคัญที่สุดในงานนี้ ก็คือ **น้ำใจ** หรือ **Spirit** ของพวกเราทุกคนและเลือดสี **เทา - แดง** ที่ได้แสดงออกมา อันบ่งถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน รักกันดุจฉันพี่ - น้อง ผมอยากเห็นทุก ๆ คนให้ความร่วมมือร่วมใจในวันงานอย่างน่าชื่นชม ได้มาแสดงความสามารถเพื่อแสดงถึงความกตัญญูกตเวทิต่อคณาจารย์ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้ มาร่วมสนุกสนานรื่นเริง พบปะสังสรรค์กัน มาแสดงมิตรไมตรีจิตระหว่างกัน งานนี้ถึงแม้ว่าจะจัดขึ้นเป็นครั้งแรกในปีการศึกษาใหม่ แต่ถ้าพวกเราได้แสดงออกมาถึงแล้วซึ่งความมีน้ำใจแห่งการอยู่ร่วมกันเป็นอย่างดีกันแล้ว พวกเราทุกคนอยู่ภายใต้ของสัญลักษณ์ **สมการ $y = e^x$** อันแสดงถึงความสัมพันธ์ที่ความเจริญงอกงามไม่มีที่สิ้นสุด

สิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อไปในอนาคตก็คือ ทุกคนยังคงรักกันดุจฉันพี่ฉันน้องต่อไป ถึงแม้ว่าจะออกจากวิทยาลัยไปแล้วก็ตาม จากประสบการณ์ต่าง ๆ แห่งการอยู่ร่วมทุกข์ร่วมสุขกันในวิทยาลัย จะทำให้พวกเราเลือดเทาแดงทุกคนต่างระลึกถึงซึ่งกันและกันไม่มีวันลืมเลือน และคราใดก็ตาม เลือดเทาแดงดวงใดอับเฉาลง ก็จงมุ่งหน้าไปยัง **เทา - แดงดวงที่สุกใสเถิด** พวกเรา **เทา - แดง** ทุกคนพร้อมที่จะให้ความเกื้อกูลกันอย่างเต็มใจและเห็นใจยิ่ง ขอให้เราทุกคนพึงระลึกอยู่เสมอว่า ลูก **เทา - แดง** ปราบกฏอยู่ที่ไหน ที่นั่นมีความอบอุ่นรอรับพวกเราอยู่อย่างพร้อมเพรียงแล้ว

โชคดียิ่งเป็นของเพื่อนนิสิตทุก ๆ คน

พิตร ทองชน

นายกองค์การนิสิต ปี ๒๕๐๓

แถลง

ท่านผู้อ่านที่เคารพยิ่ง

ในสภาพการณ์เช่นนี้ คณะผู้จัดทำคณะก็ได้หนังสือที่ระลึกออกมาอย่างที่ท่านกำลังถืออยู่นี้แหละครับ อันความบกพร่องต่าง ๆ ก็มีอยู่มาก ดังที่ท่านได้ประจักษ์มาแล้ว และถ้าหากจะเอาคำแก้ตัวต่าง ๆ มาเรียนในที่อื่นสักเท่าใด ๆ ก็หาทำให้หนังสือฉบับนี้เป็นอย่างอื่นไปได้ นอกจากผมจะขอให้ท่าน ๆ ที่เคารพคิดเสียแต่เพียงว่า “ได้แก่นักเอาแก่นักแล้วกัน” ซึ่งบางทีจะทำให้พวกของผมได้ยื่นอะไรต่ออะไรตกลงไปอีกสักเล็กน้อยกระมัง

สิ่งสำคัญที่ผมจะไม่ลืมกล่าวในที่นี้คือ ขอขอบพระคุณท่านอาจารย์ สรวล รัตนอาจารย์ เป็นอย่างสูงที่ได้ให้ความช่วยเหลือให้คำแนะนำมาตั้งแต่ต้นจนสำเร็จ ขอขอบพระคุณท่านอาจารย์นิคม หิรัญบุศย์ ที่ได้กรุณาออกแบบเขียนปกให้ และให้ความช่วยเหลือด้านอื่นอีกหลายประการ ขอขอบพระคุณท่านอาจารย์ทุกท่านที่กรุณาเขียนเรื่องให้ด้วยความยินดี และขอขอบคุณเพื่อนนิสิตที่ได้เขียนเรื่องมาลง ที่ให้ความช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจทุก ๆ ท่าน จนในที่สุดก็ทำให้หนังสือเล่มนี้สำเร็จขึ้นมาได้ แม้จะไม่สมบูรณ์นักก็ตาม แต่ก็จะได้เป็นตัวอย่างด้านต่าง ๆ ในการที่จะทำหนังสือพิมพ์ในโอกาสต่อไป

ขอได้รับความเคารพเป็นอย่างสูงจากผม

โกสินทร์ รัชชยาพันธ์

สารานุกรม

คณะผู้จัดทำ

สาราณียกร
ผู้ช่วยสาราณียกร

นาย โกสินทร์ รังสยาพันธ์
นาย ล้อม เฟ็งแก้ว

คณะกรรมการ

นาย เหล็ก สมยา
นาย ประสิทธิ์ พร้อมมูล
นาย กว้าง รอบคอบ
นาย วีระ เกษภษา
นาย ศุภชัย สาขาวิจารณ์
นาย บุญลือ จันทระเดช
น.ส. ลัดดา แสงสว่าง
นาย ประวัน ชอศตย
น.ส. วรณ แจ่มใส
นาย ธวัช จนนารัตน
นาย ปริญญา นาคฉัตรย
นาย บรรณเวช บุษปะเกศ
นาย เสนีย์ ชอบขมหอม
นาย สนอง ทองวิเศษ
น.ส. ยุพันธ์ คุษยาม
นาย บุญญัต สุนทโร
นาย วินัย เชื้อสกุล
นาง จงรักษ์ พงษ์โสภณ
นาย อภิชาติ ตลโสภณ
นาย ปราสาท กระตฤณ
นาย สุชาติ กุพงษ์ศักดิ์
นาย สร้อย คำบัง
นาย อำนวย คนชม
นาย วีระ บำรุง ภิรมย์
น.ส. จุไรรัตน์ อุดมะ